

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI SVET

Številka: 003-03-1/2022/15
V Ljubljani, 7. 7. 2022

Na podlagi prve alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03, 69/04, 68/06, 47/13, 75/16 in 92/21) je Državni svet Republike Slovenije na 53. seji 6. 7. 2022 sprejel

PREDLOG ZAKONA O USTANOVITVI POKRAJIN

I. UVOD

1. UVODNA IZHODIŠČA

Za decentralizacijo kot splošni pojem je značilno prenašanje nalog z države na druge organizacije, ki niso sestavni del državne uprave, ampak so sorazmerno samostojne. V pravni teoriji se govori o decentralizaciji s pomočjo samouprave. Samouprava v širšem smislu pomeni, da določen krog interesentov sam upravlja s svojimi nalogami. Samouprava je v tem, da se določen krog poslov opravlja prek tiste organizacije, ki je na teh poslih neposredno zainteresirana, ne pa od centralne vlade ali od njej podrejene uprave.¹ Ideja in pravna podlaga decentralizacije je utemeljena na enotnosti celotne sfere oblasti, ki jo predstavljajo centralni državni organi. Država pa lahko del te oblasti oziroma del javnih nalog, in sicer naloge lokalnega (regionalnega) pomena, izroča lokalnim skupnostim, ki naj te naloge opravljajo načeloma samostojno, s svojimi organi, s svojimi sredstvi, vendar pod nadzorstvom centralnih državnih oblasti. Te naloge so lastne oziroma samoupravne naloge lokalnih skupnosti. Na lokalne skupnosti pa se prenašajo naloge izvajanja lokalnih javnih služb, ki jih morajo lokalne skupnosti izvajati samostojno in s svojimi sredstvi. Drugi krog nalog pa je tisti, ki jih država naloži lokalnim skupnostim, da jih opravljajo zanjo; to so prenesene naloge, ki jih izvajajo organi lokalnih skupnosti. Pri opravljanju teh nalog nastopajo organi lokalnih skupnosti kot nekakšna podaljšana roka državnih organov, vendar pa delujejo pri tem bolj samostojno kot državni organi.²

Temeljna značilnost samoupravne decentralizacije je, da prebivalstvo ožje družbene (lokalne) skupnosti (samo)upravlja s to družbeno skupnostjo po voljenih organih (posredno) in z instituti neposredne demokracije (na primer prek zbora občanov, referendumov, ljudske iniciative), temelja samouprave lokalnih skupnosti pa sta samostojnost in neodvisnost. Najbolj splošna opredelitev pojma samouprave je, da gre za pravico samostojno odločati o lastnih zadevah, torej tudi o zadovoljevanju potreb prebivalcev ožje skupnosti po dobrinah in storitvah, na podlagi lastne moči. Vendar pa o taki samostojnosti in neodvisnosti samouprave lokalnih skupnosti kot absolutni kategoriji ni mogoče govoriti, saj mejo lokalne oblasti določa država s svojim pravnim redom. Slednja tako ne dopušča, da bi se na ozemlju, ki ga državna

¹ Pitamic, L. (1996) Država (Ljubljana: Pravna obzorja).

² več Šmidovnik, J. (1995) Lokalna samouprava (Ljubljana: Cankarjeva založba).

oblast obvladuje, pojavila oblast, ki bi bila po sili in učinku enaka ali podobna državni oblasti. Zato bo državna oblast, ne glede na stopnjo decentralizacije in demokracije, venomer obdržala nadzor nad delom oblasti ožjih družbenih skupnosti.³

Samoupravi je blizu tudi pojem avtonomije, ki pa se od nje razlikuje glede na to, da se na primer v kontinentalni evropski pravni tradiciji samouprava praviloma omejuje samo na izvršilno oblast in ne na sprejemanje splošnih pravnih aktov – zakonov. Pogoji relativne samostojnosti in neodvisnosti samoupravnih ožjih družbenih (lokalnih) skupnosti je ustrezna stopnja teritorialne, upravne, politične in fiskalne decentralizacije.⁴

1.1 Teritorialna decentralizacija

Lokalna samouprava po Evropski listini lokalne samouprave (v nadaljevanju: MELLS) označuje pravico in sposobnost krajevne oblasti, da v mejah ustave in zakonov predpiše in ureja pomembne delež javnih zadev lokalne narave z lastno odgovornostjo in v interesu lokalnega prebivalstva (prvi odstavek 3. člena). V demokratičnih družbah poznajo krajevno samoupravo že več stoletij, prav tako pa je njena tradicija prisotna tudi na našem ozemlju. Nosilec lokalne samouprave je lokalna skupnost, t. j. tista teritorialna skupnost, kjer se na najnižji ravni pojavljajo določene skupne potrebe prebivalstva, ki jih je mogoče reševati le skupno. Lokalne skupnosti so naravne skupnosti, ki so nastale z zgodovinskim razvojem. Imajo svojo ozemeljsko razsežnost, ki je zelo različna.⁵ Kljub navedenemu pa moramo v sklopu razprave o teritorialni decentralizaciji in členitvi Slovenije na pokrajine opomniti na priporočen demografski prag Sveta Evrope, da naj bi imele ustanovljene pokrajine najmanj 100.000 prebivalcev.⁶

1.2 Upravna decentralizacija

Pojem upravne decentralizacije oziroma decentralizacije upravnih sistemov zajema prenašanje upravnih funkcij iz centra sistema na njegove posamezne dele. Pri tem gre predvsem za prenašanje treh temeljnih funkcij: izvrševanja, odločanja in kontrole. Omenjene funkcije je možno prenašati v različnem obsegu in od tega obsega je odvisna tudi stopnja decentralizacije upravnih sistemov. V primeru nizke stopnje decentralizacije se lahko prenese le funkcije izvrševanja, v primeru visoke stopnje decentralizacije pa se prenesejo na nižje ravni funkcije izvrševanja in odločanja, poleg tega pa tudi del funkcije kontrole. Ni pa mogoče prenesti vseh treh funkcij v celoti, kajti njihov prenos v celoti ne bi pomenil več decentralizacije sistema, ampak razpad in nastanek novih decentraliziranih sistemov.⁷

Upravna decentralizacija ni samo tehnični proces, ampak ima večkrat tudi izrazit interesni naboj. Od uresničevanja interesov sta odvisna tudi vrsta in obseg decentralizacije. Tako lahko pri decentralizaciji upravnih sistemov razlikujemo upravno-tehnični in interesni vidik. Cilj prvega je doseči čim večjo racionalnost in učinkovitost upravljanja, cilj drugega vidika pa je povečati možnost uveljavljanja

³ Brezovnik, B. Decentralizacija v teoriji in praksi, *Lex localis – Revija za lokalno samoupravo*, 6(1), str. 87-103.

⁴ Brezovnik, B. (2008a) Decentralizacija v teoriji in praksi, *Lex localis – Revija za lokalno samoupravo*, 6(1), str. 87-103.

⁵ več Vljaj, S. (1998) *Lokalna samouprava: občine in pokrajine* (Ljubljana: Fakulteta za družbene vede).

⁶ Šmidovnik, J. (2004) *Ustava in zakonska zamisel pokrajine, Pokrajina: druga raven lokalne samouprave* (Ljubljana: Fakulteta za upravo, Inštitut za lokalno samoupravo).

⁷ Trpin, G. (1998) *Upravna teritorializacija*, v: Ribičič, C. (ur.) *Regionalizem v Sloveniji* (Ljubljana: ČZ Uradni list RS).

interesov njegovih nosilcev. Pri izvedbi decentralizacije pa se omenjena vidika medsebojno prepletata. Omenjena izhodišča decentralizacije upravnih sistemov so temelj razmerja med lokalno samoupravo in upravno decentralizacijo. Temeljni cilj upravne decentralizacije je zagotoviti učinkovit in racionalen upravni proces, pri lokalni samoupravi pa so interesi neposredni temelj decentralizacije upravnega sistema. Omenjeni interesi so bistveni element pojma lokalne samouprave, ki se oblikuje kot teritorialno upravni sistem na ožjem območju prav iz razlogov zadovoljevanja interesov, ki izhajajo iz skupnih potreb. Z vidika prenosa funkcij v okviru upravne decentralizacije gre pri lokalni samoupravi najprej za prenos funkcije odločanja (o interesih), čemur logično sledi tudi prenos funkcije izvrševanja teh odločitev. Praviloma se z omenjenima funkcijama prenese tudi del kontrole, ki se neposredno nanaša na izvajanje prvih dveh funkcij, del kontrole, ki naj zagotovi usklajeno delovanje vseh enot lokalne samouprave, pa se zadrži v centru⁸.

1.3 Politična decentralizacija

Z vidika prenosa funkcij v okviru upravne decentralizacije pri lokalni samoupravi se najprej prenašajo funkcije odločanja (o interesih), čemur logično sledi tudi prenos funkcije izvrševanja teh odločitev. Za lokalno samoupravo je bistveno, da prebivalci lokalne skupnosti sami upravljajo z lastnimi zadevami. Upravljanje pomeni sprejemanje odločitev, ki jih lahko prebivalci lokalne skupnosti sprejemajo neposredno ali prek organov lokalne samouprave. Zato je ključno vprašanje lokalne demokracije v tem, kakšno možnost imajo prebivalci lokalne skupnosti, da sodelujejo pri odločitvah v lokalni skupnosti.⁹

Bistveni temelj decentralizacije oblasti je vsekakor prenos pristojnosti odločanja o lokalnih zadevah na nižje ravni. Tako se centralna oblast dejansko decentralizira. Seveda se postavlja vprašanje, katere sploh so lokalne zadeve in katera merila odločanja se uporabljajo pri prenosu odločanja o lokalnih zadevah. Z vidika demokratične vladavine bi bilo smiselno, da bi prebivalci lokalne skupnosti upravljali sami neposredno, kar pomeni, da bi vse odločitve v celoti sprejemali sami. Vendar pa je to v sodobni demokraciji nemogoče, ker so potrebe, ki se v njej zadovoljujejo, preveč raznovrstne in zapletene, da bi o njih odločali vsi občani, in ker sodobno življenje zahteva nenehno odločanje. Zato je sprejemanje vseh ali večine odločitev, ki zadevajo lokalno samoupravo, poverjeno različnim organom lokalne samouprave, med katerimi ima osrednje mesto in pomen za lokalno demokracijo predstavniški organ (občinski svet, pokrajinski svet). Lokalno samoupravo tako razume tudi MELLs, po kateri lokalno samoupravo uresničujejo praviloma sveti in skupščine, ki jih sestavljajo člani, izvoljeni s svobodnim in tajnim glasovanjem na podlagi neposredne, enake in splošne volilne pravice. Ti organi imajo lahko izvršilne organe, MELLs pa posebej poudarja, da to ne vpliva na reševanje zadev tudi na zborih krajanov, referendumih ali kakšni drugi obliki neposredne udeležbe državljanov, kjer to dopušča zakon. To pomeni, da šteje MELLs odločanje po predstavniških telesih za nujen pogoj lokalne samouprave, neposredno demokratično odločanje pa ni obvezen del lokalne samouprave, temveč je odvisno od tradicije posamezne države in se v resnici zelo razlikuje po evropskih državah.¹⁰

⁸ Trpin, G. (1998) Upravna teritorializacija, v: Ribičič, C. (ur.) *Regionalizem v Sloveniji* (Ljubljana: ČZ Uradni list RS).

⁹ Grad, F. (1998) Lokalna demokracija (Ljubljana: ČZ Uradni list RS).

¹⁰ Grad, F. (1998) Lokalna demokracija (Ljubljana: ČZ Uradni list RS).

1.4 Fiskalna decentralizacija

Zmožnost izvajanja decentraliziranih nalog je precej bolj odvisna od dejanskih kot pa normativnih danosti posamezne lokalne skupnosti. Res je, da se lokalne skupnosti osnujejo na normativni podlagi, vendar ustanavljanje ožjih lokalnih skupnosti večinoma ne sledi načelom racionalnosti. Zato moramo ob vprašanju zmožnosti izvajanja javnih storitev na lokalni ravni odpreti tudi razpravo o finančnih sredstvih, ki se namenjajo lokalnim skupnostim za izvajanje navedenih nalog. Če izhajamo iz tega, je tako nujna razprava o tako imenovani fiskalni decentralizaciji, ki je v svetu poznana tudi pod pojmom fiskalni federalizem.¹¹

Teorija pravi, da je osnovni namen oblikovanja decentraliziranih enot doseganje večjih narodnogospodarskih koristi, kot bi bile dosežene, če decentralizacije ne bi bilo. Osnovno raven države se zato razdeli na več nižjih ravni, ki namesto nje opravljajo, po navadi z ustavo in zakoni, določene naloge v javnem interesu. V grobem bi lahko rekli, da je naloga države skrb za makroekonomsko stabilizacijo, nacionalno varnost in preraščevanje dohodka, nižje ravni države (decentralizirane enote) pa prevzemajo tiste naloge, ki jih država zaradi svoje narave ne zmora dovolj učinkovito opravljati. Pri tem mislimo predvsem na dobavo tistih javnih dobrin, katerih poraba je tudi sicer omejena na meje decentralizirane enote.¹²

Glavni dejavnik doseganja višjih stopenj narodnogospodarskih koristi z decentralizacijo je v tem, da se s pomočjo oblikovanja decentraliziranih enot bolj približamo dejanskim potrebam okolja, saj je centralizirana raven upravljanja zaradi informacijske asimetrije v podrejenem položaju glede na posamezne decentralizirane ravni (če ob tem zanemarimo še dodatne dejavnike, kot so na primer politični ali ustavni). Empirične analize so pokazale, da se potreba po decentraliziranih enotah veča z demografsko, geografsko, kulturno in ekonomsko raznolikostjo okolja, povpraševanje po lokalnih dobrinah in storitvah pa je cenovno močno neelastično. Temelje fiskalne decentraliziranosti je na primer že leta 1956 postavil Tiebout s svojim znanim modelom, ki je danes znan kot Tieboutov model. Tiebout tako pravi, da bodo v primeru velike mobilnosti gospodinjstev ta »volila z nogami«, kar pomeni, da bodo družine oziroma posamezniki za svoje bivanje izbrali tisto okolje, ki se bo glede na davke in ponudbo javnih dobrin (proizvodov in storitev, ki se zagotavljajo z izvajanjem dejavnosti javnih služb) najbolje prilegalo njihovim osebnim »okusom«. Kljub temu pa ne moremo trditi, da ob popolni odsotnosti mobilnosti decentralizacija ne prinaša neto povečanja skupnih koristi. Tako na primer tako imenovani Samuelsonov pogoj izenačevanja vsote mejnih stopenj substitucij in mejnih stroškov pravi, da te variirajo od ene do druge jurisdikcije (na primer stopnja čistoče vode ali zraka v mestu je zagotovo drugačna od tiste na podeželju).¹³

Decentralizirane fiskalne enote seveda nujno potrebujejo svoje lastne, specifične fiskalne instrumente. Tu se pojavlja vprašanje »pravilne vertikalne javnofinančne (davčne) strukture«. Napačna vertikalna javnofinančna (davčna) struktura ima namreč resne posledice za optimalno porazdelitev proizvodnih virov in povzroča motnje v delovanju ekonomskega sistema.¹⁴

¹¹ Oates, E.W. (1972) An Essay on Fiscal Federalism, *Journal of Economic Literature*, 32, str. 1120-1149.

¹² Brezovnik, B. & Oplotnik, Ž. (2003) Fiskalna decentralizacija v Sloveniji (Maribor: Inštitut za lokalno samoupravo Maribor).

¹³ Tiebout, C. (1956) A Pure Theory of Local Expenditures: *Journal of Political Science*, 64, str. 416-424.

¹⁴ McLure, C. (1983) Tax Assignment in Federal Countries (Canberra: Australian National University).

Vrnimo se še na teoretična izhodišča, ki se nanašajo na meje in velikost decentraliziranih fiskalnih enot oziroma območij, med katerimi je treba poiskati ravnotežje med internalizacijo prelivajočih se koristi (oziroma stroškov) in upoštevanjem lokalnih specifičnosti (demografskih, geografskih, kulturnih in ekonomskih). Tako je smiselno oblikovati nekaj ravni enot, na primer:

- zaokrožena območja, ki obsegajo mestna središča, v katerih poteka večina ekonomske dinamike, in predmestja, v katerih živijo ustvarjalci te ekonomske dinamike;
- zaokrožena območja, ki obsegajo geografsko zaključene celote, kot so na primer naravni rezervati, visokogorske kmetije, gozdovi in drugi naravni viri;
- raven manjših lokalnih skupnosti, ki svojim prebivalcem omogočajo oblikovati njim lastne skupine potreb, ki jih nato skozi obstoj lokalne skupnosti tudi zadovoljujejo.¹⁵

Poleg pozitivnih strani decentralizacije obstajajo tudi negativne strani drobljenja večjega območja na manjše decentralizirane enote. Med temi t. i. pastmi decentralizacije lahko navedemo:

- decentralizacija in prevelika regulacija,
- decentralizacija in drobljenje internega trga,
- decentralizacija in korupcija,
- decentralizacija in ustrezna struktura virov ter nalog nižjih ravni oblasti,
- decentralizacija in makroekonomska koordinacija ter
- decentralizacija in (ne)transparentnost.¹⁶

Da bi dosegli osnovni namen fiskalne decentralizacije, mora biti izpolnjenih nekaj pogojev. Eden glavnih je nedvomno ta, da je decentralizirana enota avtonomna na področju financiranja. To pomeni, da ima na voljo dovolj raznoliko paleto finančnih virov, s katerimi lahko pokriva stroške, ki nastajajo ob dobavi dogovorjenih javnih dobrin svojim prebivalcem. Osnovni finančni viri so tako:

- lastni davki, ki jih predpisuje decentralizirana enota sama oziroma so bili predpisani z zakonom in jih uporabljajo vse decentralizirane enote;
- davčni viri, ki si jih decentralizirana enota deli z državo (tako imenovani odstopljeni davki);
- nedavčni prihodki različnih oblik (takse, pristojbine, subvencije, drugi lastni prihodki) in
- zadolževanje.¹⁷

Pri oblikovanju ustrezne vertikalne javno finančne strukture je zato zelo pomembno, da se upoštevajo značilnosti lokalne skupnosti, ki so konec koncev tudi davčna baza in pogojujejo višino zbranih sredstev. Ob tem je pomembno, da ima lokalna skupnost v enem delu tudi možnost predpisovanja tako imenovanih lastnih davkov, ki jih oblikuje prav na podlagi informacij, ki jih ima o svojih prebivalcih, njihovem premoženju, moralnih vrednotah, ekonomski moči, navadah in predvsem potrebah. S tem se interna finančna konstrukcija decentralizirane enote lažje zapre, uresniči se načelo njene avtonomnosti in doseže učinek povečane narodnogospodarske

¹⁵ Oates, E.W. (1972) An Essay on Fiscal Federalism, *Journal of Economic Literature*, 32, str. 1120–1149.

¹⁶ Tanzi, V. (2001) Pitfalls on the Road to Fiscal Decentralisation (Washington D.C.: Carnegie Endowment for International Peace).

¹⁷ Brezovnik, B. & Oplotnik, Ž. (2003) Fiskalna decentralizacija v Sloveniji (Maribor: Inštitut za lokalno samoupravo Maribor).

koristi.¹⁸ Odgovornost za stabilnost je primarno dodeljena centralni oblasti, deloma tudi zaradi problemov, ki bi nastali v primeru neodvisnosti lokalnih oblasti nad lokalnimi finančnimi viri. Čeprav se mednarodno makroekonomsko okolje spreminja v smeri fiskalne decentralizacije in čeprav imajo decentralizirane lokalne skupnosti v industrijsko razvitih državah pomembno vlogo pri stabilizaciji, je očitno, da je stabilizacijska funkcija v državah v razvoju funkcija centralne oblasti. Ob tem je pomembno omeniti, da je vloga lokalnih skupnosti pri stabilizacijski funkciji v državah v razvoju minimalna. Še več, lokalne skupnosti so pogosto visoko finančno odvisne od centralne oblasti celo v razmeroma decentraliziranih sistemih. Poleg tega pa so v državah v razvoju posebej problematični finančni (davčni) viri lokalnih skupnosti, ki večinoma ne temeljijo na stabilnih davčnih osnovah, kot je na primer premoženje, temveč na virih, ki so odvisni od ekonomskih aktivnosti v lokalni skupnosti, kot so na primer kmetijstva in gospodarstva. Po omenjeni teoriji o fiskalni decentralizaciji je odgovornost za distribucijo, enako kot odgovornost za stabilnost, primarno dodeljena centralni oblasti. To primarno odgovornost centralne oblasti pa lahko opravičimo z naslednjim:

- samo centralna oblast je v položaju, da lahko prerazporeja finančna sredstva od bogatejših na revnejše lokalne skupnosti;
- različni programi redistribucije finančnih sredstev med lokalnimi skupnostmi lahko ustvarjajo več problemov ob pogoju, da so produktivni faktorji visoko mobilni. To pomeni, da se lahko rezidenti in gospodarski subjekti selijo iz revnejših lokalnih skupnosti v bogatejše; lokalne skupnosti stremijo k zbiranju javnih prihodkov po virih, ki so progresivni in enostavni.¹⁹

Vloga decentraliziranih lokalnih skupnosti pri funkciji delitve javnofinančnih sredstev (alokacijska funkcija) je precejšnja predvsem, ker ni mogoče poenotiti javnih storitev v vseh lokalnih skupnostih v posamezni državi. Splošno blaginjo v lokalni skupnosti je mogoče doseči le z ustrežno decentralizacijo, saj lahko rezidenti posamezne lokalne skupnosti sami izbirajo med javnimi dobrinami ter finančnimi viri za kritje javnih izdatkov. V primeru enotne ponudbe javnih dobrin se odločitve o kakovosti in učinkovitosti ponudbe sprejemajo na centralni ravni. Tak sistem pa ni približan prebivalstvu, ki živi na območju posamezne lokalne skupnosti. Prav zato je decentralizacija nujna, ne le zaradi razlik v ponudbi, ampak tudi, ker se odločitve o potrošnji javnih sredstev vežejo na dejanski vir stroškov. Če obstaja v posamezni državi več decentraliziranih lokalnih skupnosti, je večja tudi verjetnost inovacij in izboljšav v ponudbi lokalnih javnih dobrin in storitev.²⁰

2. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Zakon o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93), sprejet konec leta 1993, je na podlagi 143. člena Ustave uredil povezovanje občin v pokrajine zaradi urejanja in opravljanja lokalnih zadev širšega pomena, postopek ustanovitve pokrajine, pravni status pokrajine, izstop občine iz pokrajine, prenos nalog v izvirno pristojnost pokrajin ter načela prenosa nalog iz državne pristojnosti v opravljanje pokrajinam, organe pokrajine, predstavništvo občin v pokrajinskem svetu in druga vprašanja uvedbe pokrajin.

¹⁸ Brezovnik, B. & Oplotnik, Ž. (2003) Fiskalna decentralizacija v Sloveniji (Maribor: Inštitut za lokalno samoupravo Maribor).

¹⁹ Smoke, P (2001) Fiscal decentralisation in Developing Countries: A Review of Current Concepts and Practice (Geneva: United Nations Research Institute for Social Development).

²⁰ Brezovnik, B. & Oplotnik, Ž. (2003) Fiskalna decentralizacija v Sloveniji (Maribor: Inštitut za lokalno samoupravo Maribor).

Določbe Zakona o lokalni samoupravi, ki so se nanašale na pokrajine, niso bile nikoli izvedene. Ureditev pokrajin v Ustavi in zakonu je bila od vsega začetka sporna. Predvsem zaradi tega, ker naj bi se v pokrajine povezovale občine, torej bi bile ustanoviteljice pokrajin občine. S tem bi bile pokrajine institucionalna oblika medobčinskega sodelovanja.

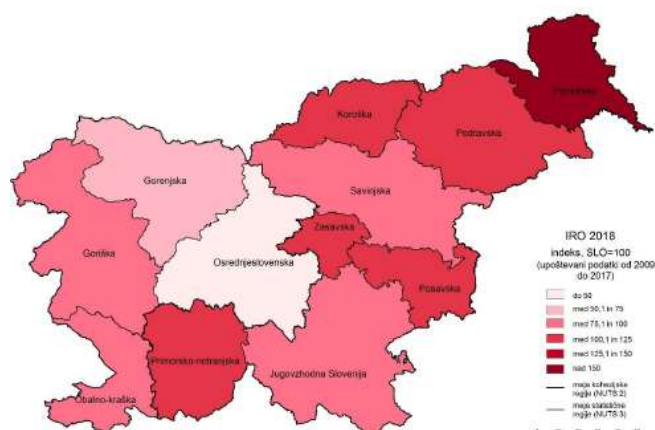
S strategijo Republike Slovenije za vključevanje v Evropsko unijo je bila kot usmeritev in ukrep politike izrecno predvidena vzpostavitev pokrajin kot vmesne ravni teritorialne upravne organiziranosti, ki bi lahko delovala kot partner evropskih strukturnih skladov ter v čezmejnem regionalnem sodelovanju. Regionalizacija je nujna podlaga za hitrejši in bolj uravnotežen razvoj Slovenije. Ob izvajanju zakonov s področja spodbujanja skladnega regionalnega razvoja kot temeljne sestavine razvojne politike v Republiki Sloveniji in Evropski Uniji se je pokazalo, da rešitve, ki dajejo sicer teritorialni okvir in opredeljujejo regionalni razvoj kot skupno odgovornost države in občin, ne omogočajo uveljavljanja regionalnih interesov, kar ima lahko za posledico neučinkovito ter razvojno in ekonomsko neustrezno izvajanje razvojnih funkcij. Ob odsotnosti pokrajin se je Vlada Republike Slovenije (v nadaljevanju: Vlada) s Strategijo razvoja lokalne samouprave v Republiki Sloveniji do leta 2020 zavezala k postopni vzpostavitvi regionalnih struktur s povezovanjem občin v razvojne regije, ki je v obstoječem sistemu javne uprave edina delujoča regionalna povezava občin na podlagi določb Zakona o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja (Uradni list RS, št. 20/11, 57/12 in 46/16; v nadaljevanju ZSRR-2). Ta proces povezovanja občin in opravljanja razvojnih nalog na regionalni ravni je temelj za vzpostavitev pokrajinske ureditve Slovenije, ki je sicer majhna, vendar geografsko izrazito raznolika država.

ZSRR-2 je v 3. členu določil izhodišča za oblikovanje indeksa razvojne ogroženosti, ki je opredeljen kot »relativni kazalec razvitosti razvojne regije, izračunan na podlagi utežitve kazalcev razvitosti, uravnoteženosti in razvojnih možnosti«. Z navedenim kazalnikom Indeksa razvojne ogroženosti se ugotavlja stopnja razvojne ogroženosti po statističnih regijah. Izsledki raziskave²¹ kažejo, da polovica regij presega povprečne vrednosti indeksa razvojne ogroženosti, zato so bile opredeljene kot razvojno ogrožene. Te regije so: pomurska, zasavska, primorsko-notranjska, podravska, koroška in posavska. Vse regije z izjemo primorsko-notranjske so v kohezijski regiji Vzhodna Slovenija, ki zaradi višine BDP/prebivalca, ki ne dosega 75 % povprečja EU, sodi tudi med manj razvite regije v EU. Med razvojno neogroženimi pa so torej vse štiri regije kohezijske regije Zahodna Slovenija (osrednjeslovenska, gorenjska, obalno-kraška in goriška), poleg teh pa še jugovzhodna Slovenija in savinjska regija iz Vzhodne kohezijske regije. Ob navedenem velja opozoriti, da je bila 2018 pomurska regija 3,8 krat bolj razvojno ogrožena od osrednjeslovenske regije. Medregionalne razlike, merjene s koeficientom variacije, pa so znašale okoli 27,8 %. Glede na leto 2014 se je tudi razmerje med skrajnima regijama nekoliko povečalo (s 3,3 na 3,8 krat), prav tako pa tudi medregionalne razlike (s 27 % na 27,8 %). Vse navedeno kaže na dejstvo, da v Sloveniji, kljub ustrezni normativni ureditvi, nismo uspeli zagotoviti skladnega regionalnega razvoja.²²

²¹ Pečar, J. (2018) Indeks razvojne ogroženosti regij 2014–2020, metodologija izračuna (Ljubljana: UMAR).

²² Pečar, J. (2018) Indeks razvojne ogroženosti regij 2014–2020, metodologija izračuna (Ljubljana: UMAR).

Slika: Indeks razvojne ogroženosti, 2018

Vir: GURS, SI-STAT podatkovni portal, SURS, MOP, ZRSVN, URSZR, MGRT, DRI upravljanje investicij d.o.o., izračuni Pečar, 2018. Kartografija.²³

Od uvedbe lokalne samouprave 1994 se je pokazalo, da je Slovenijo treba regionalizirati z ustanovitvijo pokrajin. Od leta 1999 so poslanke in poslanci sicer predlagali ustanovitev posameznih pokrajin (predlog Zakona o Koroški pokrajini z dne 3. 2. 1999 (Herman Tomažič, Peter Petrovič, Darinka Mravljak); predlog Zakona o pokrajini Posavje z dne 14. 7. 2000 (Jože Avšič, Branko Janc); predlog Zakona o pokrajini Bela Krajina z dne 24. 8. 2000 (Andrej Fabjan); predlog Zakona o Severnoprimerški pokrajini z dne 18. 10. 2000 (Borut Pahor); predlog Zakona o Pokrajini Spodnje Podravje z dne 18. 10. 2000 (Franc Pukšič); predlog Zakona o ustanovitvi Zgornje Savinjske in Šaleške pokrajine z dne 9. 2. 2005 (Bojan Kontič)), vendar ti niso bili sprejeti z argumentacijo, da je treba vse pokrajine ustanoviti hkrati. Tega pa ni bilo mogoče storiti brez spremembe Ustave, ki bi na območju cele države hkrati omogočila ustanovitev pokrajin kot samostojnih upravno političnih teritorialnih skupnosti in razvojnih entitet s položajem pravne osebe javnega prava, z lastnim premoženjem in finančnimi viri, z izvirnimi pristojnostmi in neposredno izvoljenimi predstavniškimi organi.²⁴ S spremembami je bilo treba omogočiti izvedbo decentralizacije oziroma prenosa upravljanja javnih zadev z državne na lokalno, pokrajinsko raven v skladu z načeli subsidiarnosti.²⁵

S sprejetjem Ustavnega zakona o spremembah Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 68/06) so bili spremenjeni 121., 140. in 143. člen Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97 – UZS68, 66/00 – UZ80, 24/03 – UZ3a, 47, 68, 69/04 – UZ14, 69/04 – UZ43, 69/04 – UZ50, 68/06 – UZ121,140,143, 47/13 – UZ148, 47/13 – UZ90,97,99, 75/16 – UZ70a in 92/21 – UZ62a, v nadaljevanju: Ustava), ki so podlaga za oblikovanje zakonov, s katerimi bodo urejeni oblikovanje območij pokrajin, njihov pravni status, organizacija, naloge in financiranje.

Z ustavnim zakonom se v državno ureditev Republike Slovenije umeščajjo pokrajine kot samostojni upravno politični teritorialni podsistem lokalne samouprave. Določbi 121. in 140. člena Ustave sta odprli proces decentralizacije javne uprave s prenosom izvajanja državnih nalog na lokalne skupnosti in s tem uveljavljanje

²³ Pečar, J. (2018) Indeks razvojne ogroženosti regij 2014–2020, metodologija izračuna (Ljubljana: UMAR).

²⁴ več Šmidovnik, J. (1995) Lokalna samouprava (Ljubljana: Cankarjeva založba).

²⁵ Vlaj, S. (2001) Lokalna samouprava s poudarkom na načelu subsidiarnosti (Ljubljana: Visoka upravna šola).

načela subsidiarnosti. Na podlagi 143. člena Ustave so pokrajine dobile pravni status samoupravnih lokalnih skupnosti s pravico do pokrajinske samouprave in neposredno izvoljenimi predstavniki organi.

Pokrajine bodo ustanovljene hkrati na območju cele države, imele bodo isti pravni status in iste naloge v vsej državi. Pokrajine bodo opravljale lokalne zadeve širšega pomena in zadeve regionalnega pomena, ki bodo določene z zakonom. Poleg tega Ustava omogoča prenašanje izvajanja državnih nalog na pokrajine. Določba Ustave določa način sprejemanja zakona o ustanovitvi pokrajin z dvotretjinsko večino navzočih poslancev in ob sodelovanju občin.

Sposobnost pokrajinske skupnosti, da samostojno in demokratično v sistemu pokrajinske samouprave uresničuje skupne interese in zagotavlja skupne potrebe svojih članov, se izkazuje v ustreznem obsegu lastnih človeških, materialnih in finančnih virov. Pokrajina je torej v skladu z ustavnim konceptom geografsko zaokrožena teritorialna enota, ki ima možnosti, da zaradi svojih gospodarskih, človeških, prostorskih in drugih zmogljivosti, zagotavlja uresničevanje potreb pokrajinske skupnosti v skladu z njenimi interesi. S tem je opredeljeno osnovno izhodišče, po katerem je pokrajina območje z lastnimi zaključenimi funkcijskimi in infrastrukturnimi sistemi. Optimalna regionalizacija bo zagotavljala možnosti za skladnejši regionalni razvoj, porast razvojnih potencialov in stabilnosti razvojnih procesov in nikakor ne poslabšanje sedanjih razmer in nove prostorske ter razvojne neuravnoteženosti. Pomenila bo racionalno organiziranost sistema javne uprave na regionalni ravni, splošno optimalno dostopnost do pokrajinskih (javnih) služb in vsebinsko usklajeno umestitev pokrajin v hierarhijo teritorialnih členitev.²⁶ Skladno s Strategijo razvoja lokalne samouprave v Republiki Sloveniji do leta 2020 se bo z ustanovitvijo pokrajin krepil partnerski odnos med organi države in lokalne samouprave, kar je pogoj za pospešen razvoj obeh sistemov. Po reformi lokalne samouprave je Slovenija 1994 dotedanji enotirni upravni sistem nadomestila z dvotirnim, s čimer je bila postavljena jasna meja med lokalno samoupravo in državno upravo, vendar pa sistema nista ustrezno povezana, da bi zagotavljala učinkovito delovanje državne uprave na lokalni ravni ter predvsem učinkovito izvajanje javnih storitev. Z ustanovitvijo pokrajin se tako ponuja možnost (postopne) odprave dvotirnega upravnega sistema in vzpostavitve enotirnega sistema, v katerem bi prenesene državne naloge na lokalni ravni izvajale pokrajinske uprave.

Pokrajine so nova struktura upravljanja, ki bo zapolnila vrzel med občinami in državo in bo primerno mesto za uresničevanje načela subsidiarnosti oziroma za nujno decentralizacijo in demokratizacijo Republike Slovenije. To dograditev lokalne samouprave nam narekujejo najprej domače razmere in razlogi, pa tudi primerljivost z evropskimi kriteriji in standardi, ki jih vsebujejo ratificirana MELLs²⁷ in drugi dokumenti Sveta Evrope in Evropske unije. Dobra lokalna in regionalna samouprava je javna dobrina, ki so jo želele zagotoviti države članice Sveta Evrope. Zagotavljanje dobrega lokalnega in regionalnega upravljanja je bistveni cilj, ki ga morajo zasledovati članice Sveta Evrope, z namenom odgovoriti na izzive, s katerimi se soočajo njihove družbe in upoštevati legitimna pričakovanja svojih

²⁶ Vlaj, S. (2010) Pokrajine – pogoj za decentralizacijo Slovenije (Ljubljana: Mednarodni inštitut za bližnjevzhodne in balkanske študije), dostopno na: <https://www.ifimes.org/si/8267-pokrajinizacija-slovenije> (19. 9. 2020).

²⁷ Zakon o ratifikaciji Evropske listine lokalne samouprave (MELLs), Uradni list RS - Mednarodne pogodbe, št.15, Uradni list RS, št.57/96.

državljanek in državljanov. Hkrati regionalna samouprava spodbuja učinkovito rabo različnih regionalnih virov in ohranja regionalno identiteto.²⁸

Temeljni namen in cilj teritorialne (regionalne) decentralizacije je učinkovito in pregledno upravljanje ter zagotavljanje kakovostnih storitev za lokalno in regionalno prebivalstvo ter zagotavljanje skladnejšega regionalnega razvoja, ki mora temeljiti na zmanjšanju naraščajočih regionalnih razlik, krepitvi policentrizma, ohranjanju poseljenosti in izboljšanju možnosti za dvig blagostanja prebivalcev in prebivalcev ter ekosistemov vseh geografskih območij Slovenije. Nadaljevanje zastalega procesa regionalizacije in decentralizacije ter ustvarjanje večplastnih pogojev za učinkovitejšo in uspešnejšo mobilizacijo različnih regionalnih razvojnih virov in večjo dostopnost do storitev višje stopnje ter zmanjševanje okoljsko-podnebne regionalne ranljivosti je ključno za kakovostnejše življenje prebivalcev in prebivalcev Slovenije, za večjo medregionalno enakost državljanek in državljanov.²⁹

Evropsko primerljivo skromen prebivalstveni in posledično skromnejši regionalni razvojni potencial je v dosedanjih poskusih teritorialnih členitev geografsko izjemno pestre Slovenije kot trajnostno razvojno optimalno predvidel delitev na 8 pokrajin (razvojnih regij), ki pa v zadnjem poskusu ustanavljanja pokrajin 2007 ni bila sprejeta.³⁰

Večje število pokrajin, katerih prebivalstvo ne bi dosegalo 100.000 prebivalcev, je bilo ovrednoteno kot razvojno in sonaravno manj primerno, celo tvegano, saj bi bile šibke pokrajine pričakovana »žrtev« dejansko centralizacijskih teženj. Majhne pokrajine bi v globalizacijskem in digitalizacijskem procesu dodatno izgubljale možnosti opravljanja zahtevnejših nalog in javnih storitev ter ne bi ustrezale ekonomičnosti obsega, pojavljale bi se ovire pri oblikovanju sodobnega krožnega trajnostnega regionalnega gospodarstva, bile bi praktično neprimerljive z večino evropskih razvojnih regij, oteženo bi bilo enakopravno čezmejno medregionalno sodelovanje.³¹

Členitev geografsko mozaične Slovenije izrazitejših regionalnih razlik zgolj na manjše število (od 3 do 5 oz. 6 makroregij) za naše razmere velikih razvojnih regij bi povzročilo nadaljevanje regionalnega razvoja v smeri zanemarjanja robnih geografskih območij in prevelike podrejenosti regionalnih središč nižje stopnje in mezo-regij oziroma regionalnih skupnosti. Regionalizacija oziroma členitev Slovenije na 8 pokrajin je bila zasnovana na funkcijski, razvojno-oskrbno in gravitacijsko opredeljeni regiji, ki temeljno izhaja iz izbranih regionalizacijskih kriterijev:

1. demografski kriterij: doseganje kritičnega makroregionalnega demografskega praga;
2. urbani kriterij: hierarhija centralnih naselij mest Slovenije;
3. ekonomskogeografski in političnogeografski kriterij: vplivna gravitacijska območja regijskih središč;
4. hidrogeografski kriterij: členitev na večja porečja;

²⁸ Vlaj, S (2009) *Pokrajinizacija Slovenije* (Ljubljana: Mednarodni inštitut za bližnjevzhodne in balkanske študije), dostopno na: <http://www.ifimes.org/default.cfm?Jezik=si&Kat=10&ID=478&Find=POKRAJINIZACIJASLOVENIJE&M=9&Y=2009>

²⁹ Nared, J., Hudoklin, J., Kavaš, D. & Zavodnik Lamovšek, A. (2019) Povezovanje prostorskega in razvojnega načrtovanja na regionalni ravni v Sloveniji (Ljubljana: Založba ZRC).

³⁰ Plut, D. (2019) Ključni argumenti predloga členitve Slovenije na 8 pokrajin s funkcionalno razvojnega vidika (razvojne regije) (Ljubljana).

³¹ Plut, D. (2019) *Ključni argumenti predloga členitve Slovenije na 8 pokrajin s funkcionalno razvojnega vidika (razvojne regije)* (Ljubljana).

5. regionalno identitetni (skupnostni) kriterij: delno upoštevanje regionalne identitete prebivalcev (socialni kapital), ki je sicer zaradi velike geografske razčlenjenosti Slovenije praviloma vezana na manjše prostorske enote.³²

V primeru členitve na 8 pokrajin bi bil v vseh primerih dosežen priporočen demografski prag Sveta Evrope, da naj bi imele ustanovljene pokrajine najmanj 100.000 prebivalcev.³³ Zavodnik Lamovškova in sodelavci poudarjajo, da morajo funkcionalne regije z dovolj močnimi urbanimi središči omogočati napredek manj razvitih, obrobni delov Slovenije. Tudi po njihovem mnenju le regije z dovolj velikim razvojnim kapitalom in z več kot 100.000 prebivalcev, z večjimi pristojnostmi in zmožnostjo gravitacijskega tekmovanja z močnimi in večjimi regijami in mesti sosednjih držav omogočajo doseganje ciljev trajnostnega regionalnega razvoja in ohranjanje dejanske nacionalne suverenosti. Zgolj ekonomsko, zaposlitveno in storitveno dovolj močna regionalna središča lahko namreč enakopravno tekmujejo z večjimi mesti sosednjih držav in gospodarsko in kulturno krepijo dovolj razvojno močne obmejne regije Slovenije.³⁴

Za usmerjanje regionalnega razvoja med številnimi možnimi modeli regionalizacij se kot najbolj uporabna običajno izkaže mestna regija, saj so urbana središča izredno pomembna za uspešnost delovanja celotne regije. Ustrezna oprema središčnih krajev je temeljni pogoj za oblikovanje prihodnje pokrajinske regionalne mreže.³⁵

Omrežje centralnih naselij se sicer z gospodarskim in družbenim razvojem spreminja, vendar njegove temeljne značilnosti ostajajo. Po teoriji o centralnih naseljih, ki je ključna za razumevanje družbeno prostorske organizacije in njenega delovanja, je po sistemski raziskavi v Sloveniji 7 stopenj centralnih naselij.³⁶ V 5.–7. stopnjo centralnih naselij z razvitimi najvišjimi, makroregionalnimi funkcijami storitvenih dejavnosti (promet, trgovina, obrt, gostinstvo, javna uprava, šolstvo, zdravstvo) se uvršča naslednjih 8 mest³⁷: Ljubljana (7. stopnja), Maribor (6. stopnja) in Celje, Koper, Kranj, Murska Sobota, Novo mesto in Nova Gorica (5. stopnja). Z razvojno-storitvenega vidika je navedenih 8 mest z najvišjimi funkcijami, ki so bila zato predlagana za središča razvojno zasnovanega predloga členitve na 8 pokrajin. Srednja (mezo-regionalna) oskrbna raven oziroma razvrstitev urbanih središč po vplivnemu (gravitacijskem) območju je postavila na vrh prav vseh osem centralnih naselij 5.–7. stopnje, ki imajo v najslabšem primeru nekaj manj kot 100.000 prebivalcev v vplivnem območju³⁸:

1. Ljubljana - 489.000 prebivalcev v gravitacijskem območju;
2. Maribor - 257.000 prebivalcev v gravitacijskem območju;
3. Celje - 208.000 prebivalcev v gravitacijskem območju;
4. Murska Sobota - 124.000 prebivalcev v gravitacijskem območju;
5. Nova Gorica - 118.000 prebivalcev v gravitacijskem območju;

³² Plut, D. (2019) *Ključni argumenti predloga členitve Slovenije na 8 pokrajin s funkcionalno razvojnega vidika (razvojne regije)* (Ljubljana).

³³ Šmidovnik, J. (2004) Ustava in zakonska zamisel pokrajine, *Pokrajina: druga raven lokalne samouprave* (Ljubljana: Fakulteta za upravo, Inštitut za lokalno samoupravo).

³⁴ Pogačnik, A., Konjar, M., Drobne, S., Zavodnik Lamovšek, A & Soss, K (2011) Večkriterijska ocena modelov funkcionalnih regij in predlogi regionalizacije Slovenije, *Funkcionalne regije – izziv prihodnjega razvoja Slovenije* (Ljubljana: Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo), str. 67-75.

³⁵ Ravbar, M. (1999) Izbor indikatorjev regionalnega razvoja v funkciji proučevanja regionalnih disparitet kot prispevek k oblikovanju razvojne politike v R Sloveniji, *IB Revija*, 33(2/3), str. 68-75.

³⁶ Vrišer, I. (1999) Regionalni razvoj slovenskih pokrajin in občin, *IB Revija*, 33(2/3), str. 47-67.

³⁷ Vrišer, I. (1999) Regionalni razvoj slovenskih pokrajin in občin, *IB Revija*, 33(2/3), str. 47-67.

³⁸ Vrišer, I. (1999) Regionalni razvoj slovenskih pokrajin in občin, *IB Revija*, 33(2/3), str. 47-67.

6. Kranj - 117.000 prebivalcev v gravitacijskem območju;
7. Novo mesto - 97.000 prebivalcev v gravitacijskem območju;
8. Koper - 96.000 prebivalcev v gravitacijskem območju.

Po nekaterih predlogih členitve Slovenije na večje število pokrajin (8–10) se je podčrtal tudi poseben položaj Mestne občine Ljubljana kot glavnega mesta, vendar v okviru širše pokrajine.³⁹

Razen razvojno optimalne členitve na 8 pokrajin pa je z mezo-regionalnega razvojnega vidika in okrepljenega policentričnega razvoja centralnih središč tudi 4. in delno 3. stopnje izjemno pomembno, da bi se v okviru 8 predlaganih pokrajin prepoznale t. i. regionalne skupnosti (drugi regionalni hierarhični prag), ki jih je po regionalizacijah 25–30. Regionalne skupnosti med drugim označuje višje poistovetenje njihovih prebivalk in prebivalcev, pa tudi nekateri specifični razvojni, infrastrukturni in okoljski problemi, specifična naravna in podnebna tveganja, v številnih primerih obmejna lega ter različni razvojni mezo-regionalni potenciali. Z vidika sodobnega, trajnostno sonaravnega razvoja gospodarstva in regionalnega razvoja je upoštevanja vreden naslednji predlog: ob »velikih« pokrajinah je možno uvesti še vmesno stopnjo središč medobčinskega sodelovanja po načelih majhnih in prilagodljivih, a sodobnih regij za upravljanje.⁴⁰

Upoštevanje hidrogeografskega kriterija, torej členitve na porečja in dele porečja, čim večje upoštevanje zlasti izrazitejših razvodnic med porečji tudi pri razmejevanju pokrajin omogoča sonaravno urejanje porečij npr. glede vodne oskrbe (vodozbirna območja), poplavne varnosti, prilagajanja na podnebne spremembe, varovanja okolja in narave itd. Podčrtati velja, da so razvodnice med porečji obenem pomembno vplivale na oblikovanje regionalne identitete prebivalcev, torej na socialni kapital naravnogeografsko zaokroženih območij. V posameznih primerih (nižinska in gričevnata območja) so razvodnice višinsko neizrazite, zato se hidrogeografski kriterij ni uporabil.

Glede na geografsko, poselitveno in gospodarsko sestavo Slovenije, gospodarske, prebivalstvene, geografske in funkcijske kazalce, sodobne evropske regionalizacijske težnje in predvidene široke razvojne naloge pokrajine bi členitev na 8 pokrajin po mnenju večine strokovnjakov projektne skupine Ministrstva za notranje zadeve Republike Slovenije 2004 omogočala glede na razmerje med učinkovitostjo in stroški najbolj smotrno in optimalno izpolnjevanje njihovih zahtevnih avtonomnih nalog in opravil.⁴¹

Analiza centralnih naselij v Sloveniji 2017 je pokazala, da imata najvišjo stopnjo centralnosti Ljubljana in Maribor, sledijo Koper, Nova Gorica, Kranj, Novo mesto in Celje. V to skupino sodi smiselno tudi Murska Sobota (njena vloga v zdravstvu ni bila upoštevana zaradi lokacije bolnišnice v Rakičanu).⁴²

³⁹ Vrišer, I. (1999) Regionalni razvoj slovenskih pokrajin in občin, *IB Revija*, 33(2/3), str. 47-67.

⁴⁰ Ravbar, M. (1999) Izbor indikatorjev regionalnega razvoja v funkciji proučevanja regionalnih disparitet kot prispevek k oblikovanju razvojne politike v R Sloveniji, *IB Revija*, 33(2/3), str. 68-75.

⁴¹ Plut, D. (2004) Načela, kriteriji in regionalizacija Slovenije z vidika členitve na pokrajine, Pokrajina: druga raven lokalne samouprave (Ljubljana: Fakulteta za upravo, Inštitut za lokalno samoupravo).

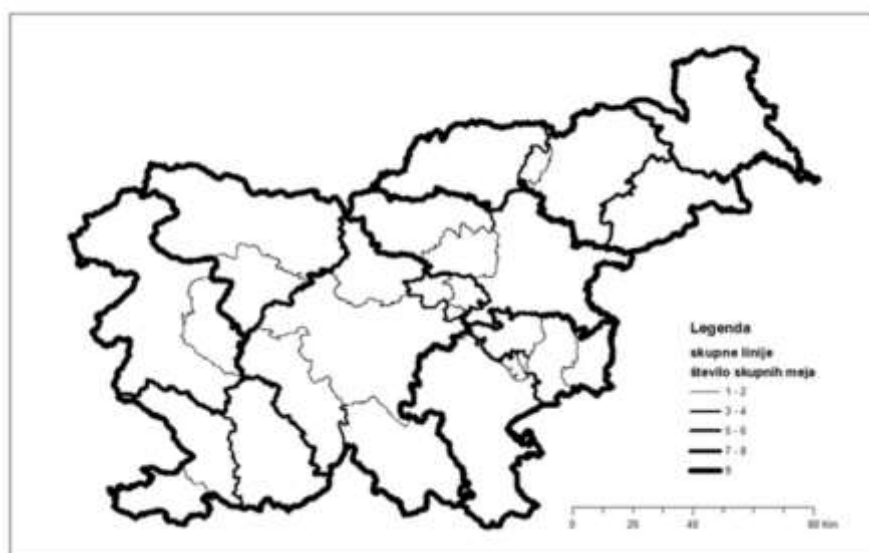
⁴² Nared, J., Hudoklin, J., Kavaš, D. & Zavodnik Lamovšek, A. (2019) Povezovanje prostorskega in razvojnega načrtovanja na regionalni ravni v Sloveniji (Ljubljana: Založba ZRC).

Slika: Središča centralnega pomena⁴³

Pomemben dejavnik pri oblikovanju pokrajin je tudi obstoječa sektorska regionalizacija, ki nakazuje na utečena razmerja v slovenskem prostoru. Izstopa osem funkcijsko zaokroženih območij (pogostost skupne meje 7–9). S tega vidika pa je vprašljiva edino umestitev Koroške, ki v upravnem smislu sodi v Podravje, z vidika mobilnosti v Savinjsko pokrajino⁴⁴; samostojno pa ne dosega 100.000 prebivalcev, kar je priporočen demografski prag Sveta Evrope.

Slika: Teritorialne členitve po kriteriju obstoječih teritorialnih/sektorskih delitev⁴⁵

⁴³ Nared, J., Bole, D., Breg Valjavec, M., Ciglič, R., Goluža, M., Kozina, J., Razpotnik Visković, N., Repolusk, P., Rus, P., Tiran, J. & Černič Istenič, M. (2017) Centralna naselja v Sloveniji leta 2016, *Acta geographica Slovenica*, 57(2), str. 7–21, <https://doi.org/10.3986/AGS.4606>

⁴⁴ Nared, J., Hudoklin, J., Kavaš, D. & Zavodnik Lamovšek, A. (2019) Povezovanje prostorskega in razvojnega načrtovanja na regionalni ravni v Sloveniji (Ljubljana: Založba ZRC).

⁴⁵ Nared, J., Hudoklin, J., Kavaš, D. & Zavodnik Lamovšek, A. (2019) Povezovanje prostorskega in razvojnega načrtovanja na regionalni ravni v Sloveniji (Ljubljana: Založba ZRC).

Ob navedenem je treba opomniti, da je v sodobnem času v Evropi koncept regije pogosto povezan z uresničevanjem ciljev učinkovite in trajnostne ozemeljske razvojne politike⁴⁶ in ozemeljske kohezije v okviru Evropske unije.⁴⁷ Evropska unija zagotavlja skladen razvoj celotnega evropskega ozemlja s spodbujanjem funkcionalnega pristopa k celovitemu razvoju ozemelj kot prostorov, kjer državljani živijo, kot želijo, s krepitvijo lokalnih politik, in sicer z upravljanjem na več ravneh, od lokalnega do evropskega, s spodbujanjem sodelovanja med ozemlji in krepitvijo lokalnih politik in evropskega povezovanja z boljšim poznavanjem ozemelj za lažje usmerjanje njihovega razvoja.⁴⁸ Pri tem še kar nekaj članic uporablja dogovorno opredeljene administrativne regije, ki sicer homogeno pokrijejo celotno pripadajoče območje države in so primerljive velikosti.⁴⁹ Administrativne regije so najpogosteje opredeljene na podlagi zgodovinskih dejstev ali zamejitve homogenih območij na podlagi enega ali več parametrov. V nasprotju z njimi pa so funkcionalne regije rezultat funkcionalnih povezav v prostoru in času. Funkcionalne regije se z razvojem družbe, tehnologije in investicij v prostoru spreminjajo in so lahko raznolike po velikosti in številu prebivalstva. Na podlagi trajnostnih funkcionalnih regij Slovenije (s pripadajočimi trajnostnimi funkcionalnimi regionalnimi skupnostmi) se na območju Slovenije lahko oblikujejo:

1. pomurska regija (116.670 prebivalcev, 1338 km²): 1-1 Prekmurje, 1-2 Prlekija;
2. podravska regija (346.587, 2394 km²): 2-1 mariborska regija, 2-2 dravinjska regija, 2-3 Spodnje Podravje;
3. koroško-savinjska regija: (307.711, 3201 km²): 3-1 Koroška, 3-2 Zgornje Savinjska dolina, 3-3 Šaleška dolina, 3-4 celjska regija, 3-5 Posotelje;
4. gorenjska regija (203.850, 2137 km²): 4-1 Zgornja Gorenjska, 4-2 Srednja Gorenjska, 4-3 škofjeloška regija;
5. osrednjeslovenska regija (661.532, 4780 km²): 5-1 ljubljanska regija (MO Ljubljana – glavno mesto s posebnim statusom), 5-2 kamniško-domžalska regija, 5-3 Zasavje, 5-4 litijska regija, 5-5 vrhniško-logaška regija, 5-6 Notranjska, 5-7 grosupeljska regija, 5-8 kočevsko-ribniška regija;
6. regija jugovzhodne Slovenije (dolenjsko-posavsko-belokranjska regija) (181.844, 2575 km²): 6-1 Srednja Dolenjska, 6-2 Spodnje Posavje, 6-3 Bela krajina;
7. severnoprimorska regija (118.188, 2325 km²): 7-1 Zgornje Posočje, 7-2 goriška regija, 7-3 idrijsko-cerkljanska regija, 7-4 Vipavska dolina;
8. južnoprimorska regija (126.492, 1524 km²): 8-1 kraško-brkinska regija, 8-2 slovenska Istra.⁵⁰

Državni svet Republike Slovenije (v nadaljevanju: Državni svet) je 2019, po dogovoru s predsednikom republike, Državnega zbora in Vlade, prevzel vlogo koordinatorske oživitve in vodenja procesa ustanovitve pokrajin. V ta namen je bila ustanovljena Strokovna skupina Državnega sveta Republike Slovenije za pripravo pokrajinske zakonodaje pod vodstvom prof. dr. Boštjana Brezovnika, ki je pripravila Osnutek zakona o ustanovitvi pokrajin, Osnutek zakona o pokrajinah s pregledom pristojnosti in nalog pokrajin ter Osnutek zakona o financiranju pokrajin.

⁴⁶ Svet Evrope (2016) *Council of Europe Conference of Ministers Responsible for Spatial/Regional Planning (CEMAT)* (Strasbourg: Svet Evrope).

⁴⁷ Drobne, S. (2019) *Funkcionalne regije kot podlaga za ustanovitev pokrajin* (Ljubljana: Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo).

⁴⁸ Evropska komisija (2016) *Evropa 2020* (Bruselj: Evropska komisija), Svet Evrope (2016) *Council of Europe Conference of Ministers Responsible for Spatial/Regional Planning (CEMAT)* (Strasbourg: Svet Evrope).

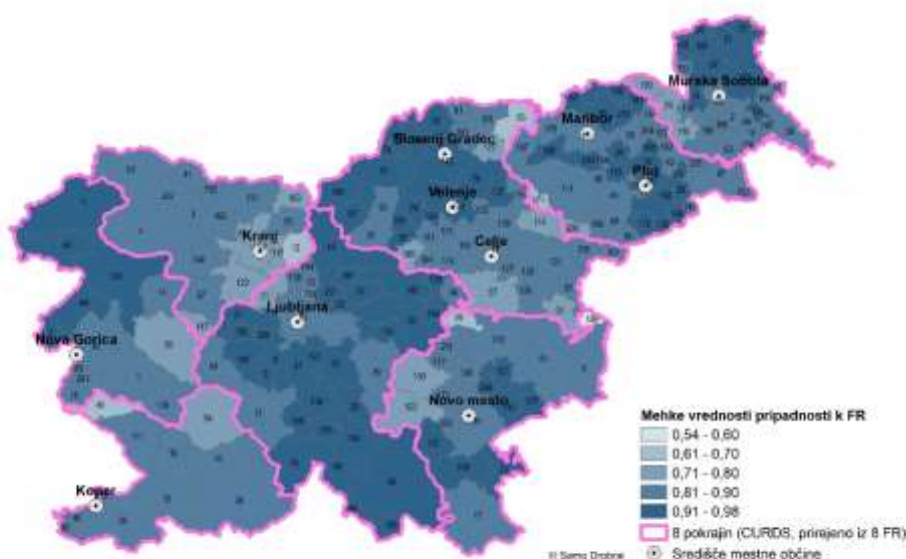
⁴⁹ OECD (2002) *Redefining territories – The functional regions* (Paris: OECD), Coombes, M., Casado-Díaz, J. M., Martínez-Bernabeu, L. & Carausu, F. (2012) *Study on comparable labour market areas – Final research report*. (Rome: Istat – Istituto nazionale di statistica).

⁵⁰ Nared, J., Hudoklin, J., Kavaš, D. & Zavodnik Lamovšek, A. (2019) *Povezovanje prostorskega in razvojnega načrtovanja na regionalni ravni v Sloveniji* (Ljubljana: Založba ZRC).

Na delovnem sestanku ožje strokovne skupine za pripravo pokrajinske zakonodaje 16. 9. 2019 se je izpostavila potreba po doslednem upoštevanju strokovnega predloga 8 regij, ki zagotavljajo skladnejši regionalni razvoj Slovenije, kot strokovnega izhodišča za oblikovanje bodočih pokrajin v Sloveniji. V tem primeru gre za členitev, kot jo prikazuje slika v nadaljevanju, ki jo dobimo tudi z manjšo preureditvijo 8 FR modeliranih po metodi CURDS (glej sliko). Parametri, ki smo jih v tem primeru uporabili za modeliranje FR so bili $minWP = 30.000$, $tarWP = 35.000$, $minSC = 0,70$, $tarSC = 0,80$).

Podrobna analiza mehkih vrednosti pripadnosti občine k pokrajini (slika spodaj) izkaže nekoliko nižjo samozadostnost 8 pokrajin kot 8 funkcionalnih regij na sliki⁵¹, saj se zniža najmanjša vrednost samozadostnosti občine iz 0,7 (8 funkcionalnih regij) na 0,54 (8 pokrajin). Občine, ki imajo v primeru predloga 8 pokrajin nekoliko nižjo samozadostnost kot v primeru 8 FR, so: (149) Bistrica ob Sotli, (99) Radeče, (12) Cerklje na Gorenjskem, (171) Oplotnica, (49) Komen in (93) Podvelka.

Slika: Mehke vrednosti pripadnosti k funkcionalni regiji (8 funkcionalnih regij, modeliranih po metodi CURDS)⁵²

Na podlagi izsledkov študije o funkcionalnih regijah kot podlagah za ustanovitev pokrajin⁵³ je pri modeliranju in upodobitvi tokov delovne mobilnosti med občinami v Sloveniji v obdobju 2015–2018 izkazana prevladujoča vloga najmočnejšega zaposlitvenega središča v Sloveniji, t. j. glavnega mesta Ljubljane. Mestna občina Ljubljana je namreč v obdobju 2015–2018 nudila prek 26 % vseh delovnih mest v Sloveniji, kar kaže na izrazito »dejansko centralizacijo« Slovenije in pešanje zamisli o policentrični Sloveniji⁵⁴.

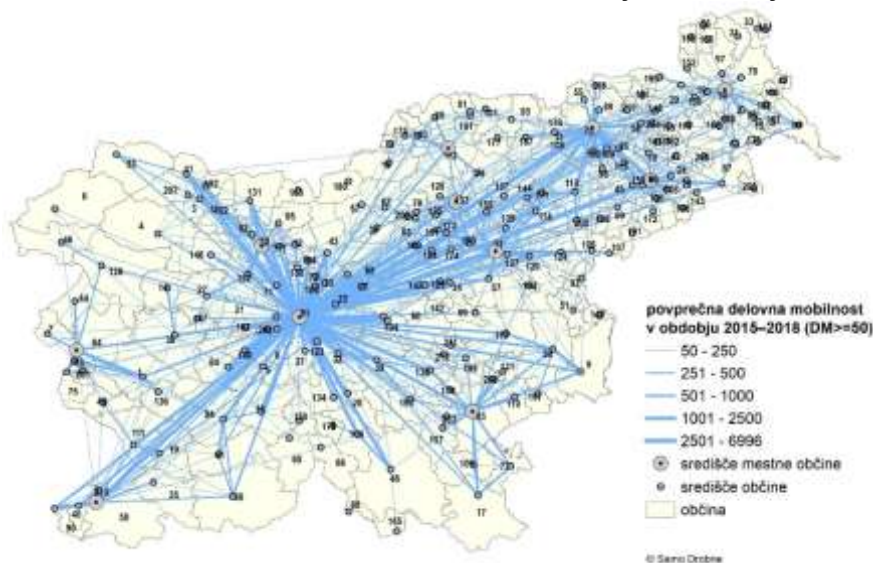
⁵¹ Drobne, S. (2019) Funkcionalne regije kot podlaga za ustanovitev pokrajin (Ljubljana: Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo).

⁵² Drobne, S. (2019) Funkcionalne regije kot podlaga za ustanovitev pokrajin (Ljubljana: Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo).

⁵³ Drobne, S. (2019) *Funkcionalne regije kot podlaga za ustanovitev pokrajin* (Ljubljana: Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo).

⁵⁴ Drobne, S. (2019) *Funkcionalne regije kot podlaga za ustanovitev pokrajin* (Ljubljana: Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo).

Slika: Tokovi delovne mobilnosti med občinami Slovenije v obdobju 2015–2018⁵⁵

Preglednica: Povprečno število delovnih mest v občini v obdobju 2015–2018 (urejeno po rang; prikazanih je prvih 17 občin)

Rang	Mestna občina	Šifra občine	Ime občine	Število prebivalcev*	Število delovnih mest	% delovnih mest glede na Slovenijo
1	da	61	Ljubljana	292.988	216.952	26,6 %
2	da	70	Maribor	112.065	57.825	7,1 %
3	da	11	Celje	49.473	28.329	3,5 %
4	da	85	Novo mesto	37.063	23.678	2,9 %
5	da	52	Kranj	56.267	23.591	2,9 %
6	da	50	Koper/Capodistria	52.234	23.564	2,9 %
7	da	133	Velenje	33.293	15.861	1,9 %
8	da	84	Nova Gorica	31.799	14.289	1,7 %
9	da	96	Ptuj	23.257	12.422	1,5 %
10	da	80	Murska Sobota	18.730	11.652	1,4 %
11	ne	23	Domžale	36.264	11.070	1,4 %
12	ne	122	Škofja Loka	23.076	9156	1,1 %
13	ne	54	Krško	25.996	8857	1,1 %
14	ne	190	Žalec	21.340	8128	1,0 %
15	ne	43	Kamnik	29.686	7760	0,9 %
16	da	112	Slovenj Gradec	16.596	7747	0,9 %
17	ne	113	Slovenska Bistrica	25.599	7709	0,9 %

* vir: SURS (www.stat.si)

V skladu z navedenim je treba opomniti, da prostorski razvoj v Sloveniji sledi načelom policentričnega razvoja. Strategija prostorskega razvoja Slovenije tako opredeljuje sistem središč – policentrični urbani sistem, v katerem opredeljuje središča nacionalnega (15)⁵⁶, regionalnega (15) in medobčinskega pomena (20). Središča nacionalnega in regionalnega pomena so najpomembnejša središča družbene infrastrukture, oskrbnih, storitvenih, upravnih in drugih dejavnosti ter najpomembnejša gospodarska območja in prometna vozlišča. S primerno delitvijo

⁵⁵ Drobne, S. (2019) Funkcionalne regije kot podlaga za ustanovitev pokrajin (Ljubljana: Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo).

⁵⁶ Kot središča nacionalnega pomena se prioriteto razvija mesta Celje, Kranj, Ljubljano, Maribor, Mursko Soboto, Novo Gorico, Novo mesto, Postojno, Ptuj in Velenje ter somestja Brežice–Krško–Sevnica, Jesenice–Radovljica, Koper–Izola–Piran, Slovenj Gradec–Ravne na Koroškem–Dravograd in Trbovlje–Hrastnik–Zagorje ob Savi (Odlok o strategiji prostorskega razvoja Slovenije (OdSPRS) (Uradni list RS, št. 76/04, 33/07 – ZPNačrt, 61/17- ZUreP-2)).

funkcij in medsebojnimi prometnimi povezavami se nanje navezuje omrežje ostalih središč.

Slika: Zasnova policentričnega urbanega sistema in razvoj širših mestnih območij⁵⁷

Podprta z infrastrukturo imajo urbana središča ključno vlogo v uravnoteženem razvoju države kot ekonomska, trgovinska, izobraževalna, kulturna, stanovanjska in storitvena središča. Iz razvojnega vidika v Sloveniji tri urbana območja izstopajo kot središča mednarodnega pomena. To so Ljubljana, Maribor in Koper. Ta tri središča so ključna za konkurenčnost Slovenije v globalnem smislu, saj imajo pomembno vlogo v okviru prometnih omrežij, dostopnosti in povezav ter koncentracije znanja in inovativnosti. V okviru razvoja države ima vsako od njih specifičen pomen ter razvojne priložnosti in probleme. Ljubljana in Maribor predstavljata dve največji urbani središči v državi (edini urbani središči z več kot 100.000 prebivalcev), Koper pa ima zaradi svoje obmorske prostorske lege in pristanišča posebno geostrateško vlogo.

Hkrati s specifičnimi razvojnimi potenciali se mesta srečujejo tudi z razvojnimi problemi. Izstopajo zlasti problemi onesnaženja zraka, slabe dostopnosti z javnim prometom in problematika ozkih grl, slabo izrabljenih notranjih urbanih površin za razvoj mesta ob hkratnih potrebah po zagotavljanju novih površin za gospodarski razvoj, ponekod pa tudi socialne izključenosti.

Upošteva je dejstvo, da v vseh dosedanjih poskusih ustanavljanja pokrajin predlagana teritorialna členitev na 8 pokrajin ni bila sprejeta, je bila v postopku priprave pokrajinske zakonodaje, ob analizi predhodno izbranih središč okoli mestnih občin v Sloveniji, predlagana povezava 18 funkcionalnih regij v enovite teritorije 11 pokrajin⁵⁸ z glavnim mestom Ljubljana kot samostojno funkcionalno regijo.

V času razprave in predstavitev predlagane teritorialne členitve na 11 pokrajin so bili podani naslednji predlogi, in sicer:

- predlog za oblikovanje Osrednjeslovenske pokrajine;
- predlog za oblikovanje močnejše in enovite Štajerske pokrajine,

⁵⁷ Ministrstvo za okolje in prostor, dostopno na: <https://www.gov.si teme/nov-tema-42/> (26. 9. 2019).

⁵⁸ Drobne, S. (2019) Funkcionalne regije kot podlaga za ustanovitev pokrajin (Ljubljana: Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo).

- predlog za oblikovanje samostojne Posavske pokrajine,
- predlog za oblikovanje samostojne Zasavske pokrajine,
- predlog za določitev posebnega statusa Mestni občini Ljubljana in Mestni občini Maribor.

Upošteva je strokovno utemeljeno razvojno optimalno teritorialno členitev na 8 pokrajin ter težnjo po ustanovitvi čim bolj homogenih pokrajin in navedene predloge je Strokovna skupina Državnega sveta predlagala, da se Slovenija teritorialno členi na 10 pokrajin s podelitvijo posebnega statusa Mestni občini Ljubljana in Mestni občini Maribor, ki imata izkazano najvišjo stopnjo centralnosti in sta največji urbani središči v Sloveniji z več kot 100.000 prebivalci. V primeru členitve na predlaganih 10 pokrajin s posebnim statusom Mestne občine Ljubljane in Mestne občine Maribor bi bil v vseh pokrajinah in mestnih občinah s posebnim statusom dosežen priporočen demografski prag Sveta Evrope, da naj bi imele ustanovljene pokrajine najmanj 100.000 prebivalcev⁵⁹ in ob tem ne bi presegle 300.000 prebivalcev, kar je ustrezno z vidika upravne, politične in fiskalne decentralizacije. Na tem mestu je treba opomniti, da pri financiranju lokalne samouprave zasledujemo alokacijsko funkcijo javnih financ, drugi dve funkciji, to je redistribucijsko in stabilizacijsko oziroma razvojno pa prvenstveno prepuščamo centralnemu nivoju oblasti. Alokacijska funkcija je po svoji naravi ključna za učinkovito in ekonomično dobavo javnih dobrin in javnih storitev, ki so predmet lokalnih (pokrajinskih) gospodarskih in negospodarskih javnih služb. Za uspešen in optimalno postavljen model fiskalne decentralizacije je treba upoštevati temeljna načela (fleksibilnosti, skladnosti in avtonomnosti) MELLIS. Če upoštevamo navedena načela in jih uporabimo na modelu Slovenije, ugotovimo, da bi morale biti decentralizirane enote (bodisi občine, pokrajine) čim bolj homogene, da ne prihaja do prevelikih razlik v fiskalni kapaciteti – posledično pa v avtonomnosti in skladnosti finančnih virov in njihove korelacije s pristojnostmi in nalogami. V tem smislu posledično sledimo načelu finančne izravnave za tiste decentralizirane enote, ki ne uspejo slediti večini oz. povprečni decentralizirani enoti/enotam. Prav v tem okviru je izhodiščna homogenost pokrajin še kako pomembna, pri čemer gre predvsem za homogenost glede na lastnosti decentraliziranih enot (demografske, geografske, ekonomske, socialne, družbene, itd.). Če bi ustanavljali pokrajine, ki si po svojih lastnostih in fiskalni kapaciteti ne bi bile podobne (kolikor je to pač mogoče), bi kmalu prispeli na polje, kjer ne bi mogli več pričakovati njihovega učinkovitega delovanja, medsebojnega sodelovanja, pa tudi ne enakomernega in uravnoteženega razvoja Slovenije – kar je pa eden izmed pomembnejših ciljev decentralizacije Slovenije z ustanovitvijo pokrajin. Z vidika fiskalne decentralizacije je optimalen model pokrajin, ki predvideva med 100.000 do 300.000 prebivalci. Slednje, glede na trenutno strukturo možnih virov financiranja, tako tudi zagotavlja večjo fiskalno homogenost in optimalno fiskalno kapaciteto vseh enot. Upošteva je navedeno tako ni najbolj primerno zagovarjati modelov, kjer bi bile katere izmed pokrajin bistveno različne od povprečja npr. nad ali pod okvirom navedenega števila prebivalcev.⁶⁰

V primeru uvedbe 10 pokrajin (s posebnim statusom Mestne občine Ljubljana in Mestne občine Maribor), ki dosledno izhajajo iz predloga 8 regij, pa gre za preureditev 12 FR, modeliranih po metodi CURDS z naslednjimi izhodiščnimi parametri: $minWP = 20.000$, $tarWP = 25.000$, $minSC = 0,65$, $tarSC = 0,80$) oziroma

⁵⁹ Šmidovnik, J. (2004) Ustava in zakonska zamisel pokrajine, Pokrajina: druga raven lokalne samouprave (Ljubljana: Fakulteta za upravo, Inštitut za lokalno samoupravo).

⁶⁰ Oplotnik, Ž. J. (2019) Pritrdilno ločeno mnenje glede predloga pokrajinske zakonodaje – fiskalna decentralizacija (Maribor: Univerza v Mariboru, Ekonomsko-poslovna fakulteta).

preureditev 9 FR modeliranih, po metodi CURDS z naslednjimi izhodiščnimi parametri: $minWP = 25.000$, $tarWP = 35.000$, $minSC = 0,65$, $tarSC = 0,80$. Ureditev predloga členitve Slovenije na 10 pokrajin je prikazana na sliki spodaj⁶¹.

Analiza mehkih vrednosti pripadnosti občine k posamezni od 10 pokrajin v primeru, ko izločimo Mestno občino Ljubljana in Mestno občino Maribor, pa izkaže bistveno znižanje samozadostnosti Osrednjeslovenske in Štajerske pokrajine. Mehke vrednosti pripadnosti občin iz zaledij obeh mestnih občin padejo celo pod 0,5. V okolici Ljubljane je takšnih občin več, te so (186) Trzin, (71) Medvode, (194) Šmartno pri Litiji, (22) Dol pri Ljubljani, (123) Škofljica in (8) Brezovica, v okolici Maribora pa dve občini, in sicer: (169) Miklavž na Dravskem polju, (160) Hoče-Slivnica. Z vidika funkcionalnih povezav v prostoru je torej takšna členitev Slovenije na 10 pokrajin z dvema izločenima enotama, to sta Mestna občina Ljubljana in Mestna občina Maribor, manj sprejemljiva. Vsekakor pa je končen rezultat odvisen predvsem od pristojnosti, ki se bodo izvajale na posamezni ravni. V primeru, da se pristojnosti uredi na način, da sta Mestna občina Ljubljana in Mestna občina Maribor še vedno močno povezani enoti v svoji FR, se mehke vrednosti pripadnosti občin k funkcionalni regiji bistveno spremenijo: pripadnost občine v funkcionalnih regijah Osrednjeslovenske in Štajerske pokrajine se vse dvignejo krepko čez 0,6. Opazen je problem opredelitve občin Litija (60) in Bistrica ob Sotli (149) v Zasavsko-posavsko pokrajino – saj bi bili ti dve občini zdaj edini, katerih mehka vrednost pripadnosti k pokrajini bi bila nižja od 0,6⁶².

Slika: Teritorialna členitev Slovenije na 10 pokrajin s posebnim statusom Mestne občine Ljubljana in Mestne občine Maribor⁶³

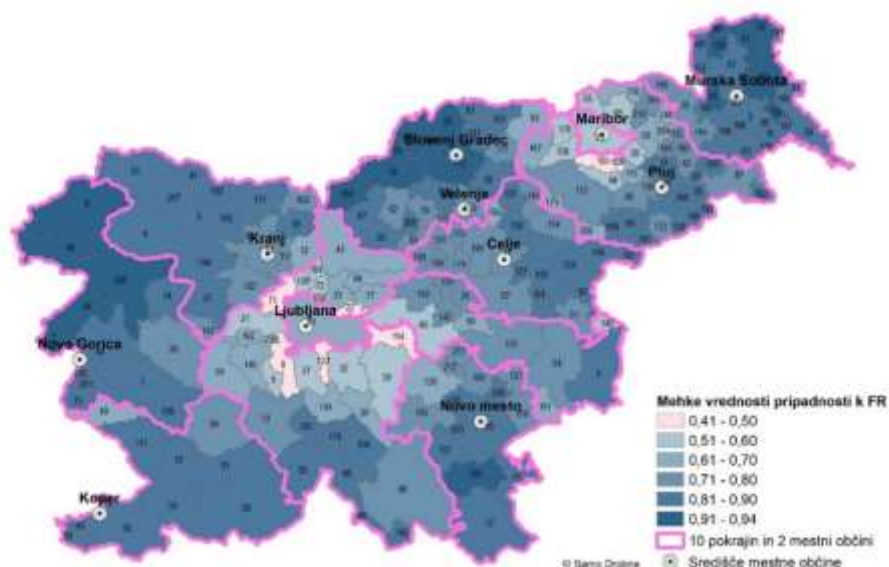

⁶¹ Drobne, S. (2019) Funkcionalne regije kot podlaga za ustanovitev pokrajin (Ljubljana: Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo).

⁶² Drobne, S. (2019) Funkcionalne regije kot podlaga za ustanovitev pokrajin (Ljubljana: Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo).

⁶³ Drobne, S. (2019) Funkcionalne regije kot podlaga za ustanovitev pokrajin (Ljubljana: Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo).

Slika: Mehke vrednosti pripadnosti občine k funkcionalni regiji (10+2 funkcionalni regiji, modelirani po metodi CURDS)⁶⁴

Pregled povprečnih mehkih vrednosti pripadnosti občin posamezni regiji/pokrajini ter za Slovenijo kot celoto v preglednici spodaj izkaže funkcionalno najvišjo samozadostnost sistema 8 pokrajin ($M = 0,869$), sledi sistem 10 pokrajin, v katerih sta Mestna občina Ljubljana in Mestna občina Maribor sestavna dela pokrajin ($M = 0,845$), medtem ko povprečna mehka vrednost pripadnosti k pokrajini precej pade v primeru 10 pokrajin s posebnim statusom Mestne občine Ljubljana in Mestne občine Maribor ($M = 0,772$). To dejstvo potrди tudi primerjava posameznih povprečnih mehkih vrednosti pripadnosti Štajerski pokrajini z in brez Mestne občine Maribor ter Osrednjeslovenski pokrajini z in brez Mestne občine Ljubljana.⁶⁵

Preglednica: Povprečne mehke vrednosti pripadnosti občin 8 in 10(+2) pokrajinam v Sloveniji (M , metoda CURDS, preurejeno, 2015–2018)⁶⁶

8 pokrajin / Slovenija	M	10+2 pokrajini / Slovenija	M	10 pokrajin / Slovenija	M
Slovenija	0,869	Slovenija	0,772	Slovenija	0,845
Pomurska	0,869	Pomurska	0,869	Pomurska	0,869
Podravska	0,879	Štajerska brez MOM	0,716	Štajerska	0,879
		MOM	0,598		
Savinjska	0,874	Savinjska	0,796	Savinjska	0,796
		Koroško-šaleška	0,843	Koroško-šaleška	0,843
		Zasavsko-posavska	0,692	Zasavsko-posavska	0,692
Dolenjsko-belokranjska	0,841	Dolenjsko-belokranjska	0,811	Dolenjsko-belokranjska	0,811
Osrednjeslovenska	0,904	Osrednjeslovenska brez MOL	0,630	Osrednjeslovenska	0,886
		MOL	0,642		

⁶⁴ Drobne, S. (2019) Funkcionalne regije kot podlaga za ustanovitev pokrajin (Ljubljana: Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo).

⁶⁵ Drobne, S. (2019) Funkcionalne regije kot podlaga za ustanovitev pokrajin (Ljubljana: Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo).

⁶⁶ Drobne, S. (2019) Funkcionalne regije kot podlaga za ustanovitev pokrajin (Ljubljana: Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo).

Gorenjska	0,810	Gorenjska	0,810	Gorenjska	0,810
Goriška	0,878	Goriška	0,878	Goriška	0,878
Primorsko-notranjska	0,830	Primorsko-notranjska	0,830	Primorsko-notranjska	0,830

Ob določitvi mej desetih pokrajin s posebnim statusom Mestne občine Ljubljana in Mestne občine Maribor bi pokrajine v Sloveniji obsegale območja naslednjih občin:

Dolenjsko-belokranjska pokrajina⁶⁷

šifra občine	občina	št. prebivalcev*	površina
17	Črnomelj	14.308	340 km ²
157	Dolenjske Toplice	3.593	110 km ²
73	Metlika	8.411	109 km ²
212	Mirna	2.683	31 km ²
170	Mirna Peč	3.034	48 km ²
199	Mokronog-Trebelno	3.164	73 km ²
85	Novo mesto	37.398	236 km²
109	Semič	3.887	147 km ²
203	Straža	3.881	28,5 km ²
119	Šentjernej	7.225	96 km ²
211	Šentrupert	2.898	49 km ²
121	Škocjan	3.429	60 km ²
206	Šmarješke Toplice	3.521	34 km ²
130	Trebnje	13.310	163 km ²
193	Žužemberk	4.741	164 km ²
	skupaj:	115.483	1.688,5 km²

Vir: SURS (www.stat.si), 2021. *Število prebivalcev s stalnim prebivališčem v občini na dan 1. 7. 2021.

⁶⁷ Komisija za standardizacijo zemljepisnih imen je predlagala ime pokrajine 'Novomeška pokrajina' (dopis št. 35381-1/2020-2552-18 z dne 8. 7. 2020).

Gorenjska pokrajina⁶⁸

šifra občine	občina	št. prebivalcev*	površina
3	Bled	8.217	72 km ²
4	Bohinj	5.611	343 km ²
12	Cerklje na Gorenjskem	7.859	78 km ²
27	Gorenja vas-Poljane	7.665	153 km ²
207	Gorje	2.769	116 km ²
41	Jesenice	21.679	76 km ²
163	Jezersko	666	69 km ²
52	Kranj	57.185	151 km²
53	Kranjska Gora	7.522	256 km ²
82	Naklo	5.431	28 km ²
95	Preddvor	3.780	87 km ²
102	Radovljica	19.195	119 km ²
117	Šenčur	8.829	40 km ²
122	Škofja Loka	23.462	146 km ²
131	Tržič	15.054	155 km ²
146	Železniki	6.699	164 km ²
147	Žiri	4.981	49 km ²
192	Žirovnica	4.465	42,6 km ²
skupaj:		211.069	2.144,6 km²

Vir: SURS (www.stat.si), 2021. *Število prebivalcev s stalnim prebivališčem v občini na dan 1. 7. 2021.

⁶⁸ Komisija za standardizacijo zemljepisnih imen je predlagala ime pokrajine 'Kranjska pokrajina' (dopis št. 35381-1/2020-2552-18 z dne 8. 7. 2020).

Goriška pokrajina⁶⁹

šifra občine	občina	št. prebivalcev*	površina
1	Ajdovščina	19.704	245 km ²
6	Bovec	3.245	367 km ²
7	Brda	5.639	72 km ²
14	Cerklje ob Gori	4.547	132 km ²
36	Idrija	11.735	294 km ²
44	Kanal	5.289	147 km ²
46	Kobarid	4.032	193 km ²
75	Miren-Kostanjevica	5.029	63 km ²
84	Nova Gorica	31.845	280 km²
201	Renče-Vogrsko	4.383	30 km ²
183	Sempeter-Vrtojba	6.292	14,9 km ²
128	Tolmin	11.018	382 km ²
136	Vipava	5.767	107 km ²
skupaj:		118.525	2.326,9 km²

Vir: SURS (www.stat.si), 2021. *Število prebivalcev s stalnim prebivališčem v občini na dan 1.7.2021.

⁶⁹ Komisija za standardizacijo zemljepisnih imen je predlagala ime pokrajine 'Novogoriška pokrajina' (dopis št. 35381-1/2020-2552-18 z dne 8. 7. 2020).

Savinjska pokrajina⁷⁰

šifra občine	občina	št. prebivalcev*	površina
151	Braslovče	5.656	55 km ²
11	Celje	49.007	95 km²
154	Dobje	934	18 km ²
155	Dobrna	2.250	32 km ²
51	Kozje	3.030	90 km ²
57	Laško	13.123	198 km ²
92	Podčetrtek	3.614	61 km ²
173	Polzela	6.321	34 km ²
174	Prebold	5.210	41 km ²
106	Rogaška Slatina	11.323	72 km ²
107	Rogatec	3.138	40 km ²
114	Slovenske Konjice	15.263	98 km ²
120	Šentjur	19.378	222 km ²
124	Šmarje pri Jelšah	10.375	108 km ²
127	Štore	4.477	28 km ²
184	Tabor	1.670	35 km ²
137	Vitanje	2.267	59 km ²
139	Vojnik	9.009	75 km ²
189	Vransko	2.646	53 km ²
144	Zreče	6.600	67 km ²
190	Žalec	21.528	117 km ²
skupaj:		196.819	1.598 km²

Vir: SURS (www.stat.si), 2021. *Število prebivalcev s stalnim prebivališčem v občini na dan 1. 7. 2021.

⁷⁰ Komisija za standardizacijo zemljepisnih imen je predlagala ime pokrajine 'Celjska pokrajina' (dopis št. 35381-1/2020-2552-18 z dne 8. 7. 2020).

Koroško-šaleška pokrajina⁷¹

šifra občine	občina	št. prebivalcev*	površina
16	Črna na Koroškem	3.252	156 km ²
25	Dravograd	8.844	105 km ²
30	Gornji Grad	2.480	90 km ²
62	Ljubno	2.576	79 km ²
67	Luče	1.454	110 km ²
74	Mežica	3.598	26 km ²
76	Mislinja	4.520	112 km ²
79	Mozirje	4.244	54 km ²
81	Muta	3.417	39 km ²
83	Nazarje	2.611	43 km ²
93	Podvelka	2.365	104 km ²
175	Prevalje	6.800	58 km ²
101	Radlje ob Dravi	6.164	94 km ²
103	Ravne na Koroškem	11.289	63 km ²
209	Rečica ob Savinji	2.355	30 km ²
177	Ribnica na Pohorju	1.142	60 km ²
112	Slovenj Gradec	16.595	174 km ²
180	Solčava	529	103 km ²
125	Šmartno ob Paki	3.278	18 km ²
126	Šoštanj	8.847	96 km ²
133	Velenje	33.715	84 km ²
141	Vuzenica	2.649	50 km ²
skupaj:		132.724	1.748 km²

Vir: SURS (www.stat.si), 2021. *Število prebivalcev s stalnim prebivališčem v občini na dan 1. 7. 2021.

⁷¹ Komisija za standardizacijo zemljepisnih imen je predlagal ime pokrajine 'Velenjska pokrajina' (dopis št. 35381-1/2020-2552-18 z dne 8. 7. 2020).

Osrednjeslovenska pokrajina⁷²

šifra občine	občina	št. prebivalcev*	površina
150	Bloke	1.616	75 km ²
5	Borovnica	4.664	42,3 km ²
8	Brezovica	12.785	91 km ²
13	Cerknica	11.691	241 km ²
20	Dobrepolje	3.882	103 km ²
21	Dobrova-Polhov Gradec	7.843	118 km ²
22	Dol pri Ljubljani	6.378	33 km ²
23	Domžale	36.683	72 km²
32	Grosuplje	21.398	134 km ²
162	Horjul	2.985	33 km ²
37	Ig	7.656	99 km ²
39	Ivančna Gorica	17.538	227 km ²
43	Kamnik	29.989	266 km ²
48	Kočevje	15.644	555 km ²
164	Komenda	6.444	24 km ²
165	Kostel	691	56 km ²
208	Log -Dragomer	3.620	11 km ²
64	Logatec	14.681	173 km ²
65	Loška dolina	3.703	167 km ²
66	Loški Potok	1.816	135 km ²
68	Lukovica	5.888	75 km ²
71	Medvode	16.811	78 km ²
72	Mengeš	8.411	22 km ²
77	Moravče	5.469	61 km ²
88	Osilnica	327	36 km ²
104	Ribnica	9.466	154 km ²

⁷² Komisija za standardizacijo zemljepisnih imen je predlagala ime pokrajine 'Ljubljanska pokrajina' (dopis št. 35381-1/2020-2552-18 z dne 8. 7. 2020).

179	Sodražica	2.249	50 km ²
123	Škofljica	11.657	43,3 km ²
194	Šmartno pri Litiji	5.661	95 km ²
186	Trzin	3.925	8,6 km ²
134	Velike Lašče	4.520	103 km ²
138	Vodice	4.983	31 km ²
140	Vrhnika	17.613	116 km ²
	skupaj:	308.687	3.528,2 km²

Vir: SURS (www.stat.si), 2021. *Število prebivalcev s stalnim prebivališčem v občini na dan 1. 7. 2021.

Pomurska pokrajina⁷³

šifra občine	občina	št. prebivalcev*	površina
195	Apače	3.556	53,5 km ²
2	Beltinci	8.068	62 km ²
152	Cankova	1.753	31 km ²
15	Črenšovci	3.972	34 km ²
156	Dobrovnik/Dobronak	1.293	31 km ²
29	Gornja Radgona	8.474	75 km ²
31	Gornji Petrovci	2.040	67 km ²
158	Grad	2.087	37 km ²
161	Hodoš/Hodos	396	18 km ²
47	Kobilje	540	20 km ²
166	Križevci	3.549	46 km ²
56	Kuzma	1.624	23 km ²
59	Lendava/Lendva	10.486	123 km ²
63	Ljutomer	11.233	107 km ²
78	Moravske Toplice	5.958	145 km ²
80	Murska Sobota	18.622	64 km ²

⁷³ Komisija za standardizacijo zemljepisnih imen je predlagala ime pokrajine 'Murskosoboška pokrajina' (dopis št. 35381-1/2020-2552-18 z dne 8. 7. 2020).

86	Odranci	1.619	7 km ²
97	Puconci	5.904	108 km ²
176	Razkrižje	1.265	10 km ²
100	Radenci	5.098	34 km ²
105	Rogašovci	3.114	40 km ²
116	Sveti Jurij ob Ščavnici	2.834	51 km ²
33	Šalovci	1.388	58 km ²
10	Tišina	3.965	39 km ²
132	Turnišče	3.190	24 km ²
187	Velika Polana	1.380	19 km ²
188	Veržej	1.344	12 km ²
skupaj:		114.752	1.338,5 km²

Vir: SURS (www.stat.si), 2021. *Število prebivalcev s stalnim prebivališčem v občini na dan 1. 7. 2021.

Primorsko-notranjska pokrajina⁷⁴

šifra občine	občina	št. prebivalcev*	površina
213	Ankaran/Ancarano	3.261	8 km ²
19	Divača	4.334	145 km ²
35	Hrpelje--Kozina	4.851	195 km ²
38	Ilirska Bistrica	13.379	480 km ²
40	Izola/Isola	16.737	29 km ²
49	Komen	3.655	103 km ²
50	Koper/Capodistria	53.292	303 km ²
90	Piran/Pirano	18.457	45 km ²
91	Pivka	6.190	223 km ²
94	Postojna	16.675	270 km ²
111	Sežana	13.802	217 km ²
skupaj:		154.633	2.018 km²

⁷⁴ Komisija za standardizacijo zemljepisnih imen je predlagala ime pokrajine 'Koprska pokrajina' (dopis št. 35381-1/2020-2552-18 z dne 8. 7. 2020).

Vir: SURS (www.stat.si), 2021. *Število prebivalcev s stalnim prebivališčem v občini na dan 1. 7. 2021.

Štajerska pokrajina⁷⁵

šifra občine	občina	št. prebivalcev*	površina
148	Benedikt	2.614	24 km ²
153	Cerkvenjak	2.171	25 km ²
196	Cirkulane	2.378	32 km ²
18	Destrišek	2.647	34 km ²
24	Dornava	2.896	28 km ²
26	Duplek	6.959	40 km ²
28	Gorišnica	4.161	29 km ²
159	Hajdina	3.938	22 km ²
160	Hoče-Slivnica	11.720	54 km ²
42	Juršinci	2.421	36 km ²
45	Kidričevo	6.539	72 km ²
55	Kungota	4.844	49 km ²
58	Lenart	8.512	62 km ²
167	Lovrenc na Pohorju	2.988	84 km ²
69	Majšperk	4.060	73 km ²
198	Makole	2.051	37 km ²
168	Markovci	4.025	30 km ²
169	Miklavž na Dravskem polju	6.996	12,5 km ²
171	Oplotnica	4.154	33 km ²
87	Ormož	11.886	142 km ²
89	Pesnica	7.508	76 km ²
172	Podlehnik	1.853	46 km ²
200	Poljčane	4.467	38 km ²
96	Ptuj	23.611	67 km²

⁷⁵ Komisija za standardizacijo zemljepisnih imen je predlagala ime pokrajine 'Mariborska pokrajina' (dopis št. 35381-1/2020-2552-18 z dne 8. 7. 2020).

98	Rače-Fram	7.623	51 km ²
108	Ruše	7.055	61 km ²
178	Selnica ob Dravi	4.562	65 km ²
113	Slovenska Bistrica	25.949	260 km ²
202	Središče ob Dravi	1.919	33 km ²
115	Starše	4.081	34 km ²
181	Sveta Ana	2.323	37 km ²
163	Sveti Andraž v Slov. goricah	1.203	18 km ²
204	Sveta Trojica v Slov. goricah	2.193	26 km ²
210	Sveti Jurij v Slov. goricah	2.114	31 km ²
205	Sveti Tomaž	2.007	38 km ²
118	Šentilj	8.375	65 km ²
185	Trnovska vas	1.374	23 km ²
135	Videm	5.684	80 km ²
143	Zavrč	1.527	19 km ²
191	Žetale	1.303	38 km ²
skupaj:		214.691	2075,5 km²

Vir: SURS (www.stat.si), 2021. *Število prebivalcev s stalnim prebivališčem v občini na dan 1. 7. 2021.

Zasavsko-posavska pokrajina⁷⁶

šifra občine	občina	št. prebivalcev*	površina
149	Bistrica ob Sotli	1.356	31 km ²
9	Brežice	24.419	268 km ²
34	Hrastnik	9.058	95 km ²
197	Kostanjevica na Krki	2.446	58 km ²
54	Krško	25.904	287 km ²
60	Litija	15.743	221 km ²

⁷⁶ Komisija za standardizacijo zemljepisnih imen je predlagala ime pokrajine 'Trboveljska pokrajina' (dopis št. 35381-1/2020-2552-18 z dne 8. 7. 2020).

99	Radeče	4.164	52 km ²
110	Sevnica	17.639	272 km ²
129	Trbovlje	16.024	58 km ²
142	Zagorje ob Savi	16.379	147 km ²
skupaj:		133.132	1.489 km²

Vir: SURS (www.stat.si), 2021. *Število prebivalcev s stalnim prebivališčem v občini na dan 1. 7. 2021.

Državni svet na 34. seji 11. 11. 2020 sprejel sklep, s katerim je pozval občinske svete, da se pisno opredelijo do osnutkov pokrajinske zakonodaje. Poleg tega je sam, skupaj s člani Strokovne skupine Državnega sveta, navedene osnutke predstavil na sejah 136 občinskih svetov, ki so izkazali podporo pokrajinam. Ker model s predlogom desetih pokrajin in posebnim statusom Ljubljane in Maribora na lokalni ravni ni bil sprejet kot ustrezen, je Strokovna skupina Državnega sveta na podlagi opravljene razprave v 136 občinskih svetih in prispelih pisnih stališč pripravila nov predlog pokrajinske zakonodaje, ki sledi mnenjem lokalnih skupnosti.

3. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

3.1. Cilji

Cilj predloga zakona je decentralizacija in regionalizacija Slovenije, razdelitev območja države na območja pokrajin kot samoupravnih lokalnih skupnosti in ustanovitev pokrajin v Sloveniji, določitev njihovih imen in sedežev ter določitev števila članov prvih pokrajinskih svetov.

3.2 Načela

Zakon temelji na načelu decentralizacije oblasti kot sestavini načela delitve oblasti ljudstva, ki narekuje decentralizacijo oblastnih funkcij in prenos upravljanja pomembnega dela javnih zadev ter javno finančnih sredstev z državne na lokalno raven v skladu z načelom subsidiarnosti, pri čemer bodo pokrajine naloge iz svoje pristojnosti opravljale samostojno, v skladu z Ustavo in zakoni, v korist svojih prebivalcev v skladu z načeli lokalne samouprave, ki jih opredeljuje Ustava, in načelih, ki so v pravni red Republike Slovenije vgrajene z MELLs.

3.3 Poglavitne rešitve

V postopku priprave pokrajinske zakonodaje so v 30-ih letih razprav v širši, strokovni in politični javnosti predlogi teritorialne členitve vključevali od 3 do 26 pokrajin. Medtem ko je Strokovna skupina Državnega sveta z vidika geografskih in ekonomskih kriterijev menila, da je najracionalnejša varianta 6 do največ 8 pokrajin, se je zavedala tudi drugih razsežnosti (npr. zgodovinski razvoj, obstoječe povezave v lokalnem okolju, itd.), ki jih je treba nasloviti. Tako je v postopku priprave pokrajinske zakonodaje Strokovna skupina Državnega sveta Republike Slovenije za pripravo pokrajinske zakonodaje predlagala, da se Republika Slovenija teritorialno členi na 10 pokrajin s podelitvijo posebnega statusa Mestni občini Ljubljana in Mestni občini Maribor.

Državni svet se je nato na 34. seji 11. 11. 2020 seznanil z osnutki pokrajinske zakonodaje, ki jo je pripravila Strokovna skupina Državnega sveta za pripravo pokrajinske zakonodaje. Na podlagi določil drugega odstavka 143. člena Ustave, ki določa, da mora biti v postopku za sprejem zakona o ustanovitvi pokrajin zagotovljeno sodelovanje občin, je Državni svet seznanil občine z osnutki pokrajinske zakonodaje in pozval občinske svete slovenskih občin, da se opredelijo do osnutkov pokrajinske zakonodaje.

Do 24. junija 2022 je Državni svet dobil naslednja mnenja občin k osnutkom pokrajinske zakonodaje, in sicer:

1. Občina Benedikt, št. 03102-1/2019-7 z dne 16. 6. 2021,
2. Občina Bistrica ob Sotli, št. 042-001/2020-11 z dne 19. 2. 2021,
3. Občina Bloke, št. 134 z dne 17. 6. 2021,
4. Občina Borovnica, št. 900-0005/2021-3-13/1 z dne 19. 5. 2021,
5. Občina Braslovče z dne 24. 6. 2021,
6. Občina Brežice, št. 3502-21/2021-22 z dne 15. 6. 2021,
7. Občina Cerknica, št. 206-17/8-246/2021, z dne 15. 4. 2021,
8. Občina Cerkvenjak, št. 031-01/2007 z dne 3. 2. 2021,
9. Občina Črna na Koroškem, št. 031-0001/2021 z dne 25. 5. 2021,
10. Občina Črnomelj, št. 002-1/2020 z dne 22. 6. 2021,
11. Občina Destrnik, št. 900-4/2021-13R16/19 z dne 22. 6. 2021,
12. Občina Divača, št. 032-0009/2021-3 z dne 29. 6. 2021,
13. Občina Dobropolje, št. 031-0001/2021, z dne 29. 6. 2021
14. Občina Dobrovnik, št. 030-0002/2019-73/2021 z dne 24. 3. 2021,
15. Občina Dravograd, št. 032-0003/2018-17/4-1 z dne 27. 5. 2021,
16. Občina Gornja Radgona, št. 013-2/2018-OS/2IS-U112, z dne 24. 6. 2021,
17. Občina Gornji Grad, št. 0320-0004/2018-2021-2 z dne 29. 6. 2021,
18. Občina Gornji Petrovci, št. 007-0001/2021-2 z dne 22. 2. 2021,
19. Občina Grad, št. 032-0002/2021-1 z dne 18. 3. 2021,
20. Občina Grosuplje, št. 031-0001/2021 z dne 7. 7. 2021,
21. Občina Idrija, št. 900-10/2021/8(22/6) z dne 30. 6. 2021 in 031-0002/2021-3 z dne 22. 6. 2022,
22. Mestna občina Koper, Občina Izola, Občina Piran, Občina Ankaran, št. 032-2/2021 z dne 30. 6. 2021,
23. Občina Ivančna Gorica, št. 007-0008/2021 z dne 27. 6. 2021,
24. Občina Jesenice, št. 031-1/2021 z dne 4. 2. 2021,
25. Občina Juršinci, št. 007-0006/2020/6 z dne 23. 2. 2021,
26. Občina Kamnik, št. 0322-007/2021/6 z dne 26. 5. 2021,
27. Občina Kidričevo, št. 004-1/2021 z dne 14. 5. 2021,
28. Občina Kočevje, št. 032-0001/2018-485 z dne 23. 6. 2021,
29. Občina Komenda, št. 031-0001/2020-8 z dne 16. 9. 2021,
30. Občina Kozje, št. 032-4/2018-18/15 z dne 23. 6. 2021,
31. Mestna občina Kranj, št. 900-1/2021-9-(401102) z dne 27. 1. 2021,
32. Občina Krško, št. 031-1/2019-0300 z dne 12. 5. 2021,
33. Občina Kuzma, št. 900-0001/2021-1 z dne 15. 1. 2021,
34. Občina Laško, št. 031-01/2021 z dne 3. 2. 2021,
35. Občina Ljubno, št. 032-01/2021-8 z dne 28. 6. 2021,
36. Občina Logatec, št. 013-3/2021-47 z dne 21. 6. 2021,
37. Občina Log-Dragomer, št. 031-1/2020 z dne 18. 2. 2021,
38. Občina Loška dolina, št. 031-1/2020-4 z dne 26. 1. 2021,

39. Občina Loški potok, št. 031-2/2021 z dne 24. 6. 2021,
40. Občina Majšperk, št. 031-1/2021-4 z dne 9.6.2021,
41. Občina Makole, št. 900-1/2021-20 z dne 10. 3. 2021,
42. Mestna občina Maribor, št. 0130-121/2021-13 z dne 28. 6. 2021,
43. Občina Miklavž na Dravskem polju, št. 0320-0007/2021 z dne 23. 6. 2021,
44. Občina Naklo, št. 0310-0001/2020-7 z dne 26. 5. 2021,
45. Mestna občina Nova Gorica, št. 031/0001/2021/1-13 z dne 17. 6. 2021,
46. Mestna občina Novo mesto, št. 007-23/2020-16(505) z dne 18. 3. 2021,
47. Občina Pivka, št. 9000-15/2021 z dne 8. 4. 2021,
48. Občina Podčetrtek, št. 032-0001/2021-4 z dne 4. 3. 2021,
49. Občina Poljčane, št. 007-0001/2021-4 z dne 14. 4. 2021,
50. Občina Prevalje, št. 031-0001/2019 z dne 17. 6. 2021,
51. Mestna občina Ptuj, št. 007-1/2020-131 z dne 25. 1. 2021,
52. Občina Radeče, št. 900-3/2021/12 z dne 23. 6. 2021,
53. Občina Radlje ob Dravi, št. 002-0001/2021 z dne 22. 12. 2021,
54. Občina Radovljica, št. 03200-3/2021-5 z dne 20. 5. 2021,
55. Občina Ravne na Koroškem, št. 031-0001/2021 z dne 30. 6. 2021,
56. Občina Razkrižje, št. 032-5/2020-33 z dne 4. 1. 2021,
57. Občina Ribnica, št. 007-0021/2020-5 z dne 22. 6. 2021,
58. Občina Rogaška Slatina, št. 0320-0005/2021-3 z dne 2. 7. 2021,
59. Občina Rogatec, št. 032-0011/2021-29 z dne 22. 6. 2021,
60. Občina Ruše, št. 007-0002/2021 z dne 7. 7. 2021,
61. Mestna občina Slovenj Gradec, št. 039-0003/2020 z dne 10. 2. 2021,
62. Občina Slovenska Bistrica, št. 9000-15/2021-0203-5 z dne 27. 5. 2021,
63. Občina Slovenske Konjice, št. 032-0003/2021-5(150) z dne 25. 3. 2021,
64. Občina Sodražica, št. 031-1/21 z dne 18. 6. 2021,
65. Občina Sveti Andraž v Slovenskih goricah, št. 007-2/2021-9 z dne 16. 3. 2021,
66. Občina Sveta Trojica v Slovenskih goricah, št. 0310-1/2020-5 z dne 30. 6. 2021,
67. Občina Šalovci, št. 031-2/2020-3 z dne 17. 3. 2021,
68. Občina Šempeter-Vrtojba, št. 007-9/2021-2 z dne 17. 6. 2021,
69. Občina Šentjernej, št. 9000-1/2021-OS-12 z dne 18. 3. 2021,
70. Občina Šentjur, št. 032-0001/2020-9(232) z dne 26. 1. 2021,
71. Občina Škocjan, št. 031-0001/2021 z dne 30. 3. 2021,
72. Občina Šoštanj, št. 031-1/2021 z dne 3. 3. 2021,
73. Občina Štore, št. 032-0001/2018-7 z dne 2. 6. 2021,
74. Občina Trbovlje, št. 032-1/2021-22 z dne 17. 2. 2021,
75. Občina Trebnje, št. 031-1/2020-9 z dne 10. 2. 2021,
76. Občina Trzin, št. 031-0001/2020-3 z dne 23. 6. 2021,
77. Mestna občina Velenje, št. 0320-0003/2021 z dne 26. 1. 2021,
78. Občina Velika Polana, št. 13-07-1/2021 OS z dne 4. 6. 2021,
79. Občina Vitanje, št. 900-0006/2021-006 z dne 14. 10. 2021,
80. Občina Vodice, št. 0071-10/2021-001 z dne 23. 3. 2021,
81. Občina Vrhnika, št. 430-2/2021-15(1-10) z dne 8. 9. 2021,
82. Občina Vuzenica, št. 032-0013/2021-05 z dne 11. 3. 2021,
83. Občina Zreče, št. 033-0001/2021-5 z dne 13. 5. 2021,
84. Občina Železniki, št. 9000-1/2021-013 z dne 19. 2. 2021,
85. Občina Žirovnica, št. 031-0001/2020 z dne 27. 5. 2021,

86. Občina Domžale, Občina Mengeš, Občina Lukovica, Občina Moravče, Občina Trzin, Občina Dol pri Ljubljani, Občina Kamnik, Občina Komenda, Občina Vodice, št. 0320-300/2020 z dne 14. 1. 2021,
87. Občina Semič, št. 031-01/2020-6 z dne 26. 5. 2021,
88. Občina Metlika št. 031-04/2021 z dne 23. 6. 2021 in
89. Občina Ajdovščina št. 007-3/15 z dne 9. 2. 2021.

Do 24. junija 2022 je Državni svet dobil naslednja mnenja zainteresirane javnosti k osnutkom pokrajinske zakonodaje, in sicer:

1. Italijanska samoupravna narodna skupnost, št. 88/18-23 z dne 30. 6. 2021,
2. Italijanska unija, št. 013-04/2021-15/19 z dne 8. 9. 2021,
3. Obalna samoupravna skupnost italijanske narodnosti, št. 120/2021 z dne 30. 6. 2021,
4. Skupnost občin Slovenije, št. 007-45/2021-1 z dne 2. 7. 2021.

Ker model s predlogom desetih pokrajin in posebnim statusom Ljubljane in Maribora na lokalni ravni ni bil sprejet kot ustrezen, je Strokovna skupina Državnega sveta na podlagi opravljene razprave v 136 občinskih svetih in prispelih pisnih stališč pripravila predlog pokrajin z alternativnimi rešitvami v posameznih primerih.

Po mnenju Državnega sveta je pri oblikovanju in sprejemanju pokrajinske zakonodaje in še posebej teritorialne členitve Slovenije na pokrajine, ki so ustavna kategorija, treba prisluhniti pobudam lokalnega okolja, saj to nakazuje način ustanavljanja pokrajin od spodaj navzgor ter tudi večje možnosti njihove ustanovitve. Zaradi tega je Državni svet pri pripravi predloga zakona sledil mnenjem slovenskih občin in zainteresirane javnosti k osnutkom pokrajinske zakonodaje. Tako se je pri oblikovanju poglavitnih rešitev odločil slediti stališču Interesne skupine lokalnih interesov in Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, ki sta pri obravnavi predlogov pokrajinske zakonodaje na skupni 33. izredni seji Interesne skupine lokalnih interesov in 25. izredni seji in Komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj 1. 6. 2022, podprl tiste rešitve, ki sledijo predlogom občin in dejansko odražajo lokalno pripadnost in obstoječe povezave v lokalnih okoljih, zgodovinski razvoj, gravitacijo in druge pomembne okoliščine. Tako predlog zakona določa ustanovitev 15 pokrajin in dodelitev posebnega statusa Mestni občini Ljubljana.

V nadaljevanju sledi predstavitev navedene teritorialne členitve Republike Slovenije.

1. Dolenjsko-belokranjska pokrajina:

- Občina Črnomelj soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Dolenjsko-belokranjsko pokrajino (mnenje št. 002-1/2020 z dne 22. 6. 2021).
- Mestna občina Novo mesto soglaša z oblikovanjem Dolenjsko-belokranjske pokrajine in umestitvijo mestne občine v Dolenjsko-belokranjsko pokrajino (mnenje št. 007-23/2020-16(405) z dne 18. 3. 2021).
- Občina Šentjernej soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Dolenjsko-belokranjsko pokrajino (mnenje št. 9000-1/2021-OS-12 z dne 18. 3. 2021).
- Občina Škocjan soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Dolenjsko-belokranjsko pokrajino (mnenje št. 031-0001/2021 z dne 30. 3. 2021).

- Občina Trebnje soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Dolenjsko-belokranjsko pokrajino (mnenje št. 031-1/2020-9 z dne 10. 2. 2021).
- Občina Semič soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Dolenjsko-belokranjsko pokrajino (mnenje št. 031-01/2020-6 z dne 26. 5. 2021).
- Občina Metlika soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Dolenjsko-belokranjsko pokrajino (mnenje št. 031-04/2021 z dne 23. 6. 2021).

Dolenjsko-belokranjska pokrajina⁷⁷

šifra občine	občina	št. prebivalcev*	površina
17	Črnomelj	14.308	340 km ²
157	Dolenjske Toplice	3.593	110 km ²
73	Metlika	8.411	109 km ²
212	Mirna	2.683	31 km ²
170	Mirna Peč	3.034	48 km ²
199	Mokronog-Trebelno	3.164	73 km ²
85	Novo mesto	37.398	236 km²
109	Semič	3.887	147 km ²
203	Straža	3.881	28,5 km ²
119	Šentjernej	7.225	96 km ²
211	Šentrupert	2.898	49 km ²
121	Škocjan	3.429	60 km ²
206	Šmarješke Toplice	3.521	34 km ²
130	Trebnje	13.310	163 km ²
193	Žužemberk	4.741	164 km ²
	skupaj:	115.483	1.688,5 km²

Vir: SURS (www.stat.si), 2021. *Število prebivalcev s stalnim prebivališčem v občini na dan 1. 7. 2021.

2. Gorenjska pokrajina:

- Občina Jesenice soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Gorenjsko pokrajino (mnenje št. 031-1/2021 z dne 031-1/2021 z dne 4. 2. 2021).

⁷⁷ Komisija za standardizacijo zemljepisnih imen je predlagala ime pokrajine 'Novomeška pokrajina' (dopis št. 35381-1/2020-2552-18 z dne 8. 7. 2020).

- Mestna občina Kranj soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Gorenjsko pokrajino (mnenje št. 900-1/2021-9-(401102) z dne 27. 1. 2021).
- Občina Naklo soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Gorenjsko pokrajino (mnenje št. 0310-0001/2020-7 z dne 26. 5. 2021).
- Občina Radovljica soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Gorenjsko pokrajino (mnenje št. 03200-3/2021-5 z dne 20. 5. 2021).
- Občina Železniki soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Gorenjsko pokrajino (mnenje št. 9000-1/2021-013 z dne 19. 2. 2021).
- Občina Žirovnica soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Gorenjsko pokrajino (mnenje št. 0320-300/2020 z dne 14. 1. 2021).

Gorenjska pokrajina⁷⁸

šifra občine	občina	št. prebivalcev*	površina
3	Bled	8.217	72 km ²
4	Bohinj	5.611	343 km ²
12	Cerklje na Gorenjskem	7.859	78 km ²
27	Gorenja vas-Poljane	7.665	153 km ²
207	Gorje	2.769	116 km ²
41	Jesenice	21.679	76 km ²
163	Jezersko	666	69 km ²
52	Kranj	57.185	151 km²
53	Kranjska Gora	7.522	256 km ²
82	Naklo	5.431	28 km ²
95	Preddvor	3.780	87 km ²
102	Radovljica	19.195	119 km ²
117	Šenčur	8.829	40 km ²
122	Škofja Loka	23.462	146 km ²
131	Tržič	15.054	155 km ²
146	Železniki	6.699	164 km ²
147	Žiri	4.981	49 km ²
192	Žirovnica	4.465	42,6 km ²
skupaj:		211.069	2.144,6 km²

⁷⁸ Komisija za standardizacijo zemljepisnih imen je predlagala ime pokrajine 'Kranjska pokrajina' (dopis št. 35381-1/2020-2552-18 z dne 8. 7. 2020).

Vir: SURS (www.stat.si), 2021. *Število prebivalcev s stalnim prebivališčem v občini na dan 1. 7. 2021.

3. Goriška pokrajina:

- Mestna občina Nova Gorica soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Goriško pokrajino (mnenje št. 031/00012021-13 z dne 17. 6. 2021).
- Občina Šempeter-Vrtojba soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Goriško pokrajino (mnenje št. 007-9/2021-2 z dne 17. 9. 2021).
- Občina Idrija podpira proces oblikovanja pokrajin (mnenje št. 900-10/2021/8(22/6) z dne 30. 6. 2021).
- Občina Ajdovščina podpira prizadevanja za vzpostavitev pokrajin (stališče št. 007-3/2015 z dne 9. 2. 2021)

Goriška pokrajina⁷⁹

šifra občine	občina	št. prebivalcev*	površina
1	Ajdovščina	19.704	245 km ²
6	Bovec	3.245	367 km ²
7	Brda	5.639	72 km ²
14	Cerčno	4.547	132 km ²
36	Idrija	11.735	294 km ²
44	Kanal	5.289	147 km ²
46	Kobarid	4.032	193 km ²
75	Miren-Kostanjevica	5.029	63 km ²
84	Nova Gorica	31.845	280 km²
201	Renče-Vogrsko	4.383	30 km ²
183	Šempeter-Vrtojba	6.292	14,9 km ²

⁷⁹ Komisija za standardizacijo zemljepisnih imen je predlagala ime pokrajine 'Novogoriška pokrajina' (dopis št. 35381-1/2020-2552-18 z dne 8. 7. 2020). Občina Idrija predlaga, da se ime »Goriška pokrajina« spremeni v »Severnoprimorska pokrajina« (mnenje št. 900-10/2021/8(22/6) z dne 30. 6. 2021 in 031-0002/2021-3). Občina Ajdovščina je predlagala spremembo imena v »Severnoprimorska pokrajina« stališče št. 007-3/2015 z dne 9. 2. 2021.

128	Tolmin	11.018	382 km ²
136	Vipava	5.767	107 km ²
skupaj:		118.525	2.326,9 km²

Vir: SURS (www.stat.si), 2021. *Število prebivalcev s stalnim prebivališčem v občini na dan 1. 7. 2021.

4. Celjska pokrajina⁸⁰:

- Občina Braslovče soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Savinjsko pokrajino (mnenje z dne 24. 6. 2021).
- Občina Kozje soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Celjsko pokrajino (mnenje št. 032-4/2018-18/15 z dne 23. 6. 2021).
- Občina Laško soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Savinjsko pokrajino (mnenje št. 031-01/2021 z dne 3. 2. 2021).
- Občina Podčetrtek se strinja, da se postopki formiranja pokrajin nadaljujejo (mnenje št. 032-0001/2021-28 z dne 4. 3. 2021).
- Občina Rogaška Slatina se strinja, da se postopki s formiranjem pokrajin nadaljujejo (mnenje št. 0320-0005/2021-3 z dne 2. 7. 2021).
- Občina Rogatec soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Celjsko pokrajino (mnenje št. 032-0011/2021-29 z dne 22. 6. 2021).
- Občina Slovenske Konjice soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Savinjsko pokrajino (mnenje št. 032-0003/2021-5/1(150) z dne 25. 3. 2021).
- Občina Šentjur soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Celjsko pokrajino (mnenje št. 032-0001/2020-9(232) z dne 26. 1. 2021).
- Občina Štore soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Savinjsko pokrajino (mnenje št. 032-0001/2018-7 z dne 2. 6. 2021).
- Občina Vitanje soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Savinjsko pokrajino (mnenje št. 900-0006/2021-006 z dne 14. 10. 2021).
- Občina Zreče soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Savinjsko pokrajino (mnenje št. 033-0001/2021-5 z dne 13. 5. 2021).
- Občina Bistrica ob Sotli zahteva, da se občina teritorialno umesti v Savinjsko pokrajino (mnenje št. 042-001/2020-11 z dne 19. 2. 2021).

⁸⁰ V času priprave predloga zakona je bilo alternativno predlagano ime tudi Savinjska pokrajina.

Celjska pokrajina⁸¹

šifra občine	občina	št. prebivalcev*	površina
149	Bistrica ob Sotli	1.410	31 km ²
151	Braslovče	5.656	55 km ²
11	Celje	49.007	95 km²
154	Dobje	934	18 km ²
155	Dobrna	2.250	32 km ²
51	Kozje	3.030	90 km ²
57	Laško	13.123	198 km ²
92	Podčetrtek	3.614	61 km ²
173	Polzela	6.321	34 km ²
174	Prebold	5.210	41 km ²
106	Rogaška Slatina	11.323	72 km ²
107	Rogatec	3.138	40 km ²
114	Slovenske Konjice	15.263	98 km ²
120	Šentjur	19.378	222 km ²
124	Šmarje pri Jelšah	10.375	108 km ²
127	Štore	4.477	28 km ²
184	Tabor	1.670	35 km ²
137	Vitanje	2.267	59 km ²

⁸¹ Komisija za standardizacijo zemljepisnih imen je predlagala ime pokrajine 'Celjska pokrajina' (dopis št. 35381-1/2020-2552-18 z dne 8. 7. 2020). Občina Kozje je predlagala spremembo imena pokrajine iz Savinjska v 'Celjska pokrajina' (mnenje št. 032-4/2018-18/15 z dne 23. 6. 2021). Občina Podčetrtek je predlagala spremembo imena pokrajine iz Savinjska v 'Celjska pokrajina' (mnenje št. 032-0001/2021-28 z dne 4. 3. 2021). Občina Rogaška Slatina je predlagala spremembo imena pokrajine iz Savinjska v 'Celjska pokrajina' (mnenje št. 0320-0005/2021-3 z dne 2. 7. 2021). Občina Rogatec je predlagala spremembo imena pokrajine iz Savinjska v 'Celjska pokrajina' (mnenje št. 032-0011/2021-29 z dne 22. 6. 2021). Občina Šentjur je predlagala spremembo imena pokrajine iz Savinjska v 'Savinjsko-obsoteljska pokrajina' (mnenje št. 032-0001/2020-9(232) z dne 26. 1. 2021). Občina Štore je predlagala spremembo imena iz Savinjska v 'Celjska pokrajina' (mnenje št. 032-0001/2018-7 z dne 2. 6. 2021). Občina Zreče je predlagala spremembo imena iz Savinjska v 'Zahodno-štajerska pokrajina' (mnenje št. 033-0001/2021-5 z dne 13. 5. 2021). Občina Vitanje je soglašala s predlaganim imenom 'Celjska pokrajina' (mnenje št. 900-0006/2021-006 z dne 14. 10. 2021).

139	Vojnik	9.009	75 km ²
189	Vransko	2.646	53 km ²
144	Zreče	6.600	67 km ²
190	Žalec	21.528	117 km ²
skupaj:		198.229	1.629 km²

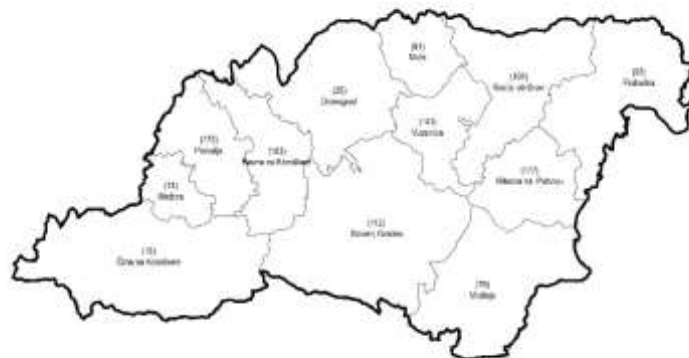
Vir: SURS (www.stat.si), 2021. *Število prebivalcev s stalnim prebivališčem v občini na dan 1. 7. 2021.

5. Koroško-šaleška pokrajina:

- Občina Črna na Koroškem ne soglaša, da se jo umesti v pokrajino s predlaganim imenom Koroško-savinjska pokrajina in predlaga za Koroško regijo samostojno pokrajino z imenom Koroška pokrajina (mnenje št. 031-0001/2021 z dne 25. 5. 2021).
- Občina Dravograd predlaga, da se ustanovi samostojna pokrajina z imenom Koroška pokrajina z sedežem v Dravogradu (mnenje št. 032-0003/2018-17/4-1 z dne 27. 5. 2021).
- Občina Gornji Grad ne soglaša s predlogom umeščenosti Občine Gornji grad v Koroško-Šaleško pokrajino (mnenje št. 0320-0004/2018-2021-2 z dne 29. 6. 2021).
- Občina Ljubno načrtuje svoje prihodnje delovanje v okviru Savinjsko-šaleške pokrajine (mnenje št. 032-01/2021-8 z dne 28. 6. 2021).
- Občina Prevalje ne soglaša, da se jo umesti v pokrajino s predlaganim imenom Koroško-savinjska pokrajina in predlaga, da se v osnutku Zakona o ustanovitvi pokrajin (ZUPok) Koroška ustanovi kot samostojna pokrajina z imenom Koroška pokrajina ter da se o sedežu Koroške pokrajine odločijo občinski sveti občin Koroške regije (mnenje št. 031-0001/2019 z dne 17. 6. 2021).
- Občina Radlje ob Dravi predlaga, da se občina teritorialno umesti v Koroško pokrajino (mnenje št. 002-0001/2021 z dne 22. 2. 2021).
- Občina Ravne na Koroškem predlaga, da se v osnutku Zakona o ustanovitvi pokrajin Koroška ustanovi kot samostojna pokrajina s sedežem na Ravneh na Koroškem (mnenje št. 031-0001/2021 z dne 30. 6. 2021).
- Rečica ob Savinji ne soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Koroško-šaleško pokrajino (mnenje št. 031-0001/2021-6 z dne 1. 7. 2021).
- Mestna občina Slovenj Gradec predlaga, da se v osnutku Zakona o ustanovitvi pokrajin Koroška ustanovi kot samostojna pokrajina s sedežem v Slovenj Gradcu (mnenje št. 039-0003/2020 z dne 10. 2. 2021).
- Občina Šoštanj ne soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Koroško-šaleško pokrajino (mnenje št. 031-1/2021 z dne 3. 3. 2021).
- Mestna občina Velenje ne soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Koroško-šaleško pokrajino (mnenje št. 0320-0003/2021 z dne 26. 1. 2021).
- Občina Vuzenica ne soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Koroško-šaleško pokrajino in predlaga da se ustanovi Koroška pokrajina kot samostojna pokrajina s sedežem v Slovenj Gradcu (mnenje št. 032-0013/2021-05 z dne 11. 3. 2021).

Izhajajoč iz mnenj občin k predlagani ustanovitvi Koroško-šaleške pokrajine občine predlagajo ustanovitev Koroške pokrajine in Zgornje savinjsko-šaleške pokrajine:

Koroška pokrajina⁸²

šifra občine	občina	št. prebivalcev*	površina
16	Črna na Koroškem	3.252	156 km ²
25	Dravograd	8.844	105 km ²
74	Mežica	3.598	26 km ²
76	Mislinja	4.520	112 km ²
81	Muta	3.417	39 km ²
93	Podvelka	2.365	104 km ²
175	Prevalje	6.800	58 km ²
101	Radlje ob Dravi	6.164	94 km ²
103	Ravne na Koroškem	11.289	63 km ²
177	Ribnica na Pohorju	1.142	60 km ²
112	Slovenj Gradec	16.595	174 km ²
141	Vuzenica	2.649	50 km ²
skupaj:		70.635	1.041 km²

Vir: SURS (www.stat.si), 2021. *Število prebivalcev s stalnim prebivališčem v občini na dan 1. 7. 2021.

⁸² Občina Črna na Koroškem predlaga, da se ustanovi Koroška pokrajina, ki obsega občine: Črna na Koroškem, Dravograd, Mežica, Mislinja, Muta, Podvelka, Prevalje, Radlje ob Dravi, Ravne na Koroškem, Ribnica na Pohorju, Slovenj Gradec in Vuzenica (mnenje št. 031-0001/2021 z dne 25. 5. 2021). Vsebinsko enak predlog so podale naslednje občine, in sicer:

- Občina Prevalje (mnenje št. 031-0001/2019 z dne 17. 6. 2021);
- Občina Radlje ob Dravi (mnenje št. 002-0001/2021 z dne 22. 2. 2021);
- Občina Ravne na Koroškem (mnenje št. 031-0001/2021 z dne 30. 6. 2021);
- Mestna občina Slovenj Gradec (mnenje št. 039-0003/2020 z dne 10. 2. 2021);
- Občina Vuzenica (mnenje št. 032-0013/2021-05 z dne 11. 3. 2021).

Zgornje Savinjsko-šaleška pokrajina⁸³

šifra občine	občina	št. prebivalcev*	površina
30	Gornji Grad	2.480	90 km ²
62	Ljubno	2.576	79 km ²
67	Luče	1.454	110 km ²
79	Mozirje	4.244	54 km ²
83	Nazarje	2.611	43 km ²
209	Rečica ob Savinji	2.355	30 km ²
180	Solčava	529	103 km ²
125	Šmartno ob Paki	3.278	18 km ²
126	Šoštanj	8.847	96 km ²
133	Velenje	33.715	84 km²
skupaj:		62.089	707 km²

Vir: SURS (www.stat.si), 2021. *Število prebivalcev s stalnim prebivališčem v občini na dan 1. 7. 2021.

6. Osrednjeslovenska pokrajina:

- Občina Bloke predlaga ustanovitev pokrajine, ki bi zajemala občine: Bloke, Borovnica, Brezovica, Cerknica, Dobropolje, Dobrova-Polhov Gradec, Grosuplje, Horjul, Ig, Ivančna Gorica, Kočevje, Kostel, Log-Dragomer, Logatec, Loška dolina, Loški potok, Osilnica, Ribnica, Sodražica, Škofljica, Šmartno pri Litiji, Velike Lašče in Vrhnika. Pokrajina bi obsegala 2.857,60 km² in bi imela 179.702 prebivalcev (mnenje št. 134 z dne 19. 2. 2021).
- Občina Borovnica soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Osrednjeslovensko pokrajino (mnenje št. 900-0005/2021-3-13/1 z dne 19. 5. 2021).
- Občinski svet Občine Cerknica se ne strinja z umestitvijo Občine Cerknica bodisi v Osrednjeslovensko pokrajino bodisi v Primorsko-notranjsko pokrajino. Na osnovi zgodovinskih in etimoloških dejstev bo občina z občinami Vrhnika,

⁸³ Predlog o ustanovitvi samostojne Savinjsko-šaleške pokrajine, ki bi obsegala občine: Gornji Grad, Ljubno, Luče, Mozirje, Nazarje, Rečica ob Savinji, Solčava, Šmartno ob Paki, Šoštanj in Velenje so podale Mestna občina Velenje (mnenje št. 0320-0003/2021 z dne 26. 1. 2021) in občine Gornji Grad (mnenje št. 0320-0004/2018-2021-2 z dne 29. 6. 2021), Rečica ob Savinji (mnenje št. 031-0001/2021-6 z dne 1. 7. 2021) in Šoštanj (mnenje št. 031-1/2021 z dne 3. 3. 2021).

- Logatec, Borovnica, Bloke, Loška dolina, Cerknica, Postojna, Idrija, Pivka, Ilirska Bistrica, Vipava in Divača iskala konsenz za ustanovitev enovite Notranjske pokrajine (mnenje št. 206-17/8-246-2021 z dne 15. 4. 2021).
- Občina Dobropolje ne soglaša s predlagano sestavo občin Osrednjeslovenske pokrajine, ker predlog ne sledi tradicionalni teritorialni in zgodovinski povezanosti občin (mnenje št. 031-0001/2021 z dne 29. 6. 2021).
 - Občina Grosuplje soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Osrednjeslovensko pokrajino (mnenje št. 031-0001/2021 z dne 7. 7. 2021).
 - Občina Ivančna Gorica soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Osrednjeslovensko pokrajino (mnenje št. 007-0008/2021 z dne 21. 6. 2021).
 - Občina Kamnik soglaša z ustanovitvijo pokrajin in teritorialno umestitvijo Občine Kamnik v del Osrednjeslovenske pokrajine, vendar le pod pogojem, da se ta razdeli na dva dela oz. dve pokrajini: severno in južno Osrednjeslovensko pokrajino (pri čemer takšno poimenovanje pokrajin ni nujno za veljavnost tega soglasja). Občina Kamnik naj se umesti v Severno osrednjeslovensko pokrajino (mnenje št. 0322-007/2021/6 z dne 26. 5. 2021).
 - Občina Kočevje predlaga, da se občina teritorialno umesti v »južno osrednjeslovensko pokrajino«, ki nastane z delitvijo že predlagane osrednjeslovenske pokrajine na severni in južni del. Občina Kočevje predlaga ustanovitev Severne osrednjeslovenske pokrajine, ki bi obsegala občine: Borovnica, Brezovica, Dobrova-Polhov Gradec, Dol pri Ljubljani, Domžale, Horjul, Kamnik, Komenda, Log-Dragomer, Logatec, Lukovica, Medvode, Mengeš, Moravče, Šmartno pri Litiji, Trzin, Vodice in Vrhnika; in južne Osrednjeslovenske pokrajine, ki bi obsegala občine: Bloke, Cerknica, Dobropolje, Grosuplje, Ig, Ivančna Gorica, Kočevje, Kostel, Loška dolina, Loški potok, Osilnica, Ribnica, Sodražica, Škofljica in Velike Lašče (mnenje št. 032-0001/2018-485 z dne 23. 6. 2021).
 - Občina Komenda predlaga delitev Osrednjeslovenske pokrajine na dva dela, severni in južni del (mnenje št. 031-0001/2020-8 z dne 16. 9. 2021).
 - Občinski svet Občine Logatec je sprejel sklep, da se ne opredeli do osnutka pokrajinske zakonodaje (mnenje št. 013-3/2021-47 z dne 21. 6. 2021).
 - Občina Log-Dragomer soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Osrednjeslovensko pokrajino (mnenje št. 031-1/2020 z dne 18. 2. 2021).
 - Občina Loški potok predlaga, da se občina teritorialno umesti v novo pokrajino, ki bi se oblikovala na območju notranjskih in dolenjskih občin, južno od Ljubljane. Občina predlaga oblikovanje pokrajine v sestavi občin: Bloke, Borovnica, Brezovica, Cerknica, Dobropolje, Dobrova-Polhov Gradec, Grosuplje, Horjul, Ig, Ivančna Gorica, Kočevje, Kostel, Log-Dragomer, Logatec, Loški potok, Osilnica, Ribnica, Sodražica, Škofljica, Šmartno pri Litiji, Velike Lašče, Vrhnika (mnenje št. 031-2/2021 z dne 24. 6. 2021).
 - Občina Ribnica predlaga, da se občina teritorialno umesti v novoustanovljeno pokrajino, ki se imenuje južna Osrednjeslovenska pokrajina (mnenje št. 007-0021/2020-5 z dne 22. 6. 2021).
 - Občina Sodražica predlaga delitev Osrednjeslovenske pokrajine na dva dela tako, da bi se južni del od Ljubljane preoblikoval v samostojno pokrajino (mnenje št. 031-1/21 z dne 18. 6. 2021).
 - Občina Trzin predlaga delitev Osrednjeslovenske pokrajine na dva dela, severni in južni del (mnenje št. 031-0001/2020-3 z dne 23. 6. 2021).

- Občina Vodice soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Osrednjeslovensko pokrajino – sever (mnenje št. 0071-10/2021-001 z dne 23. 3. 2021).
- Občina Vrhnika predlaga, da se Osrednjeslovenske pokrajina razdeli, in sicer: severne občine od Medvod do Kamnika ter vzhodno od Moravč se pripoji Gorenjski oziroma Zasavski pokrajini. S tem bi pokrajine bile tako po velikosti kot po številu prebivalcev bolj enotne (mnenje št. 430-2/2021-15(1-10) z dne 8. 9. 2021).
- Občine Domžale, Mengeš, Lukovica, Moravče, Trzin, Dol pri Ljubljani, Kamnik, Komenda in Vodice predlagajo delitev Osrednjeslovenske pokrajine na dva dela, severni in južni del (mnenje št. 0320-300/2020 z dne 14. 1. 2021).

Izhajajoč iz mnenj občin k predlagani ustanovitvi Osrednjeslovenske pokrajine občine predlagajo ustanovitev Severne Osrednjeslovenske pokrajine in Južne Osrednjeslovenske pokrajine:

Severna Osrednjeslovenska pokrajina

šifra občine	občina	št. prebivalcev*	površina
5	Borovnica	4.664	42,3 km ²
8	Brezovica	12.785	91 km ²
21	Dobrova-Polhov Gradec	7.843	118 km ²
22	Dol pri Ljubljani	6.378	33 km ²
23	Domžale	36.683	72 km²
162	Horjul	2.985	33 km ²
43	Kamnik	29.989	266 km ²
164	Komenda	6.444	24 km ²
208	Log-Dragomer	3.620	11 km ²
64	Logatec	14.681	173 km ²
68	Lukovica	5.888	75 km ²
71	Medvode	16.811	78 km ²
72	Mengeš	8.411	22 km ²
77	Moravče	5.469	61 km ²
186	Trzin	3.925	8,6 km ²

138	Vodice	4.983	31 km ²
140	Vrhnika	17.613	116 km ²
	skupaj:	189.172	1.254,9 km²

Vir: SURS (www.stat.si), 2021. *Število prebivalcev s stalnim prebivališčem v občini na dan 1. 7. 2021.

Južna Osrednjeslovenska pokrajina⁸⁴

šifra občine	občina	št. prebivalcev*	površina
20	Dobrepolje	3.882	103 km ²
32	Grosuplje	21.398	134 km ²
37	Ig	7.656	99 km ²
39	Ivančna Gorica	17.538	227 km ²
48	Kočevje	15.644	555 km ²
165	Kostel	691	56 km ²
65	Loška dolina	3.703	167 km ²
66	Loški Potok	1.816	135 km ²
88	Osilnica	327	36 km ²
104	Ribnica	9.466	154 km ²
179	Sodražica	2.249	50 km ²
123	Škofljica	11.657	43,3 km ²
194	Šmartno pri Litiji	5.661	95 km ²
134	Velike Lašče	4.520	103 km ²
	skupaj:	106.208	1.957,3 km²

Vir: SURS (www.stat.si), 2021. *Število prebivalcev s stalnim prebivališčem v občini na dan 1. 7. 2021.

⁸⁴ Občina Kočevje predlaga, da se ustanovi 'južna Osrednjeslovenska pokrajina' (mnenje št. 032-0001/2018-485 z dne 23. 6. 2021). Občina Bloke predlaga, da se pokrajina imenuje Notranjsko-dolenjska ali Notranjsko-kočevska pokrajina (mnenje št. 134 z dne 17. 6. 2021).

7. Primorsko-notranjska pokrajina:

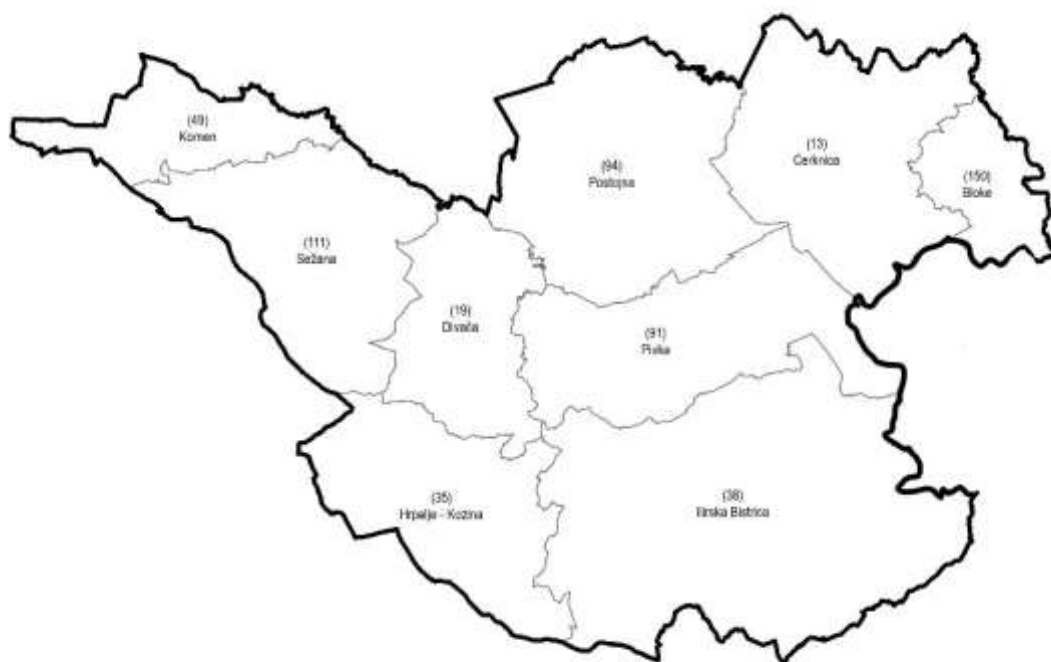
- Občina Cerknica se ne strinja z umestitvijo občine Cerknica bodisi v Osrednjeslovensko pokrajino bodisi v Primorsko-notranjsko pokrajino. Na osnovi zgodovinskih in etimoloških dejstev bo občina z občinami Vrhnika, Logatec, Borovnica, Bloke, Loška dolina, Cerknica, Postojna, Idrija, Pivka, Ilirska Bistrica, Vipava in Divača iskala konsenz za ustanovitev enovite Notranjske pokrajine (mnenje št. 206-17/8-246/2021).
- Občina Divača soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Primorsko-notranjsko pokrajino (mnenje št. 032-0009/2021-3 z dne 29. 6. 2021).
- Mestna občina Koper in Občine Izola, Piran ter Ankaran ne soglašajo z umestitvijo teh občin v Primorsko-notranjsko pokrajino in predlagajo ustanovitev samostojne pokrajine z imenom Istra – Istria (mnenje št. 032-2/2021 z dne 30. 6. 2021).
- Občina Loška dolina predlaga, da se občina umesti v Primorsko-notranjsko pokrajino (mnenje št. 031-1/2020-4 z dne 26. 1. 2021).
- Občina Pivka podpira ustanovitev pokrajin in vztraja pri predlogu Sveta Primorsko-notranjske regije, da se celotna Primorsko-notranjska regija (Bloke, Cerknica, Ilirska Bistrica, Loška dolina, Pivka, Postojna), skupaj z Obalno-kraško regijo, združita v Primorsko-notranjsko pokrajino (mnenje št. 9000-15/2021 z dne 8. 4. 2021).

Ob občinah so k teritorialnim členitvam Primorsko-notranjske pokrajine mnenja podali:

- Italijanska samoupravna narodna skupnost Izola, ki ne soglaša z umestitvijo štirih istrskih občin, in sicer: Mestne občine Koper, Občine Piran, Občine Izola in Občine Ankaran v Primorsko-notranjsko pokrajino; in predlaga ustanovitev samostojne pokrajine z imenom Istra – Istria (mnenje št. 88/18-22 z dne 30. 6. 2021).
- Italijanska unija, ki ne soglaša z umestitvijo štirih istrskih občin, in sicer: Mestne občine Koper, Občine Piran, Občine Izola in Občine Ankaran v Primorsko-notranjsko pokrajino; in predlaga ustanovitev samostojne pokrajine z imenom Istra – Istria (mnenje št. 013-04/2021-15/19 z dne 8. 9. 2021).
- Obalna samoupravna skupnost italijanske narodnosti, ki ne soglaša z umestitvijo štirih istrskih občin, in sicer: Mestne občine Koper, Občine Piran, Občine Izola in Občine Ankaran v Primorsko-notranjsko pokrajino; in predlaga ustanovitev samostojne pokrajin (mnenje št. 120/2021 z dne 30. 6. 2021).

Izhajajoč iz mnenj občin in zainteresirane javnosti k predlagani ustanovitvi Primorsko-notranjske pokrajine občine in zainteresirana javnost predlagajo ustanovitev Pokrajine Istra – Provincia Istria in Primorsko-notranjske pokrajine:

Primorsko-notranjska pokrajina

šifra občine	občina	št. prebivalcev*	površina
150	Bloke	1.616	75 km ²
13	Cerknica ⁸⁵	11.691	241 km ²
38	Ilirska Bistrica	13.379	480 km ²
91	Pivka	6.190	223 km ²
94	Postojna	16.675	270 km ²
19	Divača	4.334	145 km ²
35	Hrpelje-Kozina	4.851	195 km ²
49	Komen	3.655	103 km ²
111	Sežana	13.802	217 km ²
skupaj:		76.193	1.949 km²

Vir: SURS (www.stat.si), 2021. *Število prebivalcev s stalnim prebivališčem v občini na dan 1. 7. 2021.

⁸⁵ Občina Cerknica se ne strinja z umestitvijo občine bodisi v Osrednjeslovensko pokrajino bodisi v Primorsko-notranjsko pokrajino. Na osnovi zgodovinskih in etimoloških dejstev bo občina z občinami Vrhnika, Logatec, Borovnica, Bloke, Loška dolina, Cerknica, Postojna, Idrija, Pivka, Ilirska Bistrica, Vipava in Divača iskala konsenz za ustanovitev enovite Notranjske pokrajine (mnenje št. 206-17/8-246/2021 z dne 15. 4. 2021).

Pokrajina Istra – Provincia Istria

šifra občine	občina	št. prebivalcev*	površina
213	Ankarano/Ankarano	3.146	8 km ²
40	Izola/Isola	15.934	29 km ²
50	Koper/Capodistria	50.467	303 km ²
90	Piran/Pirano	17.252	45 km ²
	skupaj:	86.799	385 km²

Vir: SURS (www.stat.si), 2021. *Število prebivalcev s stalnim prebivališčem v občini na dan 1. 7. 2021.

8. Pomurska pokrajina:

- Občina Dobrovnik soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Pomursko pokrajino (mnenje št. 030-0002/2019-73/2021 z dne 24. 3. 2021).
- Občina Gornja Radgona soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Pomursko pokrajino (mnenje št. 013-2/2018-OS/2IS-U112 z dne 24. 6. 2021).
- Občina Gornji Petrovci soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Pomursko pokrajino (mnenje št. 007-0001/2021-2 z dne 22. 2. 2021).
- Občina Grad soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Pomursko pokrajino (mnenje št. 032-0002/2021-1 z dne 18. 3. 2021).
- Občina Kuzma soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Pomursko pokrajino (mnenje št. 900-0001/2021-1 z dne 15. 1. 2021).
- Občina Razkrižje soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Pomursko pokrajino (mnenje št. 032-5/2020-33 z dne 4. 1. 2021).
- Občina Šalovci soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Pomursko pokrajino (mnenje št. 031-2/2020-3 z dne 17. 3. 2021).

Pomurska pokrajina⁸⁶

šifra občine	občina	št. prebivalcev*	površina
195	Apače	3.556	53,5 km ²
2	Beltinci	8.068	62 km ²
152	Cankova	1.753	31 km ²
15	Črenšovci	3.972	34 km ²
156	Dobrovnik/Dobronak	1.293	31 km ²
29	Gornja Radgona	8.474	75 km ²
31	Gornji Petrovci	2.040	67 km ²
158	Grad	2.087	37 km ²
161	Hodoš/Hodos	396	18 km ²
47	Kobilje	540	20 km ²
166	Križevci	3.549	46 km ²
56	Kuzma	1.624	23 km ²
59	Lendava/Lendva	10.486	123 km ²
63	Ljutomer	11.233	107 km ²
78	Moravske Toplice	5.958	145 km ²
80	Murska Sobota	18.622	64 km ²
86	Odranci	1.619	7 km ²
97	Puconci	5.904	108 km ²
176	Razkrižje	1.265	10 km ²
100	Radenci	5.098	34 km ²
105	Rogašovci	3.114	40 km ²
116	Sveti Jurij ob Ščavnici	2.834	51 km ²
33	Šalovci	1.388	58 km ²
10	Tišina	3.965	39 km ²
132	Turnišče	3.190	24 km ²
187	Velika Polana	1.380	19 km ²
188	Veržej	1.344	12 km ²
skupaj:		114.752	1.338,5 km²

Vir: SURS (www.stat.si), 2021. *Število prebivalcev s stalnim prebivališčem v občini na dan 1. 7. 2021.

⁸⁶ Komisija za standardizacijo zemljepisnih imen je predlagala ime pokrajine 'Murskosoboška pokrajina' (dopis št. 35381-1/2020-2552-18 z dne 8. 7. 2020).

9. Štajerska pokrajina in Mestna občina Maribor:

- Občina Benedikt soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Štajersko pokrajino (mnenje št. 03102-1/2019-7 z dne 16. 6. 2021).
- Občina Cerkevnik soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Štajersko pokrajino (mnenje št. 031-01/2007 z dne 3. 2. 2021).
- Občina Destnik soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Štajersko pokrajino (mnenje št. 900-4/2021-13R-16/19 z dne 9. 4. 2021).
- Občina Juršinci soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Štajersko pokrajino (mnenje št. 007-0006/2020-5 z dne 23. 2. 2021).
- Občina Kidričevo soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Štajersko pokrajino (mnenje št. 032-0001/2018-485 z dne 23. 6. 2021).
- Občina Majšperk soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Štajersko pokrajino (mnenje št. 031-1/2021-4 z dne 9. 6. 2021).
- Občina Makole soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Štajersko pokrajino (mnenje št. 900-1/2021-20 z dne 10. 3. 2021).
- Mestna občina Maribor podpira decentralizacijo države, pri tem se naj upošteva gospodarska, upravna, zgodovinska in kulturna povezanost posameznih območij, vendar ne podpira pripravljenega osnutka pokrajinske zakonodaje (mnenje št. 0130-121/2021-13 z dne 28. 6. 2021).
- Občina Miklavž na Dravskem polju soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Štajersko pokrajino (mnenje št. 0320-007/2021 z dne 23. 6. 2021).
- Občina Poljčane soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Štajersko pokrajino (mnenje št. 007-0001/2021-4 z dne 14. 4. 2021).
- Mestna občina Ptuj soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Spodnjepodravsko pokrajino, ki bi obsegala občine: Cirkulane, Destnik, Dornava, Gorišnica, Hajdina, Juršinci, Kidričevo, Majšperk, Markovci, Ormož, Podlehnik, Ptuj, Središče ob Dravi, Sveti Andraž v Slovenskih goricah, Sveti Tomaž, Trnovska vas, Videm, Zavrč in Žetale (mnenje št. 007-1/2020-131 z dne 25. 1. 2021).
- Občina Ruše soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Štajersko pokrajino (mnenje št. 007-0002/2021 z dne 7. 7. 2021).
- Občina Slovenska Bistrica soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Štajersko pokrajino (Podravje), v primeru delitve Štajerske pokrajine (Podravje) pa v zgornji del Štajerske pokrajine (Podravja) (mnenje št. 9000-15/2021-0203-5 z dne 27. 5. 2021).
- Občina Sveti Andraž v Slovenskih goricah soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Štajersko pokrajino (mnenje št. 007-2/2021-9 z dne 16. 3. 2021).
- Občina Sveta Trojica v Slovenskih goricah soglaša s teritorialno umestitvijo občine v Štajersko pokrajino (mnenje št. 0310-1/2020-5 z dne 30. 6. 2021).

Izhajajoč iz mnenj občin k predlagani ustanovitvi Štajerske pokrajine in posebnega statusa Mestne občine Maribor občine predlagajo ustanovitev Štajerske pokrajine in Spodnje-podravske pokrajine:

Štajerska pokrajina

šifra občine	občina	št. prebivalcev*	površina
148	Benedikt	2.614	24 km ²
153	Cerkvenjak	2.171	25 km ²
26	Duplek	6.959	40 km ²
160	Hoče-Slivnica	11.720	54 km ²
55	Kungota	4.844	49 km ²
58	Lenart	8.512	62 km ²
70	Maribor	113.778	148 km ²
167	Lovrenc na Pohorju	2.988	84 km ²
198	Makole	2.051	37 km ²
169	Miklavž na Dravskem polju	6.996	12,5 km ²
171	Oplotnica	4.154	33 km ²
89	Pesnica	7.508	76 km ²
200	Poljčane	4.467	38 km ²
98	Rače-Fram	7.623	51 km ²
108	Ruše	7.055	61 km ²
178	Selnica ob Dravi	4.562	65 km ²
113	Slovenska Bistrica	25.949	260 km ²
115	Starše	4.081	34 km ²
181	Sveta Ana	2.323	37 km ²
204	Sveta Trojica v Slovenskih goricah	2.193	26 km ²
210	Sveti Jurij v Slovenskih goricah	2.114	31 km ²
118	Šentilj	8.375	65 km ²
skupaj:		243.037	1.312,5 km²

Vir: SURS (www.stat.si), 2021. *Število prebivalcev s stalnim prebivališčem v občini na dan 1. 7. 2021.

Spodnjepodravška pokrajina

šifra občine	občina	št. prebivalcev*	površina
196	Cirkulane	2.378	32 km ²
18	Destrnik	2.647	34 km ²
24	Dornava	2.896	28 km ²
28	Gorišnica	4.161	29 km ²
159	Hajdina	3.938	22 km ²
42	Juršinci	2.421	36 km ²
45	Kidričevo	6.539	72 km ²
69	Majšperk	4.060	73 km ²
168	Markovci	4.025	30 km ²
87	Ormož	11.886	142 km ²
172	Podlehnik	1.853	46 km ²
96	Ptuj	23.611	67 km²
202	Središče ob Dravi	1.919	33 km ²
163	Sveti Andraž v Slovenskih goricah	1.203	18 km ²
205	Sveti Tomaž	2.007	38 km ²
185	Trnovska vas	1.374	23 km ²
135	Videm	5.684	80 km ²
143	Zavrč	1.527	19 km ²
191	Žetale	1.303	38 km ²
skupaj:		85.432	860 km²

Vir: SURS (www.stat.si), 2021. *Število prebivalcev s stalnim prebivališčem v občini na dan 1. 7. 2021.

10. Zasavsko-posavska pokrajina:

- Občina Brežice predlaga, da se regija Posavje oblikuje kot samostojna pokrajina in zato ne soglaša z ustanovitvijo Zasavsko-posavske pokrajine. Občina predlaga, da se ustanovi Posavska pokrajina, ki obsega občine: Bistrica ob Sotli, Brežice, Kostanjevica na Krki, Krško, Radeče in Sevnica (mnenje št. 3502-21/2021-22 z dne 15. 6. 2021).

- Občina Krško ne soglaša s teritorialno umestitvijo občine v predlagano Zasavsko-posavsko pokrajino. Občina soglaša z ustanovitvijo samostojne posavske pokrajine, skladno z dosedanjo statistično regijo Posavje (mnenje št. 031-1/2019-O300 z dne 12. 5. 2021).
- Občina Radeče predlaga, da naj bo Posavje glede na dosedanjo institucionalno, gospodarsko in širšo družbeno povezanost ter glede na vse skupne naloge samostojna regija (mnenje št. 900-3/2021/12 z dne 23. 6. 2021).
- Občina Trbovlje predlaga spremembe in dopolnitve pokrajinske zakonodaje na način, da se z zakonom določi ustanovitev Zasavske pokrajine, ki obsega občine Hrastnik, Litijo, Trbovlje in Zagorje ob Savi (mnenje št. 032-1/2021-22 z dne 17. 2. 2021).
- Občina Bistrica ob Sotli zahteva, da se občina teritorialno umesti v Savinjsko pokrajino (mnenje št. 042-001/2020-11 z dne 19. 2. 2021).

Izhajajoč iz mnenj občin k predlagani ustanovitvi Zasavsko-posavske pokrajine občine predlagajo ustanovitev Posavske pokrajine in Zasavske pokrajine:

Posavska pokrajina⁸⁷

šifra občine	občina	št. prebivalcev*	površina
9	Brežice	24.419	268 km ²
197	Kostanjevica na Krki	2.446	58 km ²
54	Krško	25.904	287 km ²
99	Radeče	4.164	52 km ²
110	Sevnica	17.639	272 km ²
skupaj:		74.572	937 km²

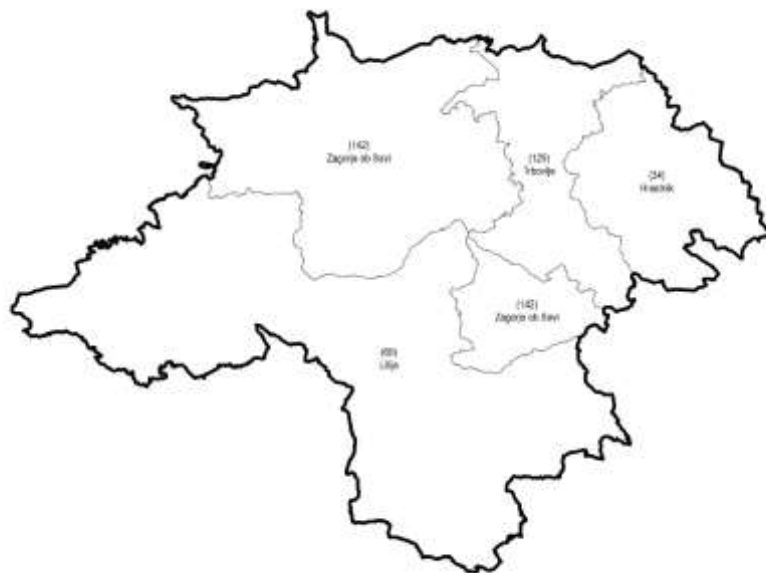
⁸⁷ Občina Brežice predlaga ustanovitev Posavske pokrajine, ki obsega občine: Bistrica ob Sotli, Brežice, Kostanjevica na Krki, Krško, Radeče in Sevnica (mnenje št. 3502-21/2021-22 z dne 15. 6. 2021). Vsebinsko enak predlog so podale naslednje občine, in sicer:

- Občina Krško (mnenje št. 031-1/2019-0300 z dne 12. 5. 2021);
- Občina Brežice (mnenje št. 3502-21/2021-22 z dne 15. 6. 2021);
- Občina Radeče (mnenje št. 900-3/202112 z dne 23. 6. 2021).

V zvezi z navedenim predlogom moramo opomniti, da Občina Bistrica ob Sotli zahteva, da se občina teritorialno umesti v Savinjsko pokrajino (mnenje št. 042-001/2020-11 z dne 19. 2. 2021).

Vir: SURS (www.stat.si), 2021. *Število prebivalcev s stalnim prebivališčem v občini na dan 1. 7. 2021.

Zasavska pokrajina⁸⁸

šifra občine	občina	št. prebivalcev*	površina
34	Hrastnik	9.058	95 km ²
60	Litija	15.743	221 km ²
129	Trbovlje	16.024	58 km ²
142	Zagorje ob Savi	16.379	147 km ²
skupaj:		57.204	521 km²

Vir: SURS (www.stat.si), 2021. *Število prebivalcev s stalnim prebivališčem v občini na dan 1. 7. 2021.

Na podlagi mnenj občin se predlaga, da se v Republiki Sloveniji določi poseben status Mestni občini Ljubljana in ustanovi 15 pokrajin, in sicer:

1. Pomurska pokrajina,
2. Štajerska pokrajina,
3. Spodnjepodravska pokrajina,
4. Koroška pokrajina,
5. Zgornje Savinjsko-šaleška pokrajina,
6. Celjska pokrajina,
7. Zasavska pokrajina,
8. Posavska pokrajina,
9. Dolenjsko-belokranjska pokrajina,
10. Severna Osrednjeslovenska pokrajina,
11. Južna Osrednjeslovenska pokrajina,
12. Gorenjska pokrajina,
13. Goriška pokrajina,
14. Primorsko-notranjska pokrajina,

⁸⁸ Občina Trbovlje predlaga ustanovitev Zasavske pokrajine, ki obsega občine Hrastnik, Litijo, Trbovlje in Zagorje ob Savi (mnenje št. 031-1/2020-9 z dne 10. 2. 2021).

15. Pokrajina Istra – Istria.

Slika: Teritorialna členitev Slovenije na 15 pokrajin s posebnim statusom Mestne občine Ljubljana⁸⁹

4. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona bo imel finančne posledice za državni proračun. Z ustanovitvijo pokrajin bo izvedena postopna prerazporeditev javnofinančnih sredstev med državo in pokrajinami v sorazmerju s prenesenimi decentraliziranimi pristojnostmi. Področja nalog, ki bodo postopoma s področnimi zakoni prenesena v pristojnost pokrajin, ureja predlog Zakona o pokrajinah.⁹⁰

Za učinkovito izvajanje nalog, ki se bodo s področnimi predpisi prenesle v pristojnost pokrajin, je treba izvesti ustrezno decentralizacijo upravnih sistemov, ki zajema prenašanje upravnih funkcij iz centra sistema na njegove posamezne dele t. j. pokrajine. Pri tem gre za prenašanje treh temeljnih funkcij: izvrševanja, odločanja in kontrole. Omenjene funkcije je možno prenašati v različnem obsegu in od tega je odvisna tudi stopnja decentralizacije upravnih sistemov. Ker se z ustanovitvijo pokrajin zasleduje cilj visoke stopnje decentralizacije se bodo, s prenosom nalog v pristojnost pokrajin, na slednje prenesle funkcije izvrševanja in odločanja, poleg tega pa tudi del funkcije kontrole.⁹¹ Za učinkovito izvrševanje funkcije odločanja organov pokrajine in zadovoljevanje potreb prebivalstva pokrajine je, v okviru upravne decentralizacije, bistvena vzpostavitev upravnega sistema pokrajine z ustreznim številom strokovno usposobljenih uslužbencev. Skladno z navedenim se bo z ustanovitvijo pokrajin in začetkom njihovega delovanja 2025

⁸⁹ Drobne, S. (2019) Funkcionalne regije kot podlaga za ustanovitev pokrajin (Ljubljana: Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo).

⁹⁰ Predlog zakona o pokrajinah, ki je bil pripravljen leta 2022 na podlagi dela strokovne skupine Državnega Sveta Republike Slovenije pod vodstvom izr. prof. dr. Boštjana Brezovnika in ki ga je na pobudo državnega svetnika Alojza Kovšce obravnaval Državni svet Republike Slovenije.

⁹¹ Trpin, G. (1998) Upravna teritorializacija, v: Ribičič, C. (ur.) Regionalizem v Sloveniji (Ljubljana: ČZ Uradni list RS).

odpravil dvotirni upravni sistem s prezaposlitvijo javnih uslužbencev⁹² iz (58) upravnih enot na pokrajinske uprave in prenosom nalog, ki jih na lokalni ravni izvajajo upravne enote, v pristojnost pokrajin.

Ocena finančnih posledic prenosa nalog upravnih enot na pokrajine izhaja iz predpostavke celotnega prenosa nalog upravnih enot na pokrajine. Za oceno finančnih posledic je bila uporabljena dejanska realizacija proračuna upravnih enot za leto 2019, ki je znašala 78.616.820 EUR, od tega za:

- plače zaposlenih javnih uslužbencev 61.440.172 EUR (78,15 %),
- materialne stroške 8.021.828 EUR (10,20 %),
- male investicije 389.155 (0,50 %),
- povračila škode (denarne odškodnine) izbrisanim iz registra stalnega prebivalstva 1.752.844 EUR (2,23 %),
- vplačane tiskovine 6.999.572 (8,90 %),
- drugo (odprodaja premoženja, sredstev odškodnin, sredstev najemnin) 13.249 EUR (0,02 %).

Za vzdrževanje nepremičnin za delo upravnih enot in inšpekcijskih služb so za leto 2019 stroški znašali:

Odhodki v letu 2019	Tekoče vzdrževanje	Investicijsko vzdrževanje
Inšpekcijske službe	111.904,35 €	10.839,65 €
Upravne enote	389.155,00 €	3.162.601,57 €
Skupaj	501.059,35 €	3.173.441,22 €

Ob odpravi dvotirnega upravnega sistema s prenosom nalog upravnih enot na pokrajine se bodo 2025 v pristojnost pokrajin prenesle naloge, neposredno povezane z izvajanjem zaščite, reševanja in pomoči v Izpostavah Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje s prezaposlitvijo 62 javnih uslužbencev v pokrajinske uprave. Pri tem podatki zajemajo izvajanje strokovnih nalog izpostav, ki so lahko predmet prenosa na pokrajine in ne vključujejo centrov za obveščanje. Zneski tako zajemajo vse finančne vire, ki so neposredno povezani z izvajanjem nalog zaščite, reševanja in pomoči na trinajstih (13) izpostavah Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje, in sicer⁹³:

Zap. št.	Naziv podprograma in proračunske postavke	FN 2020	FN 2021
Pripravljenost za zaščito, reševanje in pomoč			
1	Plače	1.260.000 €	1.340.000 €
2	Izpostave Uprave RS za zaščito in reševanje	70.000 €	80.000 €
3	Državne rezerve in oprema enot (CZ)	390.000 €	400.000 €
4	Gradnje in adaptacije	20.000 €	15.000 €

⁹² Na dan 31. 12. 2018 je bilo v 58 upravnih enotah zaposlenih 1.783 javnih uslužbencev.

⁹³ Ministrstvo za obrambo (2020) Ocena finančnih posledic prenosa nalog v pristojnost pokrajin, št. 007-97/2020-7 z dne 30. 6. 2020.

5	Usposabljanje in izobraževanje	50.000 €	50.000 €
6	Sredstva za operativno delovanje	17.000 €	19.000 €
Delovanje sistema za zaščito, reševanje in pomoč			
7	Komisije, enote in štabi civilne zaščite	750.000 €	800.000 €
Skupaj:		2.557.000 €	2.704.000 €

Ob navedenem se bodo s 1. januarjem 2025 v pristojnost pokrajin prenesle naloge, in sicer:

- v pristojnosti Direktorata za regionalni razvoj (ocenjena vrednost prenosa nalog s prezaposlitvijo zaposlenih znaša 1.800.000 €);
- letni izdatki za delovanje regionalnih razvojnih agencij (ocenjena vrednost prenosa nalog znaša 1.200.000 €);
- v pristojnosti Direktorata za internacionalizacijo podjetništva in tehnologije oz. javne agencije SPIRIT:
 - SPOT točke: splošno podjetniško svetovanje, ki ga izvaja okrog 60 svetovalcev (ocenjena vrednost prenosa nalog znaša 2.000.000 €),
 - SIO – subjekti inovativnega okolja, ki jih je trenutno 20 (ocenjena vrednost prenosa nalog znaša 2.000.000 €)⁹⁴ (Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, 2020).

Skupna ocena finančnih posledic ustanovitve pokrajin z odpravo dvotirnega upravnega sistema in vzpostavitvijo pokrajinskih uprav bo za državni proračun in druga javna finančna sredstva znašala 176.328.320,57 €.

Predlog zakona ne bo imel posledic za druga javna finančna sredstva.

5. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva dodatne porabe proračunskih sredstev v obdobju, za katero je bil državni proračun že sprejet.

6. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOST PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

6.1 Skladnost s pravnim redom Evropske unije

Predlog zakona ni predmet usklajevanja s pravnim redom Evropske unije.

Upravno politični podsistemi na vmesni ravni, kot so regije, okrožja, departmaji v regionaliziranih in unitarnih državah Evropske unije sicer temeljijo na načelih, ki so združena v MELLIS, vendar so v pravnem redu vsake od držav urejeni različno, ker so odvisni od siceršnje državne ureditve, sistema javne uprave, lokalne samouprave

⁹⁴ Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo (2020) Ocena finančnih posledic prenosa nalog v pristojnost pokrajin, št. 002-5/2020/3 z dne 8. 6. 2020.

in javnih financ. Razlike med državami so na teh ravneh še bolj poudarjene kot na ravni občin in jih Svet Evrope in njegov Kongres lokalnih in regionalnih oblasti ne uspevata zmanjševati, kot to velja za raven temeljnih lokalnih skupnosti. Države z oblikovanjem širših skupnosti in s prenosom funkcij v opravljanje teh skupnosti zasledujejo zelo različne cilje. Oblikovanje območij teh skupnosti pogosto temelji na zgodovinskih upravnih teritorializacijah, na etničnih, kulturnih in narodnostnih posebnostih. V novejšem času pa so najpomembnejši element oblikovanja regionalnih skupnosti razvojne zahteve in zmanjševanje regionalnih razlik. Vsi ti elementi močno vplivajo na razmerja med državno skupnostjo in regionalnimi skupnostmi ter njihovo avtonomijo.

6.2 Prikaz ureditve v državah članicah Evropske unije

Francija

Francoski model lokalne samouprave je eden temeljnih v Evropi in je v preteklih stoletjih imel velik vpliv na razvoj lokalne samouprave v Evropskih državah. Upravno je Francija, s 65.856.609 prebivalci in 632.834 km² površine, razdeljena na 16 regij (13 v kontinentalnem delu države), 99 departmajev (96 v kontinentalnem delu države) in 36.658 občin. Medtem ko so občine tradicionalno pristojne za funkcije registracijske pisarne, volilne funkcije, socialne storitve, izobraževanje, vzdrževanje občinskih cest, razvojno in prostorsko načrtovanje ter javni red, so departmaji pristojni za socialne in zdravstvene storitve, urbani in infrastrukturni razvoj, izobraževanje, kulturo in dediščino ter varstvo okolja. Regije so pristojne za ekonomski in teritorialni razvoj ter načrtovanje, promet, izobraževanje in zaposlitvene programe, kulturo, gradnjo in vzdrževanje srednjih šol ter zdravstvo.⁹⁵

Nemčija

Nemčija je zvezna država z 80.780.000 prebivalci in 357.340 km² površine, ki jo tvori 16 zveznih dežel. Lokalna samouprava ni enotno organizirana v vseh zveznih deželah. Na lokalni ravni je ustanovljenih 11.313 občin (Gemeinden), od katerih je 2.060 mest (Städte). Ob navedenem je na vmesni ravni organiziranih 295 okrajev (Kreise). Medtem ko so občine pristojne za prostorsko načrtovanje, občinske davke, javni red in mir, občinske ceste, javni prevoz, oskrbo s pitno vodo in odvajanje odpadne vode, upravljanje z vodami, gasilsko službo, socialno pomoč in mlade, predšolsko vzgojo, gradnjo in vzdrževanje šol in pokopališko dejavnost, so okraji pristojni za gradnjo in vzdrževanje regionalnih cest, področje socialnih storitev in mladine, zbiranje in ravnanje s komunalnimi odpadki, zdravstveno varstvo, varnost hrane, varovanje narave in okolja, zunanje zadeve, varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami in javni transport. Zvezne dežele so pristojne za zakonodajo, javno upravo, policijo, domovinsko varnost, davke, pravosodje, kulturo, univerzitetno izobraževanje, izobraževanje, okolje ter nadzor nad lokalno samoupravo.⁹⁶

Češka republika

Češka republika je unitarna država z 10.512.14 prebivalci in 78.867 km² površine. Na lokalni ravni je ustanovljenih 6.258 občin in 14 regij. Medtem ko so občine pristojne

⁹⁵ The Council of European Municipalities and Regions, dostopno na <https://www.ccre.org/> (18. 9. 2020).

⁹⁶ The Council of European Municipalities and Regions, dostopno na <https://www.ccre.org/> (18. 9. 2020).

za lokalni razvoj, upravljanje s kmetijskimi in gozdnimi zemljišči, občinsko policijo, oskrbo s pitno vodo in odvajanje odpadne vode, ravnanje z gospodinjskimi odpadki, primarno šolstvo, stanovanjsko politiko, socialne storitve, prostorsko načrtovanje in javni prevoz, so regije pristojne za sekundarno šolstvo, cestno infrastrukturo, socialne storitve, varstvo okolja, javni prevoz, regionalni razvoj in zdravstveno varstvo.⁹⁷

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA

Državni svet je oktobra 2019 skupaj s Pravno fakulteto Univerze v Ljubljani, Skupnostjo občin Slovenije, Združenjem občin Slovenije in Združenjem mestnih občin Slovenije pripravil posvet z naslovom *Pokrajine v Sloveniji*. V okviru 17. dnevov evropskega prava je novembra 2019 na okrogli mizi potekala razprava z naslovom *Slovenija, dežela pokrajin*. Istega meseca je potekal še javni posvet pri predsedniku Republike Slovenije z naslovom *Je nastopil čas za pokrajine v Sloveniji?* Predsednik Državnega sveta Alojz Kovšca je na tiskovni konferenci decembra 2019 skupaj z ožjo skupino strokovnjakov predstavil javnosti predlog osnutka pristojnosti in nalog, ki naj bi jih imele nove pokrajine v Sloveniji. Maja 2020 je v Državnem svetu potekala strokovna razprava glede predloga pokrajinske zakonodaje, kjer je sodelovalo več kot 50 strokovnjakov z različnih področij. Junija 2020 je izšel zbornik *Pokrajine v Sloveniji*, kjer so objavljene razprave strokovnjakov o pokrajinah kot razvojnih ali upravno administrativnih institucijah, regionalnih delitvah, pokrajinski identiteti, regijah znanja, regionalizaciji, konkurenčnosti gospodarstva, dolgoročnem vzdržnem razvoju, funkcionalnih regijah, ustavnih vprašanjih ustanovitve pokrajin in drugih splošnih vprašanjih. Objavljeni prispevki avtorjev v zborniku so predstavljali strokovna izhodišča za pripravo pokrajinske zakonodaje v procesu ustanavljanja pokrajin. Septembra 2020 sta Inštitut za primerjalno pravo in Pravna fakulteta Univerze v Ljubljani v okviru 18. nomotehničnih dnevov priredila okroglo mizo o tem, kaj prinaša nov osnutek pokrajinske zakonodaje, katerega proces priprave je koordiniral Državni svet. Oktobra 2020 se je sestala strokovna skupina za pripravo pokrajinske zakonodaje, pri čemer je za boljši pregled opravljenega dela strokovne skupine nastal nov zbornik *Pokrajine v Sloveniji (osnutki pokrajinske zakonodaje s pregledom pristojnosti pokrajin)*. Septembra 2020 je bil delovni posvet o pokrajinah v Zrečah. Junija 2022 pa je tekla zadnja javna predstavitev zakonskih rešitev v zvezi z ustanovitvijo pokrajin, ki so se pripravile v okviru Državnega sveta.

Državni svet je večkrat pozval različne deležnike, da naj se odzovejo na predlagane zakonodajne rešitve, kar se je potem upoštevalo pri pripravi predlogov pokrajinske zakonodaje. Tako je Državni svet pozval občinske svete slovenskih občin, da se do začetka marca 2021 opredelijo do pripravljenih osnutkov pokrajinske zakonodaje in da mu posredujejo svoja mnenja. Nazadnje je predsednik Državnega Sveta junija 2022 dal možnost predstavnikom občin oziroma njihovim združenjem, da lahko posredujejo morebitne predloge za spremembo predvidenih zakonskih rešitev.

⁹⁷ The Council of European Municipalities and Regions, dostopno na <https://www.ccre.org/> (18. 9. 2020).

8. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

Pri delu Državnega zbora in njegovih delovnih teles bodo sodelovali državni svetnik Alojz Kovšca, državni svetnik Matjaž Švagan, državni svetnik Milan Ozimič in državni svetnik Dušan Strnad.

Dodatno bodo pri delu Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovali tudi vodja Strokovne skupine Državnega sveta za pripravo pokrajinske zakonodaje izr. prof. dr. Boštjan Brezovnik ter člana strokovne skupine izr. prof. dr. Borut Holcman in izr. prof. dr. Gorazd Trpin.

II. BESEDILO ČLENOV

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se ustanovijo pokrajine in določijo njihova območja, imena in sedeži ter število članic oziroma članov (v nadaljnjem besedilu: član) prvih pokrajinskih svetov.

(2) Zakon določa merila, v skladu s katerimi so določeni območja, imena in sedeži pokrajin ter število članov pokrajinskih svetov, in ureja konstituiranje pokrajin po ustanovitvi.

(3) S tem zakonom se določi poseben status Mestne občine Ljubljana pri izvrševanju pristojnosti in nalog pokrajine.

2. člen (območje pokrajine)

(1) Območje pokrajine je zemljepisna enota, ki jo povezujejo poselitveni, infrastrukturni in naravni sistemi ter interesi prebivalstva za reševanje zadev širšega lokalnega in regionalnega pomena, ki jih je pokrajina kot samoupravna lokalna skupnost sposobna zagotavljati.

(2) V območje pokrajine so vključena celotna območja občin.

3. člen (ime in sedež pokrajine)

(1) Ime pokrajine je določeno po zemljepisnem imenu območja ali več območij, po imenih središč, ali po imenu največjega mesta v pokrajini.

(2) Ta zakon določa sedež pokrajine ter začasne sedeže pokrajinskega sveta in sveta občin. Sedeža pokrajinskega sveta in sveta občin določi pokrajinski svet s statutom pokrajine. Sedež predsednice oziroma predsednika pokrajine (v nadaljnjem besedilu: predsednik pokrajine), nadzornega odbora pokrajine in pokrajinske uprave je v kraju, kjer je sedež pokrajine.

II. MESTNA OBČINA S POSEBNIM STATUSOM

4. člen (mestna občina s posebnim statusom)

(1) Mestna občina Ljubljana (v nadaljnjem besedilu: mestna občina) ima poseben status in samostojno po svojih organih izvršuje pristojnosti in naloge pokrajine.

(2) Pristojnosti in naloge pokrajinskega sveta izvršuje mestni svet mestne občine iz prejšnjega odstavka. Pristojnosti in naloge predsednika pokrajine izvršuje županja oziroma župan mestne občine. Pristojnosti nadzornega odbora pokrajine izvršuje nadzorni odbor mestne občine. Pristojnosti in naloge pokrajinske uprave izvršuje mestna uprava mestne občine.

III. USTANOVITEV POKRAJIN

5. člen (Dolenjsko-belokranjska pokrajina)

- (1) Ustanovi se Dolenjsko-belokranjska pokrajina.
- (2) Dolenjsko-belokranjska pokrajina obsega občine: Črnomelj, Dolenjske Toplice, Metlika, Mirna, Mirna Peč, Mokronog – Trebelno, Novo mesto, Semič, Straža, Šentjernej, Šentrupert, Škocjan, Šmarješke Toplice, Trebnje in Žužemberk.
- (3) Sedež Dolenjsko-belokranjske pokrajine je v Novem mestu. Začasni sedež pokrajinskega sveta je v Črnomlju. Začasni sedež sveta občin je v Trebnjem.
- (4) Prvi pokrajinski svet Dolenjsko-belokranjske pokrajine šteje 31 članov.

6. člen (Gorenjska pokrajina)

- (1) Ustanovi se Gorenjska pokrajina.
- (2) Gorenjska pokrajina obsega občine: Bled, Bohinj, Cerklje na Gorenjskem, Gorenja vas – Poljane, Gorje, Jesenice, Jezersko, Kranj, Kranjska Gora, Naklo, Preddvor, Radovljica, Šenčur, Škofja Loka, Tržič, Železniki, Žiri in Žirovnica.
- (3) Sedež Gorenjske pokrajine je v Kranju. Začasni sedež pokrajinskega sveta je v Škofji Loki. Začasni sedež sveta občin je na Jesenicah.
- (4) Prvi pokrajinski svet Gorenjske pokrajine šteje 37 članov.

7. člen (Goriška pokrajina)

- (1) Ustanovi se Goriška pokrajina.
- (2) Goriška pokrajina obsega občine: Ajdovščina, Bovec, Brda, Cerklje na Gorenjskem, Kanal, Kobarid, Miren – Kostanjevica, Nova Gorica, Renče – Vogrsko, Šempeter – Vrtojba, Tolmin in Vipava.
- (3) Sedež Goriške pokrajine je v Novi Gorici. Začasni sedež pokrajinskega sveta je v Ajdovščini. Začasni sedež sveta občin je v Idriji.
- (4) Prvi pokrajinski svet Goriške pokrajine šteje 32 članov.

8. člen (Koroška pokrajina)

- (1) Ustanovi se Koroška pokrajina.
- (2) Koroška pokrajina obsega občine: Črna na Koroškem, Dravograd, Mežica, Mislinja, Muta, Podvelka, Prevalje, Radlje ob Dravi, Ravne na Koroškem, Ribnica na Pohorju, Slovenj Gradec in Vuzenica.
- (3) Sedež Koroške pokrajine je v Slovenj Gradcu. Začasni sedež pokrajinskega sveta je na Ravnah na Koroškem. Začasni sedež sveta občin je v Dravogradu.
- (4) Prvi pokrajinski svet Koroške pokrajine šteje 28 članov.

9. člen (Zgornje savinjsko-šaleška pokrajina)

- (1) Ustanovi se Zgornje savinjsko-šaleška pokrajina.

- (2) Zgornje savinjsko-šaleška pokrajina obsega občine: Gornji Grad, Ljubno, Luče, Mozirje, Nazarje, Rečica ob Savinji, Solčava, Šmartno ob Paki, Šoštanj in Velenje.
- (3) Sedež Zgornje savinjsko-šaleške pokrajine je v Velenju. Začasni sedež pokrajinskega sveta je v Šoštanju. Začasni sedež sveta občin je v Nazarju.
- (4) Prvi pokrajinski svet Zgornje savinjsko-šaleške pokrajine šteje 28 članov.

10. člen
(Severna Osrednjeslovenska pokrajina)

- (1) Ustanovi se Severna Osrednjeslovenska pokrajina.
- (2) Severna Osrednjeslovenska pokrajina obsega občine: Borovnica, Brezovica, Dobrova-Polhov Gradec, Dol pri Ljubljani, Domžale, Horjul, Kamnik, Komenda, Log-Dragomer, Logatec, Lukovica, Medvode, Mengeš, Moravče, Trzin, Vodice in Vrhnika.
- (3) Sedež Severne Osrednjeslovenske pokrajine je v Domžalah. Začasni sedež pokrajinskega sveta je v Kamniku. Začasni sedež sveta občin je v Medvodah.
- (4) Prvi pokrajinski svet Severne Osrednjeslovenske pokrajine šteje 39 članov.

11. člen
(Južna Osrednjeslovenska pokrajina)

- (1) Ustanovi se Južna Osrednjeslovenska pokrajina.
- (2) Južna Osrednjeslovenska pokrajina obsega občine: Dobropolje, Grosuplje, Ig, Ivančna Gorica, Kočevje, Kostel, Loška dolina, Loški Potok, Osilnica, Ribnica, Sodražica, Škofljica, Šmartno pri Litiji in Velike Lašče.
- (3) Sedež Južne Osrednjeslovenske pokrajine je v Grosupljem. Začasni sedež pokrajinskega sveta je v Ivančni gorici. Začasni sedež sveta občin je v Kočevju.
- (4) Prvi pokrajinski svet Južne Osrednjeslovenske pokrajine šteje 31 članov.

12. člen
(Celjska pokrajina)

- (1) Ustanovi se Celjska pokrajina.
- (2) Celjska pokrajina obsega občine: Bistrica ob Sotli, Braslovče, Celje, Dobje, Dobrna, Kozje, Laško, Podčetrtek, Polzela, Prebold, Rogaška Slatina, Rogatec, Slovenske Konjice, Šentjur, Šmarje pri Jelšah, Štore, Tabor, Vitanje, Vojnik, Vransko, Zreče in Žalec.
- (3) Sedež Celjske pokrajine je v Celju. Začasni sedež pokrajinskega sveta je v Šentjurju. Začasni sedež sveta občin je v Rogaški Slatini.
- (4) Prvi pokrajinski svet Celjske pokrajine šteje 38 članov.

13. člen
(Štajerska pokrajina)

- (1) Ustanovi se Štajerska pokrajina.
- (2) Štajerska pokrajina obsega občine: Benedikt, Cerkevjak, Duplek, Hoče – Slivnica, Kungota, Lenart, Lovrenc na Pohorju, Maribor, Makole, Miklavž na Dravskem polju, Oplotnica, Pesnica, Poljčane, Rače – Fram, Ruše, Selnica ob Dravi, Slovenska Bistrica, Starše, Sveta Ana, Sveta Trojica v Slovenskih goricah, Sveti Jurij v Slovenskih goricah in Šentilj.

(3) Sedež Štajerske pokrajine je v Mariboru. Začasni sedež pokrajinskega sveta je v Slovenski Bistrici. Začasni sedež sveta občin je v Hočah.

(4) Prvi pokrajinski svet Štajerske pokrajine šteje 42 članov.

14. člen **(Spodnjepodravska pokrajina)**

(1) Ustanovi se Spodnjepodravska pokrajina.

(2) Spodnjepodravska pokrajina obsega občine: Cirkulane, Destrnik, Dornava, Gorišnica, Hajdina, Juršinci, Kidričevo, Majšperk, Markovci, Ormož, Podlehnik, Ptuj, Središče ob Dravi, Sveti Andraž v Slovenskih goricah, Sveti Tomaž, Trnovska vas, Videm, Zavrč in Žetale.

(3) Sedež Spodnjepodravske pokrajine je na Ptuju. Začasni sedež pokrajinskega sveta je v Ormožu. Začasni sedež sveta občin je v Kidričevem.

(4) Prvi pokrajinski svet Spodnjepodravske pokrajine šteje 29 članov.

15. člen **(Pomurska pokrajina)**

(1) Ustanovi se Pomurska pokrajina.

(2) Pomurska pokrajina obsega občine: Apače, Beltinci, Cankova, Črenšovci, Dobrovnik-Dobronak, Gornja Radgona, Gornji Petrovci, Grad, Hodoš - Hodos, Kobilje, Križevci, Kuzma, Lendava - Lendva, Ljutomer, Moravske Toplice, Murska Sobota, Odranci, Puconci, Razkrižje, Radenci, Rogašovci, Sveti Jurij ob Ščavnici, Šalovci, Tišina, Turnišče, Velika Polana in Veržej.

(3) Sedež Pomurske pokrajine je v Murski Soboti. Začasni sedež pokrajinskega sveta je v Ljutomeru. Začasni sedež sveta občin je v Gornji Radgoni.

(4) Prvi pokrajinski svet Pomurske pokrajine šteje 32 članov.

16. člen **(Pokrajina Istra – Provincia Istria)**

(1) Ustanovi se Pokrajina Istra – Provincia Istria.

(2) Pokrajina Istra – Provincia Istria obsega občine: Ankaran – Ancarano, Izola – Isola, Koper – Capodistria in Piran – Pirano.

(3) Sedež Pokrajine Istra – Provincia Istria je v Kopru - Capodistria. Začasni sedež pokrajinskega sveta je v Piranu - Pirano. Začasni sedež sveta občin je v Izoli - Isola.

(4) Prvi pokrajinski svet Pokrajine Istra – Provincia Istria šteje 28 članov.

17. člen **(Primorsko-notranjska pokrajina)**

(1) Ustanovi se Primorsko-notranjska pokrajina.

(2) Primorsko-notranjska pokrajina obsega občine: Bloke, Cerknica, Divača, Ilirska Bistrica, Hrpelje-Kozina, Komen, Pivka, Postojna in Sežana.

(3) Sedež Primorsko-notranjske pokrajine je v Postojni. Začasni sedež pokrajinskega sveta je v Ilirski Bistrici. Začasni sedež sveta občin je v Cerknici.

(4) Prvi pokrajinski svet Primorsko-notranjske pokrajine šteje 27 članov.

18. člen
(Posavska pokrajina)

- (1) Ustanovi se Posavska pokrajina.
- (2) Posavska pokrajina obsega občine: Brežice, Kostanjevica na Krki, Krško, Radeče in Sevnica.
- (3) Sedež Posavske pokrajine je v Krškem. Začasni sedež pokrajinskega sveta je v Brežicah. Začasni sedež sveta občin je v Sevnici.
- (4) Prvi pokrajinski svet Posavske pokrajine šteje 27 članov.

19. člen
(Zasavska pokrajina)

- (1) Ustanovi se Zasavska pokrajina.
- (2) Zasavska pokrajina obsega občine: Hrastnik, Litija, Trbovlje in Zagorje ob Savi.
- (3) Sedež Zasavske pokrajine je v Zagorju ob Savi. Začasni sedež pokrajinskega sveta je v Trbovljah. Začasni sedež sveta občin je v Litiji.
- (4) Prvi pokrajinski svet Zasavske pokrajine šteje 25 članov.

IV. KONSTITUIRANJE POKRAJIN

20. člen
(konstituiranje pokrajin)

- (1) V postopku konstituiranja pokrajine se konstituira pokrajinski svet in imenujejo članice oziroma člani nadzornega odbora pokrajine, ustanovi pokrajinska uprava ter sprejmejo statut, proračun in drugi akti, potrebni za delovanje pokrajine.
- (2) Določila prvega odstavka se ne uporabljajo za Mestno občino Ljubljana.
- (3) Pokrajina začne delovati 1. marca 2025.

21. člen
(subsidiarna uporaba zakona)

Za konstituiranje prvega pokrajinskega sveta se uporabljajo določbe zakona, ki ureja pokrajine, če ta zakon ne določa drugače.

22. člen
(konstituiranje prvega pokrajinskega sveta)

- (1) Prvi pokrajinski svet se konstituira na prvi seji, na kateri je potrjena več kot polovica mandatov članov sveta.
- (2) Začetek mandatne dobe članov pokrajinskega sveta, izvoljenih na prvih volitvah, začne teči z dnem konstituiranja pokrajinskega sveta.

23. člen
(sklic prve seje pokrajinskega sveta)

- (1) Prvo sejo prvega pokrajinskega sveta skliče predsednica oziroma predsednik pokrajinske volilne komisije (v nadaljnjem besedilu: predsednik pokrajinske volilne

komisije) v dvajsetih dneh po izvolitvi članov pokrajinskega sveta in predsednika pokrajine.

(2) Zaradi priprave dnevnega reda prve seje, predlogov za imenovanje komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja ter predlogov za imenovanje članic oziroma članov nadzornega odbora (v nadaljnjem besedilu: član nadzornega odbora pokrajine) skliče predsednik pokrajinske volilne komisije najpozneje deset dni po volitvah predsednika pokrajine in začasne vodje svetniških skupin pokrajinskega sveta.

24. člen (začasni poslovnik)

(1) Pokrajinski svet na prvi seji najprej sprejme začasni poslovnik o svojem delu.

(2) Z začasnim poslovnikom se uredijo predvsem število, sestava in način izvolitve komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

(3) Po sprejetju začasnega poslovnika pokrajinski svet imenuje komisijo za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja po postopku, določenem v začasnem poslovniku. Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja pregleda poročilo pokrajinske volilne komisije o izidu volitev in potrjuje o izvolitvi predsednika pokrajine in članov pokrajinskega sveta ter odloči o morebitnih pritožbah kandidatk oziroma kandidatov (v nadaljnjem besedilu: kandidat) v skladu z zakonom, ki ureja pokrajine.

25. člen (sprejetje statuta in drugih aktov za začetek dela pokrajine)

(1) Pokrajinski svet na prvi seji imenuje komisijo za pripravo statuta pokrajine in poslovnika pokrajinskega sveta.

(2) Člane komisije za pripravo statuta in poslovnika pokrajinskega sveta imenuje pokrajinski svet izmed svojih članov, lahko pa tudi izmed drugih prebivalcev pokrajine, vendar ne več kot polovico članov. Komisiji predseduje član pokrajinskega sveta.

26. člen (imenovanje direktorja pokrajinske uprave)

Predsednik pokrajine imenuje direktorico oziroma direktorja pokrajinske uprave na podlagi izvedenega javnega natečaja najpozneje v 60 dneh po sprejetju odloka o ustanovitvi pokrajinske uprave.

V. PREHODNI IN KONČNA DOLOČBA

27. člen (zakon o volitvah v organe pokrajini)

Volitve v organe pokrajini se uredi z zakonom najkasneje do 1. 6. 2024.

28. člen (prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati 23. člen Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUJFO, 11/18 – ZSPDSLS-1, 30/18, 61/20 – ZIUZEOP-A, 80/20 - ZIUOOPE).

29. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati 1. 1. 2025.

III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 1. členu (vsebina zakona)

Z besedilom je določena vsebina zakona. Zakon ustanavlja pokrajine. Določa merila, ki so v zakonu uporabljena za določitev konstitutivnih elementov pokrajin, ki so: območja pokrajin, imena pokrajin in sedeži pokrajin. Zakon določa merila za določitev števila članov prvih pokrajinskih svetov ter konstituiranje pokrajin. Ob navedenem se z zakonom določa poseben status Mestne občine Ljubljana pri izvrševanju pristojnosti in nalog pokrajine.

K 2. členu (območje pokrajine)

Z besedilom so določena merila, v skladu s katerimi so v zakonu oblikovana območja pokrajin. Merila so teritorialna in sociološka in izhajajo iz poselitvenih, infrastrukturnih in naravnih sistemov ter širših in regionalnih interesov in potreb lokalnega prebivalstva. Pravilo je, da območje pokrajine vključuje celotna območja občin.

K 3. členu (ime in sedež pokrajine)

Z besedilom so določena merila za določitev imena pokrajine ter njenega sedeža. Zakon določačasne sedeže pokrajinskega sveta in sveta občin, ki jih lahko pokrajinski sveti spremenijo in določijo s statutom pokrajine. Ob navedenem je določeno, da je sedež predsednika pokrajine, nadzornega odbora pokrajine in pokrajinske uprave v kraju, kjer je sedež pokrajine.

K 4. členu (mestna občina s posebnim statusom)

Z besedilom je določeno, da ima Mestna občina Ljubljana, ki obsega 275 km² z 294.464 prebivalci poseben status pri izvrševanju pristojnosti in nalog pokrajine. Pristojnosti in naloge pokrajinskega sveta izvršuje mestni svet mestne občine. Pristojnosti in naloge predsednika pokrajine izvršuje županja oziroma župan mestne občine. Pristojnosti nadzornega odbora pokrajine izvršuje nadzorni odbor mestne občine. Pristojnosti in naloge pokrajinske uprave izvršuje mestna uprava mestne občine.

K 5. členu (Dolenjsko-belokranjska pokrajina)

Z besedilom je določeno, da se ustanovi Dolenjsko-belokranjska pokrajina, ki obsega območje občin: Črnomelj, Dolenjske Toplice, Metlika, Mirna, Mirna Peč, Mokronog-Trebelno, Novo mesto, Semič, Straža, Šentjernej, Šentrupert, Škocjan, Šmarješke Toplice, Trebnje, Žužemberk. Na območju pokrajine, ki obsega 1.688,5 km², živi 115.483 prebivalcev. Sedež pokrajine je v Novem mestu; začasni sedež pokrajinskega sveta je v Črnomlju, začasni sedež sveta občin pa v Trebnjem. Prvi pokrajinski svet šteje 31 članov.

K 6. členu (Gorenjska pokrajina)

Z besedilom je določeno, da se ustanovi Gorenjska pokrajina, ki obsega območje občin: Bled, Bohinj, Cerklje na Gorenjskem, Gorenja vas-Poljane, Gorje, Jesenice, Jezersko, Kranj, Kranjska Gora, Naklo, Preddvor, Radovljica, Šenčur, Škofja Loka, Tržič, Železniki, Žiri in Žirovnica. Na območju pokrajine, ki obsega 2.144,5 km², živi 211.069 prebivalcev. Sedež pokrajine je v Kranju, začasni sedež pokrajinskega sveta je v Škofji Loki, začasni sedež sveta občin pa na Jesenicah. Prvi pokrajinski svet šteje 37 članov.

K 7. členu (Goriška pokrajina)

Z besedilom je določeno, da se ustanovi Goriška pokrajina, ki obsega območje občin: Ajdovščina, Bovec, Brda, Cerklje, Idrija, Kanal, Kobarid, Miren-Kostanjevica, Nova Gorica, Renče-Vogrsko, Šempeter-Vrtojba, Tolmin, Vipava. Na območju pokrajine, ki obsega 2.326,9 km², živi 118.525 prebivalcev. Sedež pokrajine je v Novi Gorici, začasni sedež pokrajinskega sveta je v Ajdovščini, začasni sedež sveta občin pa v Idriji. Prvi pokrajinski svet šteje 32 članov.

K 8. členu (Koroška pokrajina)

Z besedilom je določeno, da se ustanovi Koroška pokrajina, ki obsega območje občin: Črna na Koroškem, Dravograd, Mežica, Mislinja, Muta, Podvelka, Prevalje, Radlje ob Dravi, Ravne na Koroškem, Ribnica na Pohorju, Slovenj Gradec in Vuzenica. Na območju pokrajine, ki obsega 1.041 km², živi 70.635 prebivalcev. Sedež pokrajine je v Slovenj Gradcu, začasni sedež pokrajinskega sveta je v Ravnah na Koroškem, začasni sedež sveta občin pa v Dravogradu. Prvi pokrajinski svet šteje 28 članov.

K 9. členu (Zgornje savinjsko-šaleška pokrajina)

Z besedilom je določeno, da se ustanovi Zgornje savinjsko-šaleška pokrajina, ki obsega območje občin: Gornji Grad, Ljubno, Luče, Mozirje, Nazarje, Rečica ob Savinji, Solčava, Šmartno ob Paki, Šoštanj in Velenje. Na območju pokrajine, ki obsega 707 km², živi 62.089 prebivalcev. Sedež pokrajine je v Velenju, začasni sedež pokrajinskega sveta je v Šoštanju, začasni sedež sveta občin pa v Nazarju. Prvi pokrajinski svet šteje 28 članov.

K 10. členu (Severna Osrednjeslovenska pokrajina)

Z besedilom je določeno, da se ustanovi Severna Osrednjeslovenska pokrajina, ki obsega območje občin: Borovnica, Brezovica, Dobrova-Polhov Gradec, Dol pri Ljubljani, Domžale, Horjul, Kamnik, Komenda, Log-Dragomer, Logatec, Lukovica, Medvode, Mengeš, Moravče, Trzin, Vodice in Vrhnika. Na območju pokrajine, ki obsega 1.254,9 km², živi 189.172 prebivalcev. Sedež pokrajine je v Domžalah, začasni sedež pokrajinskega sveta je v Kamniku, začasni sedež sveta občin pa v Medvodah. Prvi pokrajinski svet šteje 39 članov.

K 11. členu (Južna Osrednjeslovenska pokrajina)

Z besedilom je določeno, da se ustanovi Južna osrednjeslovenska pokrajina, ki obsega območje občin: Dobropolje, Grosuplje, Ig, Ivančna Gorica, Kočevje, Kostel, Loška dolina, Loški Potok, Osilnica, Ribnica, Sodražica, Škofljica, Šmartno pri Litiji in Velike Lašče. Na območju pokrajine, ki obsega 1.957,3 km², živi 106.208 prebivalcev. Sedež pokrajine je v Grosupljem, začasni sedež pokrajinskega sveta je v Ivančni Gorici, začasni sedež sveta občin pa v Kočevju. Prvi pokrajinski svet šteje 31 članov.

K 12. členu (Celjska pokrajina)

Z besedilom je določeno, da se ustanovi Celjska pokrajina, ki obsega območje občin: Bistrica ob Sotli, Braslovče, Celje, Dobje, Dobrna, Kozje, Laško, Podčetrtek, Polzela, Prebold, Rogaška Slatina, Rogatec, Slovenske Konjice, Šentjur, Šmarje pri Jelšah, Štore, Tabor, Vitanje, Vojnik, Vransko, Zreče in Žalec. Sedež pokrajine je v Celju, začasni sedež pokrajinskega sveta v Šentjurju, začasni sedež sveta občin pa v

Rogaški Slatini. Na območju pokrajine, ki obsega 1.629 km², živi 198.229 prebivalcev. Prvi pokrajinski svet šteje 38 članov.

K 13. členu (Štajerska pokrajina)

Z besedilom je določeno, da se ustanovi Štajerska pokrajina, ki obsega območje občin: Benedikt, Cerkvenjak, Duplek, Hoče-Slivnica, Kungota, Lenart, Lovrenc na Pohorju, Maribor, Makole, Miklavž na Dravskem polju, Oplotnica, Pesnica, Poljčane, Rače-Fram, Ruše, Selnica ob Dravi, Slovenska Bistrica, Starše, Sveta Ana, Sveta Trojica v Slovenskih goricah, Sveti Jurij v Slovenskih goricah in Šentilj. Na območju pokrajine, ki obsega 1.312,5 km², živi 243.037 prebivalcev. Sedež pokrajine je v Mariboru, začasni sedež pokrajinskega sveta je v Slovenski Bistrici, začasni sedež sveta občin pa v Hočah. Prvi pokrajinski svet šteje 42 članov.

K 14. členu (Spodnjepodravska pokrajina)

Z besedilom je določeno, da se ustanovi Spodnjepodravska pokrajina, ki obsega območje občin: Cirkulane, Destrnik, Dornava, Gorišnica, Hajdina, Juršinci, Kidričevo, Majšperk, Markovci, Ormož, Podlehnik, Ptuj, Središče ob Dravi, Sveti Andraž v Slovenskih goricah, Sveti Tomaž, Trnovska vas, Videm, Zavrč in Žetale. Na območju pokrajine, ki obsega 860 km², živi 85.432 prebivalcev. Sedež pokrajine je na Ptuju, začasni sedež pokrajinskega sveta je v Ormožu, začasni sedež sveta občin pa v Kidričevem. Prvi pokrajinski svet šteje 29 članov.

K 15. členu (Pomurska pokrajina)

Z besedilom je določeno, da se ustanovi Pomurska pokrajina, ki obsega območje občin: Apače, Beltinci, Cankova, Črenšovci, Dobrovnik-Dobronak, Gornja Radgona, Gornji Petrovci, Grad, Hodoš-Hodos, Kobilje, Križevci, Kuzma, Lendava-Lendva, Ljutomer, Moravske Toplice, Murska Sobota, Odranci, Puconci, Razkrižje, Radenci, Rogašovci, Sveti Jurij ob Ščavnici, Šalovci, Tišina, Turnišče, Velika Polana in Veržej. Na območju pokrajine, ki obsega 1.338,5 km², živi 114.752 prebivalcev. Sedež pokrajine je v Murski Soboti, začasni sedež pokrajinskega sveta je v Ljutomeru, začasni sedež sveta občin pa v Gornji Radgoni. Prvi pokrajinski svet šteje 32 članov.

K 16. členu (Pokrajina Istra – Provincia Istria)

Z besedilom je določeno, da se ustanovi Pokrajina Istra – Provincia Istria, ki obsega območje občin: Ankaran – Ancarano, Izola – Isola, Koper – Capodistria in Piran – Pirano. Na območju pokrajine, ki obsega 385 km², živi 86.799 prebivalcev. Sedež pokrajine je v Kopru – Capodistria, začasni sedež pokrajinskega sveta v Piranu – Pirano, začasni sedež sveta občin pa v Izoli – Isola. Prvi pokrajinski svet šteje 28 članov.

K 17. členu (Primorsko-notranjska pokrajina)

Z besedilom je določeno, da se ustanovi Primorsko-notranjska pokrajina, ki obsega območje občin: Bloke, Cerknica, Divača, Ilirska Bistrica, Hrpelje-Kozina, Komen, Pivka, Postojna in Sežana. Na območju pokrajine, ki obsega 1.949 km², živi 76.193 prebivalcev. Sedež pokrajine je v Postojni, začasni sedež pokrajinskega sveta v Ilirski Bistrici, začasni sedež sveta občin pa v Cerknici. Prvi pokrajinski svet šteje 27 članov.

K 18. členu (Posavska pokrajina)

Z besedilom je določeno, da se ustanovi Posavska pokrajina, ki obsega območje občin: Brežice, Kostanjevica na Krki, Krško, Radeče in Sevnica. Na območju pokrajine, ki obsega 937 km², živi 74.572 prebivalcev. Sedež pokrajine je v Krškem, začasni sedež pokrajinskega sveta je v Brežicah, začasni sedež sveta občin pa v Sevnici. Prvi pokrajinski svet šteje 27 članov.

K 19. členu (Zasavska pokrajina)

Z besedilom je določeno, da se ustanovi Zasavska pokrajina, ki obsega območje občin: Hrastnik, Litija, Trbovlje in Zagorje ob Savi. Na območju pokrajine, ki obsega 521 km², živi 57.204 prebivalcev. Sedež pokrajine je v Zagorju ob Savi, začasni sedež pokrajinskega sveta je v Trbovljah, začasni sedež sveta občin pa v Litiji. Prvi pokrajinski svet šteje 25 članov.

K 20. členu (konstituiranje pokrajin)

Z besedilom so določene temeljne predpostavke, katerih izpolnitev je nujna v postopku konstituiranja pokrajin po njihovi ustanovitvi. Postopek konstituiranja pokrajin se nanaša na konstituiranje pokrajinskega sveta, imenovanje članic oziroma članov nadzornega odbora pokrajine, ustanovitev pokrajinske uprave ter sprejem statuta, proračuna in drugih aktov za delovanje pokrajine.

Upošteva je določila 4. člena tega zakona, ki določa, da ima Mestna občina Ljubljana poseben status in samostojno po svojih organih izvršuje pristojnosti in naloge pokrajine, se določila prvega odstavka tega člena, ki se nanašajo na konstituiranje pokrajin, ne uporabljajo za mestno občino Ljubljana.

Ob navedenem je z določilom tretjega odstavka določen datum začetka delovanja pokrajin, in sicer 1. marec 2025.

K 21. členu (subsidiarna uporaba zakona)

Z besedilom je določena subsidiarna uporaba določb zakona, ki ureja pokrajine.

K 22. členu (konstituiranje prvega pokrajinskega sveta)

Z besedilom je določeno, da se pokrajinski svet konstituira na prvi seji, na kateri je potrjena več kot polovica mandatov članov sveta. Določba sledi načelu, da za ugotovitev konstituiranja pokrajinskega sveta ni potrebno, da so potrjeni vsi mandati članov sveta že na prvi seji, saj je to vezano na možne pritožbe kandidatov v zvezi s podelitvijo mandatov. Drugi odstavek določa začetek mandatne dobe članov pokrajinskega sveta, torej z dnem konstituiranja sveta.

K 23. členu (sklic prve seje pokrajinskega sveta)

Z besedilom prvega odstavka je določen sklicatelj prve seje, ki je predsednica oziroma predsednik pokrajinske volilne komisije, ter rok, v katerem se prva seja skliče, in sicer je to 20 dni po izvolitvi članov pokrajinskega sveta. Da bi se prva konstitutivna seja sveta lahko pripravila tako glede vsebine dnevnega reda kot same tehnične izvedbe seje ter zbrali predlogi za imenovanje članov komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanje ter predlogi za imenovanje članov nadzornega odbora pokrajine, mora predsednik pokrajinske volilne komisije sklicati predsednika pokrajine in začasne vodje svetniških skupin pokrajinskega sveta najpozneje deset dni po volitvah. To hkrati pomeni, da morajo novoizvoljeni člani pokrajinskega sveta do tega roka izbrati začasne vodje svojih svetniških skupin.

K 24. členu (začasni poslovnik)

Z besedilom je določeno, da pokrajinski svet na prvi seji sprejme začasni poslovnik o svojem delu. Z navedenim se bo pokrajinskemu svetu omogočilo voditi in izpeljati konstitutivno sejo sveta. Začasni poslovnik vsebuje bistvene sestavine za vodenje in izpeljavo seje, predvsem pa število, sestavo in način izvolitve komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja. Slednja mora po imenovanju pregledati poročilo pokrajinske volilne komisije o izidu volitev in potrdila o izvolitvi predsednika pokrajine in članov pokrajinskega sveta ter odločiti o morebitnih pritožbah kandidatk oziroma kandidatov v skladu z zakonom, ki ureja pokrajine.

K 25. členu (sprejetje statuta in drugih aktov za začetek dela pokrajine)

Z besedilom je določena obveznost, da pokrajinski svet na prvi seji imenuje komisijo za pripravo statuta pokrajine in poslovnika pokrajinskega sveta. Člani komisije so imenovani izmed članov pokrajinskega sveta, lahko pa tudi izmed drugih prebivalcev pokrajine. To pomeni, da lahko v komisiji sodelujejo tudi pravni in drugi strokovnjaki. Več kot polovico članov komisije sestavljajo člani pokrajinskega sveta, prav tako komisiji predseduje član pokrajinskega sveta.

K 26. členu (imenovanje direktorja pokrajinske uprave)

Z besedilom je določen postopek in način imenovanja direktorja pokrajinske uprave, ki ga imenuje predsednik pokrajine na podlagi izvedenega javnega natečaja najpozneje v 60 dneh po sprejetju odloka o ustanovitvi pokrajinske uprave.

K 27. členu (zakon o volitvah v organe pokrajin)

Z besedilom je določeno, da se volitve v organe pokrajin uredi z zakonom najkasneje do 1. 6. 2024.

K 28. členu (prenehanje veljavnosti)

Z besedilom je določeno, da se razveljavlja določba 23. člena Zakona o lokalni samoupravi (ZLS), ki določa, da lahko funkcije pokrajine opravlja mestna občina, če tako določijo občine na njenem območju.

K 29. členu (veljavnost zakona)

Z besedilom je določen začetek veljavnosti zakona.

IV. BESEDILO ČLENA, KI SE RAZVELJAVLJA

Zakon o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO, 11/18 – ZSPDSL-1, 30/18, 61/20 – ZIUZEOP-A in 80/20 – ZIUOOPE)

23. člen

Mestna občina, ki je povezana v pokrajino, lahko opravlja upravne funkcije pokrajine, če tako odločijo občine.